

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΣΧΟΛΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ

ΠΡΕΒΕΖΑΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

**Συστημική φτώχεια, το δωρεάν βασικό εισόδημα, το
νομισματικό σύστημα και το ψηφιακό νομισματικό
σύστημα εργασίας**

Βασιλόπουλος Χρήστος

Μπάμπι Εράντο

Επιβλέπων: Κωνσταντίνος Κυρίτσης

Καθηγητής

Πρέβεζα, Οκτώβριος, 2023

**Systemic poverty, donated basic income, the monetary
system and the digital monetary system of work**

Εγκρίθηκε από τριμελή εξεταστική επιτροπή

Πρέβεζα, 27/10/2024

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ

1. Επιβλέπων καθηγητής
Κωνσταντίνος Κυρίτσης
Καθηγητής
2. Μέλος επιτροπής
Περικλής Χατζόπουλος
Καθηγητής
3. Μέλος επιτροπής
Θεόδωρος Παππάς
Καθηγητής

© Βασιλόπουλος, Χρήστος, 2023. Μπάμπι, Εράντο, 2023.

Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος. All rights reserved.

Δήλωση μη λογοκλοπής

Δηλώνω υπεύθυνα και γνωρίζοντας τις κυρώσεις του Ν. 2121/1993 περί Πνευματικής Ιδιοκτησίας, ότι η παρούσα μεταπτυχιακή εργασία είναι εξ ολοκλήρου αποτέλεσμα δικής μου ερευνητικής εργασίας, δεν αποτελεί προϊόν αντιγραφής ούτε προέρχεται από ανάθεση σε τρίτους. Όλες οι πηγές που χρησιμοποιήθηκαν (κάθε είδους, μορφής και προέλευσης) για τη συγγραφή της περιλαμβάνονται στη βιβλιογραφία.

Βασιλόπουλος, Χρήστος

Μπάμπι, Εράντο

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Ευχαριστούμε θερμά τους καθηγητές με τους οποίους είχαμε την ευκαιρία και την τύχη να συνεργαστούμε για την πολύτιμη βοήθειά τους, αλλά και για όλα όσα μας δίδαξαν. Επίσης, θέλουμε να ευχαριστήσουμε τους εργαζόμενους του παραρτήματος του ΤΕΙ Ηπείρου στην Πρέβεζα για την άριστη εξυπηρέτηση.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Υπάρχει ένας όρος άρθρου στη συμφωνία του Μάαστριχτ για την Ευρωζώνη, ο οποίος απαγορεύει στις κυβερνήσεις όχι μόνο την απαίτηση αλλά και τις συμβούλευση της κεντρικής τράπεζας για την κυκλοφορία και έκδοση νομίσματος. Η εξάλειψη της φτώχειας μπορεί να γίνει με το δωρεάν βασικό εισόδημα μέσα από εναλλακτικά αποκεντρωμένα μη τραπεζικά ψηφιακά παγκόσμια τοπικά νομίσματα από τη βάση προς την κορυφή. Οι προϋποθέσεις πληρούνται δύσκολα από το Bitcoin και έτσι δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως εναλλακτικό νόμισμα το οποίο να παρέχει δωρεάν βασικό εισόδημα. Συνεπώς απαιτούνται νέα σχέδια ψηφιακών νομισμάτων. Στη διατριβή αυτή δηλώνονται οι απαραίτητες αρχές για τέτοιου είδους νομίσματα κρατικά ή μη και δίνονται 2 παραδείγματα από αυτά, τα οποία έχουν εμπνευστεί από υπάρχοντα τοπικά εναλλακτικά ψηφιακά νομίσματα στη Γερμανία και την Ιταλία, τα οποία φορολογούνται πλήρως στα παλιά τραπεζικά νομίσματα. Αν και δεν χρησιμοποιούνται σε κανένα από αυτά εξόρυξη υπολογιστών ή blockchain, μπορούν εύκολα να τροποποιηθούν ώστε να χρησιμοποιηθούν ως blockchain. Η συστημική φτώχεια ως μια εναλλακτική λύση, θα μπορούσε να λυθεί με την επανάσταση από πάνω προς τα κάτω στο νομισματικό-τραπεζικό σύστημα. Εάν το νομισματικό σύστημα υποστεί εκδημοκρατισμό από πάνω προς τα κάτω μέσα από την ενωμένη πολιτική βούληση στην Ευρωζώνη μετά την αλλαγή της συμφωνίας του Μάαστριχτ, όχι μόνο δεν δημιουργούνται περιοδικές κρίσεις χρέους αλλά και το δωρεάν βασικό εισόδημα.

Λέξεις κλειδιά: Τραπεζικό νομισματικό σύστημα, δωρεάν βασικό εισόδημα, φτώχεια, κρίσεις χρέους, εναλλακτικά ψηφιακά νομίσματα

ABSTRACT

The Maastricht agreement on the Eurozone has an article clause that forbids governments from urging the central bank to issue money and to demand that it do so. Free basic income combined with alternative decentralized non-bank digital global local currencies may eradicate poverty from the bottom up. Bitcoin rarely meets the requirements, thus it can not be used as a substitute for cash that offers a basic income that is free. Therefore, new designs for digital currency are required. The required precepts for such state or non-state currencies are outlined in this thesis, along with two instances of such currencies that draw inspiration from locally available, fully taxed alternative digital currencies in Germany and in Italy. These can both be readily changed to function as blockchains, even though neither of them uses blockchain technology or computer mining. An alternative solution to systemic poverty would be a top-down revolution in the financial and monetary system. Not only would recurrent debt crises cease to exist if the monetary system underwent a top-down democratization through the collective political will in the Eurozone following the Maastricht Treaty modification, but free basic income would also not be necessary.

Key words: Banking monetary system, free basic income, poverty, debt crises, alternative digital currencies

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Περίληψη.....	vii
Abstract.....	viii
1. Συστημική φτώχεια.....	3
1.1 Τι είναι η συστημική φτώχεια ορισμοί, πως προήλθε.....	3
1.2 Το νόημα των Απελευθερωτικών Αξιών	3
1.2.1 Οι βασικές αρχές των σημερινών ανθρώπινων κοινωνιών.....	5
1.3 Επίλυση της συστηματικής φτώχειας από κάτω προς τα επάνω	9
1.4 Η από πάνω προς τα κάτω επίλυση της συστημικής φτώχειας	12
1.4.1 Οι τρεις αντιδημοκρατικές λειτουργίες της εθνικής ή διεθνούς κεντρικής τράπεζας που οδηγούν σε συστημική φτώχεια	15
1.4.2 Οι τρεις αντιδημοκρατικές λειτουργίες εμπορικών τραπεζών που οδηγούν σε συστημική φτώχεια	18
2. Το δωρεάν βασικό εισόδημα	23
2.1 Εισαγωγή/ορισμοί.....	23
2.2 Η από κάτω προς τα πάνω επίλυση της συστημικής φτώχειας τα ψηφιακά νομίσματα και η σχέση τους με το δωρεάν βασικό εισόδημα.....	24
3. Το νομισματικό σύστημα	31
3.1 Πώς δημιουργήθηκε το τρέχον νομισματικό σύστημα.....	31
3.2 Τα τοπικά νομίσματα Sardex και Gradido	34
3.3 Το νέο νομισματικό και οικονομικό μοντέλο	43
3.4 Τα πλεονεκτήματα του νέου νομισματικού και οικονομικού μοντέλου	46
3.5 Το τοπικό νόμισμα εντός του τοπικού τραπεζικού νομίσματος.....	46
3.6 Το τοπικό νόμισμα ιδιωτικών επιχειρήσεων με το παλιό τραπεζικό νόμισμα	56
3.7 Το τοπικό νόμισμα και οι μη τοπικές κερδοσκοπικές επιχειρήσεις στο παλιό τραπεζικό σύστημα.....	59

4. Τα ψηφιακά νομίσματα	63
4.1 Γενικές αρχές των τοπικών ή παγκόσμιων ψηφιακών νομισμάτων	63
4.2 Οι τράπεζες και τα ψηφιακά νομίσματα με την αντικειμενική επιστήμη των μαθηματικών	65
5. Συμπεράσματα.....	70
Βιβλιογραφία.....	74

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Σκοπός εργασίας

Στην παρούσα εργασία, σκοπός αποτελεί να παρουσιαστεί το τι είναι ακριβώς η συστημική φτώχεια, με ποιο τρόπο μπορεί να επιλυθεί, όπου και παρουσιάζονται οι δύο τρόποι επίλυσης από πάνω προς τα κάτω και από κάτω προς τα πάνω, καθώς και με τη χρήση κρυπτονομισμάτων, τι είναι το δωρεάν βασικό εισόδημα και πώς μπορεί να συσχετιστεί με την συστημική φτώχεια, καθώς επίσης και με τα κρυπτονομίσματα. Περιγράφεται επίσης μια σύντομη παρουσίαση του παρόντος νομισματικού συστήματος, καθώς επίσης και κάποιες συγκρίσεις με άλλα νομισματικά συστήματα και προτάσεις για ένα νομισματικό σύστημα το οποίο θα ήταν δίκαιο χωρίς να εντείνει το θέμα της συστημικής φτώχειας, και τέλος τα ψηφιακά νομίσματα και πώς μπορούν να βοηθήσουν στην εξάλειψη της συστημικής φτώχειας.

Δομή εργασίας

Σε αυτή την εργασία αναλύουμε την ικανότητα του νομισματικού-τραπεζικού συστήματος να υποστηρίξει το δωρεάν βασικό εισόδημα το οποίο εξαλείφει τη φτώχεια χωρίς να δημιουργεί περιοδικές κρίσεις χρέους. Ανακαλύπτουμε 5 τοξικές και αντιδημοκρατικές λειτουργίες του τραπεζικού νομισματικού συστήματος που δημιουργούν περιοδικά κρίσεις χρέους. Αναλυτικά :

1^ο κεφάλαιο μια εισαγωγή όπου παρουσιάζονται συνοπτικά η δομή και ο σκοπός της εργασίας

2^ο κεφάλαιο όπου παρουσιάζεται η συστημική φτώχεια, οι απελευθερωτικές αξίες, και οι δύο τρόποι επίλυσης της συστημικής φτώχειας από κάτω προς τα πάνω και από πάνω προς τα κάτω

3^ο κεφάλαιο όπου παρουσιάζεται το δωρεάν βασικό εισόδημα και δίνεται η σχέση που υπάρχει με το δωρεάν βασικό εισόδημα και την από κάτω προς τα πάνω επίλυση της συστημικής φτώχειας και τα ψηφιακά νομίσματα

4^ο κεφάλαιο όπου παρουσιάζεται το νομισματικό σύστημα. Πώς δημιουργήθηκε το τρέχον νομισματικό σύστημα, ποιο είναι το νέο νομισματικό και οικονομικό μοντέλο, ποια τα πλεονεκτήματα του νέου νομισματικού και οικονομικού μοντέλου, ποιο το τοπικό νόμισμα εντός του τοπικού τραπεζικού νομίσματος, ποιο το τοπικό νόμισμα ιδιωτικών επιχειρήσεων με το παλιό τραπεζικό νόμισμα και ποιο το τοπικό νόμισμα και οι μη τοπικές κερδοσκοπικές επιχειρήσεις στο παλιό τραπεζικό σύστημα

5^ο κεφάλαιο όπου παρουσιάζονται τα ψηφιακά νομίσματα και κάποιες βασικές αρχές τους, οι τράπεζες και τα ψηφιακά νομίσματα με την αντικειμενική επιστήμη των μαθηματικών και τα τοπικά νομίσματα Sardex και Gradido

6^ο κεφάλαιο όπου παρουσιάζονται τα συμπεράσματα που προέκυψαν από την παρούσα διατριβή

1. Η συστημική φτώχεια

1.1 Τι είναι η συστημική φτώχεια

Η συστημική φτώχεια αποτελεί το κύριο σφάλμα του οικονομικού συστήματος. Στην τιμή και τη φτώχεια δεν λείπουν οι υπηρεσίες και τα αγαθά, αλλά το δικαίωμα να υπάρχει πρόσβαση σε αυτά μέσω των χρημάτων. Η συστημική φτώχεια αυξάνεται (World population review, 2022). Μπορεί να οδηγήσει σε μειωμένη διάρκεια ζωής, αδυναμία δημιουργίας οικογένειας, αυτοκτονίες κ.λπ. Η συστημική φτώχεια μπορεί επίσης να θεωρηθεί και συστημικό έγκλημα. Τα Ηνωμένα Έθνη τα τελευταία χρόνια κήρυξαν, για να μπορέσει να εξαλειφθεί η φτώχεια από τον πλανήτη, μια εκστρατεία πλανητικής κλίμακας. Η συστημική φτώχεια μπορεί να θεραπευθεί με το δωρεάν βασικό εισόδημα. Το δωρεάν βασικό εισόδημα, δυστυχώς, δεν είναι δυνατό να προέρχεται αποκλειστικά από φόρους, καθώς είναι πολύ μεγάλο έξοδο για τις κυβερνήσεις, επομένως πρέπει να προέρχεται απευθείας από την έκδοση νομισμάτων από την κεντρική τράπεζα.

1.2 Το νόημα των απελευθερωτικών αξιών

Πιθανολογείται, ότι κάποιες φορές η ευημερία και η ευτυχία μπορεί να φαίνονται σαν ένα μαγικό δείγμα από χρώματα ή αποστάγματα. Μάλλον όμως, πρόκειται για ένα ιδιαίτερο μείγμα αξιών από μια πρακτική με συνέπεια και σεβασμό, που μπορεί να οδηγήσει όχι μόνο στην ατομική ευτυχία αλλά και στη συλλογική εξέλιξη και ευημερία. Κάτι τέτοιο μπορεί να συμβεί εξαιτίας κάποιας εσωτερικής λογικής ή κάποιου κρυφού σχεδίου, το οποίο συνδέει τις αξίες από τον κόσμο του ατόμου, τη σφαίρα της φύσης, τον κόσμο της κοινότητας, της οικογένειας, του ζευγαριού και της κοινότητας, καθώς και τον υπόλοιπο κόσμο. Η κρυφή αυτή συνέπεια και λογική, είναι μια πνευματική σύνθεση η οποία δίνει το νόημα των απελευθερωτικών αξιών. Είναι κάτι σαν τα αξιώματα ενός μαθηματικού συστήματος ή τα μέρη ενός αυτοκινήτου.

Τα λιγότερα δεν επαρκούν ενώ τα περισσότερα θεωρούνται περιττά. Κάτι τέτοιο συμβαίνει και με τις επιλεγμένες τιμές οι οποίες παρουσιάζονται, και αποτελούν ένα

σύστημα ελάχιστα ικανό να φέρει ανάπτυξη, ψυχική ηρεμία και ευτυχία στο άτομο, αφθονία ζωής, θεραπεία και η ειρήνη στις κοινωνίες και στην πλανητική φύση, παραγωγικότητα στις κοινωνίες, δικαιοσύνη, και ευημερία και γονιμότητα στην οικογένεια. Μπορεί να θεωρηθεί ως το DNA της ευημερίας και της ευτυχίας του πολιτισμού και του ατόμου. Κάτι τέτοιο επιβεβαιώθηκε από τις μελέτες στα συντάγματα και τους ηγέτες σπάνιων πρακτικών και πνευματικών κοινοτήτων, οι οποίοι κατάφεραν να λύσουν τις βασικές δυσκολίες της φύσης, της κοινότητας, των σχέσεων και του ατόμου, ενώ έγιναν πρότυπο για την υπόλοιπη ανθρωπότητα. Στην παρούσα φάση η ανθρωπότητα αντιμετωπίζει 7 βασικά σημεία δυσκολίας τα οποία απαιτούν μια θεμελιώδη βελτίωση

1. Τον υπερπληθυσμό και την παιδική θνησιμότητα
2. Ένα απαρχαιωμένο μοντέλο διατροφής βασισμένο στη σκλαβιά των ζώων και στην τυραννία τους
3. Καταστροφή και υποβάθμιση της οικολογικής βιόσφαιρας
4. Περασμένο ενεργειακό μοντέλο, το οποίο έχει υψηλές εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα
5. Κλιματική κρίση βασισμένος στις εκπομπές του διοξειδίου του άνθρακα
6. Ένα νομισματικό σύστημα και η υπερνομισματοποίηση της ζωής, όπου το προνόμιο να τυπώνουν χρήματα και να υπάρχουν νόμοι γύρω από τις κεντρικές τράπεζες ανήκει στον ιδιωτικό τομέα και όχι στους ανθρώπους, όπως και οι ιδιωτικές τράπεζες, οι οποίες δημιουργούν οικονομίες υπερχρέους, αναγκάζοντας τα νοικοκυριά, τις επιχειρήσεις και το δημόσιο τομέα να δανείζονται από τις τράπεζες, το νέο εκτυπωμένο χρήμα το οποίο θα έπρεπε να τους ανήκει δικαιοματικά.
7. Η διακριτική ή βάνανυση κρυμμένη τυραννία σε ένα πολύ αξιοσημείωτο και γενναίο επιτυχημένο άνθρωπο, ο οποίος εργάζεται για την επίλυση των παραπάνω ζητημάτων της τρέχουσας κατάστασης του πλανήτη και της ανθρωπότητας, σύμφωνα με τον επιστήμονα σχεδιασμού Buckminster Fuller (1895-1983).

Κάτι τέτοιο αποτελεί ένα πολύ καλό παράδειγμα της ψυχολογίας του ανθρώπου σε μια πλανητική κλίμακα, το συνολικό πλανήτη και το σύνολο της ανθρωπότητας. Η πνευματική σύνθεση των σημερινών αξιών μπορεί να απελευθερώσει τη φύση, τις κοινωνίες και το άτομο, από παρορμήσεις συνείδησης και ζωής χαμηλότερης

ποιότητας βασισμένες στη δυστυχία και τη βία, οι οποίες οδηγούν σε ένα απελευθερωμένο πολιτισμό. Η πνευματική σύνθεση των απελευθερωτικών αξιών έχει τη δυνατότητα να συμβάλει στην εκ νέου αφύπνιση της συνείδησης της ανθρωπότητας. Καθώς το φυσικό σώμα και η ανθρώπινη συνείδηση συσχετίζονται, θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι η συνειδητοποίηση των αξιών αυτών στην καθημερινή κοινωνική και προσωπική ζωή, μπορεί να ανεβάσει τις συχνότητες του φυσικού σώματος. Εννοώντας ότι ακόμη και τα σπιν ηλεκτρονίων, νετρονίων και πρωτονίων στο σώμα πάνε ακόμα πιο γρήγορα.

Με τον τρόπο αυτό, μπορεί να ζει ο άνθρωπος σε σώματα υψηλότερης ενέργειας, υγιέστερα και με ευκολότερη αλληλεπίδραση πνεύματος με τη συνείδηση. Τα συναισθήματα θα είναι πιο χαρούμενα και εύκολα, ενώ η σκέψη πιο επιτυχημένη, πιο γρήγορη και ευκολότερη, όταν ζει κάποιος αφυπνισμένος και με ακάλυπτη συνείδηση. Θεωρείται ότι αυτό το σύστημα αξιών μπορεί να χρησιμοποιηθεί σαν χάρτης οδηγός για να απελευθερωθεί η ευτυχία του ατόμου και του πολιτισμού. Είναι γνωστό επίσης ότι οι σωστές αξίες μπορούν να οδηγήσουν σε σωστές δραστηριότητες, σωστά συναισθήματα, σωστή επικοινωνία και σωστή επίγνωση. Κάτι τέτοιο μπορεί να φέρει ως αποτέλεσμα σωστή αλληλεπίδραση με τον κόσμο και τη φύση, και σωστές κοινωνικές λειτουργίες. Οι 21 απελευθερωτικές αξίες, μπορούν να βοηθήσουν στο να προχωρήσει ο άνθρωπος προς τη σωστή κατεύθυνση από το σημείο που βρίσκεται στην παρούσα κατάσταση του επίγειου πολιτισμού. Μελλοντικές καταστάσεις της ανθρωπότητας όπως για παράδειγμα μετά από έναν ή 3 αιώνες, ή σε παρελθοντικές καταστάσεις, όπως ας πούμε πριν από 2 αιώνες, οι 21 αυτές αξίες θα μπορούσαν να είναι εντελώς διαφορετικές και μερικές φορές φαινομενικά αντίθετες.

1.2.1 Οι βασικές αρχές των σημερινών ανθρώπινων κοινωνιών

Η πραγματικότητα της εμπειρίας της ζωής είναι βασισμένη σε ένα σύστημα ίσως σιωπηρών ή υποσυνείδητων πνευματικών πεποιθήσεων. Μια αλλαγή σε αυτές τις πεποιθήσεις θα μπορούσε να έχει ως αποτέλεσμα την αλλαγή της πραγματικότητας και την αλλαγή της μοίρας.

Η αρχή των ελευθεριών του ατόμου

Η αρχή αυτή θεωρείται ζωτικής σημασίας, καθώς καθορίζει ότι μια κοινωνία πρέπει να λειτουργεί χωρίς την παραβίαση των πολιτικών ελευθεριών. Οι επτά βασικές προσωπικές ελευθερίες είναι

1. Η πνευματική ελευθερία, δηλαδή η ελευθερία της θρησκείας
2. Η ελευθερία των πολιτικών αποφάσεων, μια μορφή δημοκρατίας ή μάλλον άμεσης δημοκρατίας
3. Η ελευθερία της δημιουργικής έκφρασης και του λόγου
4. Η ηθική ελευθερία, δηλαδή η απελευθέρωση από το φόβο
5. Η οικονομική ελευθερία, δηλαδή η απελευθέρωση από την έλξη
6. Η σωματική ελευθερία, όπως είναι οι δράστες και οι δραστηριότητες και
7. Η ελευθερία της ιδιωτικής ιδιοκτησίας

Η αρχή της (αν)ισότητας

Εξαιτίας της έβδομης ατομικής ελευθερίας δηλαδή της ιδιωτικής ιδιοκτησίας, θεωρείται απαραίτητο να χρησιμοποιηθεί κάποια μορφή χρήματος αλλά όχι απαραίτητα τραπεζικού χρήματος. Η δημιουργία των οικονομικών ανισοτήτων είναι στη φύση της ελεύθερης αγοράς και του χρήματος. Εάν δεν υπήρχε ιδιωτική ιδιοκτησία τότε δεν θα ήταν απαραίτητη κάποια μορφή χρημάτων, ενώ οι ανισότητες του βιοτικού και οικονομικού επιπέδου δεν θα ήταν αναπόφευκτες. Από τις εξουσίες, μόνο η πολιτική εξουσία και ειδικά η άμεση δημοκρατία έχει τη δυνατότητα να μειώσει και να τιθασεύσει τις οικονομικές ανισότητες. Όχι όμως η ίδια η ολιγαρχική οικονομική εξουσία. Οι ανισότητες που υπάρχουν στην κοινωνία όπως είναι η αυταρχική, οικονομική ή άλλη κοινωνική εξουσία, θεωρούνται πηγές ψυχικής ασθένειας, έλλειψη εμπιστοσύνης, εγκληματικότητας και δυστυχίας. Με τις σημερινές κοινωνικές ανισότητες να μην ταυτίζονται με την πραγματική ψυχική αξιοκρατία.

Μια κοινωνία η οποία έχει πολλές ανισότητες, θεωρείται ότι έχει λιγότερο προηγμένο πολιτισμό και πιο αργή εξέλιξη συγκριτικά με μια κοινωνία που έχει λιγότερες ανισότητες, όπως για παράδειγμα η ανισότητα της ικανότητας θανάτωσης για την επιβίωση στη ζούγκλα, αποτελεί ένα σύστημα όπου έχει πιο αργή συλλογική εξέλιξη. Συγκριτικά με μια δημοκρατική κοινωνία, μια ολιγαρχική ή μοναρχική

κοινωνία εξελίσσεται πολύ πιο αργά. Για αυτό το λόγο τουλάχιστον προτιμάται η δημοκρατία. Η οικονομική δύναμη και το χρήμα δεν έχουν τη δυνατότητα να φέρουν ευημερία και να ενώσουν τους ανθρώπους, καθώς αποτελεί τη φύση του χρήματος να δημιουργεί ανισότητες. Η πολιτική εξουσία ιδίως της άμεσης δημοκρατίας, έχει τη δυνατότητα να ελέγξει και να τιθασεύσει τις οικονομικές ανισότητες με θεσμούς και νόμους, και να φέρει περισσότερη δικαιοσύνη. Η αρχή της ισότητας ισχύει για όλους τους πολίτες και είναι ίσοι όσον αφορά τους νόμους.

Αρχή αλληλεγγύης και αδελφότητας

Η αρχή αυτή μπορεί να υποδηλώσει ότι μια πρωταρχική αντιμετώπιση του κάθε συνανθρώπου θα πρέπει να είναι θετική και όχι αρνητική. Η ηθική της θετικής ενσυναίσθησης, συμπόνιας και του ελέους, αποτελεί ένα βασικό στοιχείο το οποίο δημιουργεί την ισότητα και την ικανότητα συνδυασμού των ατομικών ταλέντων σε ένα συλλογικό πολιτισμό της κοινωνίας, με τέτοιο τρόπο ώστε κάθε άτομο αντίστροφα να μπορεί να ωφεληθεί στο μέγιστο από την κοινωνία.

Η αρχή των κοινωνικών εξουσιών και οι προτεραιότητες τους

Εξουσία δεν θεωρείται μόνο η πολιτική εξουσία, δηλαδή εκτελεστική και νομοθετική, αλλά υπάρχουν και πολλές άλλες σημαντικές εξουσίες όπως είναι οι αρχές λειτουργίας του κράτους, δηλαδή, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, οι υπηρεσίες και οι δημόσιες αρχές, οι θρησκευτικές και οι στρατιωτικές λειτουργίες, καθώς και οι οικονομικές όπως είναι ο δημόσιος τομέας. Σε αυτά μπορούν να προστεθούν και πιο απρόσωπες εξουσίες όπως είναι η δύναμη της τεχνολογίας και της επιστήμης. Επιπρόσθετα, οι δυνάμεις μπορούν να διακριθούν σε

- από ανθρώπους σε ανθρώπους
- από ανθρώπους σε ανόργανη φυσική πραγματικότητα

Βασισμένοι στην αρχή της ισότητας, ο δεύτερος τύπος δύναμης θεωρείται κατάλληλος και ιδανικός για τον άνθρωπο συγκριτικά με τον πρώτο τύπο. Μια αντιστροφή των προτεραιοτήτων των εξουσιών μπορεί να γίνει πηγή εγκλημάτων και δυστυχίας, όπως για παράδειγμα η οικονομική εξουσία δηλαδή ο ιδιωτικός τομέας δεν θα πρέπει να υπερισχύει της πολιτικής εξουσίας ή η πολιτική εξουσία να λυγίσει και να υποκύψει στην ολιγαρχική οικονομική εξουσία, καθώς έχει την

πρώτη προτεραιότητα μεταξύ όλων. Η οικονομική δύναμη και το χρήμα δεν έχουν τη δυνατότητα να ενώσουν τους ανθρώπους και να φέρουν ευημερία, καθώς η φύση του χρήματος είναι να δημιουργεί ανισότητες. Κάθε μορφή εξουσίας όπως και η πολιτική, υπάρχει για να μπορέσει να υπηρετήσει την ανθρώπινη ψυχή και την εξέλιξή της, δεν θα πρέπει να θεωρείται αυτοσκοπός.

Η αρχή της συνέπειας

Μια κοινωνία δεν θα μπορούσε να είναι βιώσιμη και σοβαρή αν δεν εφαρμόζε την αρχή της συνέπειας, όπως εκπαίδευση δικαιοσύνη κ.λπ.. Κάτι τέτοιο δεν σημαίνει μόνο ότι ο νόμος πρέπει να επιβάλλεται με τη δικαιοσύνη. Για παράδειγμα, η αρχή της συνέπειας στην εκπαίδευση μπορεί να σημαίνει ότι όλη η γνώση η οποία θεωρείται κρίσιμη και απαραίτητη για να επιβιώσει ο πολιτισμός, πρέπει να περάσει από το σύνολο της νέας γενιάς. Έτσι λοιπόν, όχι μόνο οι στοιχειώδεις και οι βασικές γνώσεις είναι απαραίτητες, αλλά και οι υπόλοιπες και πιο προχωρημένες, οι οποίες αποτελούν και μειοψηφία. Κάτι τέτοιο μεγιστοποιεί την επιτυχή συνέχιση και επιβίωση του πολιτισμού.

Η αρχή της συμμετοχής

Σύμφωνα λοιπόν, με την αρχή της συμμετοχής, κάθε άτομο σε μια κοινωνία δεν έχει μόνο δικαιώματα αλλά και υποχρεώσεις. Μία από τις βασικές υποχρεώσεις του κάθε ανθρώπου η οποία θεωρείται και αρετή, είναι η συμμετοχή στην κοινωνία και τις λειτουργίες της. Το άτομο έχει την τάση να είναι κοινωνικό. Καθένας μπορεί να προσφέρει στην κοινωνία ανάλογα με το τι λαμβάνει από την κοινωνία και τις ικανότητές του. Από την άλλη μεριά, η αρχή αυτή μπορεί να ωθήσει την κοινωνία σε μια ευρύτερη συμμετοχή άλλων κοινωνιών, βασισμένο πάντα στο σεβασμό των παραπάνω αρχών.

Η αρχή της ομοιότητας κλίμακας και επικουρικότητας

Οι μικροί οργανισμοί, σύμφωνα με αυτή την αρχή, όπως είναι τα πανεπιστήμια, οι επιχειρήσεις, η τοπική αυτοδιοίκηση και οι δήμοι, οφείλουν να τείνουν και να λειτουργούν λαμβάνοντας αποφάσεις, σαν μια μεγάλης κλίμακας πολιτική δημοκρατικής λήψης αποφάσεων στο δημόσιο τομέα και όχι το αντίστροφο.

1.3 Επίλυση της συστημικής φτώχειας από κάτω προς τα πάνω

Τα τελευταία χρόνια, τα Ηνωμένα Έθνη κήρυξαν μια εκστρατεία πλανητικής κλίμακας για να εξαλειφθεί από τον πλανήτη η φτώχεια. Κάτι τέτοιο δεν μπορεί να γίνει χωρίς να αλλάξει το τραπεζικό νομισματικό σύστημα στις οικονομίες. Το χρήμα λειτουργεί ως δικαίωμα πρόσβασης σε βασικά αγαθά στην ζωή. Με το τρέχον τραπεζικό και νομισματικό σύστημα, το βασικό εισόδημα δεν είναι δυνατόν να χορηγείται μέσα από φόρους από πολιτικούς, αυξάνοντας έτσι τη φτώχεια ως επιδημία, οδηγώντας πολλούς ανθρώπους σε κακή υγεία, κατάθλιψη, σε ψυχιατρεία, ακόμη και στην αυτοκτονία. Με τον τρόπο αυτό, το απρόσωπο σύστημα γίνεται ένα μεγάλο αρπακτικό καταβροχθίζοντας τους φτωχούς ανθρώπους.

Είναι μια ξεκάθαρη περίπτωση οπισθοδρομικής και όχι προοδευτικής οικονομίας. Εάν θεραπευτεί το νομισματικό σύστημα από τις σημερινές αντιδημοκρατικές και τοξικές του λειτουργίες, θα μπορέσει να λυθεί αυτό το μεγάλο έμμεσο κακό των κοινωνιών δηλαδή τα σημαντικά ποσοστά φτώχειας. Η θεραπεία μπορεί να γίνει είτε από πάνω προς τα κάτω μέσα από την ένταξη στην πολιτική εξουσία, είτε από κάτω προς τα πάνω μέσα από την πρωτοβουλία της πλειοψηφίας στις έννοιες των κρυπτονομισμάτων του χρήματος κ.λπ. Παρακάτω αναλύονται οι πέντε βασικές τοξικές αντιδημοκρατικές λειτουργίες του νομισματικού συστήματος, που οδηγούν στη φτώχεια οι οποίες χαρακτηρίζουν τον πολιτισμό και την οικονομία. Η τοξικότητα σχετίζεται με μια ηθική οικονομία η οποία αφιερώνεται στο να εξυπηρετηθεί η εξέλιξη της ανθρώπινης ψυχής.

Οι πέντε λοιπόν αυτές μη δημοκρατικές και τοξικές λειτουργίες του τραπεζικού νομισματικού συστήματος, είναι ένας κύριος παράγοντας πίσω από όλα τα καταστροφικά γεγονότα στη σημερινή οικονομία, καθώς δεν ζούμε πλέον στον καπιταλισμό, κάτι που ίσχυε πριν από το 1960 αλλά σε κεφαλαιουχική χρέη. Θεωρείται ένας κύριος παράγοντας ο οποίος κάνει την οικονομία οπισθοδρομική και όχι προοδευτική. Ο παράγοντας αυτός, βρίσκεται πίσω από περιόδους κρίσης χρέους, της οικονομικής δυστυχίας της πλειοψηφίας των οργανισμών τους τελευταίους τρεις αιώνες, την έλλειψη του βασικού εισοδήματος, τα υψηλά ποσοστά φτώχειας, τις μαζικές χρεοκοπίες και της κρίσεις χρέους. Αυτές λοιπόν οι λειτουργίες του τραπεζικού νομισματικού συστήματος, μπορούν να οδηγήσουν στην έλλειψη ικανότητας από τη μεριά των κυβερνήσεων να χορηγήσουν στους

πολίτες το βασικό εισόδημα, κάτι το οποίο είναι το πιο εμφανές φαινόμενο μιας μεγάλης κλίμακας οικονομικής μισοδουλείας.

Το βασικό εισόδημα αποτελεί ένα βασικό οικονομικό ανθρώπινο δικαίωμα. Όπως ίσχυε στον αρχαίο ρωμαϊκό πολιτισμό όπου το πιο προφανές κακό ήταν η ύπαρξη της σκλαβιάς, έτσι και στο σύγχρονο κόσμο το πιο προφανές είναι η οικονομική μισοδουλεία. Η συγκεκριμένη σκλαβιά με την έλλειψη του βασικού εισοδήματος να αποτελεί την κύρια πηγή φτώχειας και δυστυχίας, αποτελεί το τυφλό σημείο στην αντίληψη του πολιτισμού. Κάτι που με τη σειρά του δημιουργεί μόνιμα μεγάλα ποσοστά πληθυσμού ο οποίος βρίσκεται σε φτώχεια, και μπορεί να χαρακτηρίσει τους πολιτισμούς μας σχεδόν ως κακούς πολιτισμούς. Αυτό είναι θεωρητικά σωστό καθώς δεν αποτελούν αποτέλεσμα αξιοκρατίας, δηλαδή οι άνθρωποι με αρετές δεν θα είναι ποτέ φτωχοί, αλλά αποτελεί μια μεγάλης κλίμακας στατιστική ρωσική ρουλέτα. Ακόμη και στην περίπτωση που όλοι οι άνθρωποι ήταν πανομοιότυποι κλώνοι του ίδιου ανθρώπου, με τις ίδιες ικανότητες, θα συνέβαινε το φαινόμενο του υψηλού ποσοστού φτώχειας.

Για να εξελιχθεί ο πολιτισμός σε ένα πιο ανθρώπινο πολιτισμό, ο οποίος θα υποστηρίζει την εξέλιξη της συνείδησης της ανθρώπινης ψυχής, είναι κρίσιμο να εφευρεθούν νέες λειτουργίες και έννοιες του χρήματος, οι οποίες θα είναι πολύ καλύτερες από την τρέχουσα λειτουργία των χρήματος που εκδίδεται από τις κεντρικές τράπεζες. Αυτό είναι και το καλό που μπορεί να έχει η συλλογική πλειοψηφία σε μια δημοκρατική οικονομία η οποία υπηρετεί την εξέλιξη της ανθρώπινης ψυχής. Παρακάτω θέτονται τα πρότυπα των δημοκρατικών αρχών και της προτεραιότητας του κοινωνικού καλού υπέρ του μειοψηφικού και μερικού κέρδους της εγωιστικής ατομικής επιχειρηματικότητας. Επιπλέον, καθισχύζεται η αξία των κοινωνικών και προσωπικών ελευθεριών καθώς και οι μειωμένες κοινωνικές ανισότητες συγκριτικά με τις εντεινόμενες ανισότητες και την ύφεση τους.

Εκατοντάδες στατιστικές αναλύσεις οι οποίες προέρχονται είτε από Πανεπιστήμια των Ηνωμένων Εθνών (Wilkinson, n.d.), τονίζουν ότι η έλλειψη του δωρεάν βασικού εισοδήματος και οι σημαντικές οικονομικές ανισότητες, μπορούν να επηρεάσουν σοβαρά την αύξηση της κοινωνίας όσον αφορά τις ψυχικές ασθένειες, την απόγνωση, το σοβαρό άγχος, τις αυτοκτονίες, την εγκληματικότητα, την αύξηση

των ανισοτήτων, σύμφωνα με τις στατιστικές αναλύσεις σε αρκετές χώρες οι οποίες σχετίζεται με τη μείωση του ΑΕΠ (Kyritsis, 2016), όπου γενικά με τη μείωση της ταχύτητας εξέλιξης σε ένα σημαντικό μέρος του πληθυσμού, δεν θα μπορεί να συνεισφέρει κατάλληλα λόγω του κοινωνικού αποκλεισμού, και την αποσύνθεση της ικανότητας συνεργασίας στον παραγωγικό τομέα. Σημειώνεται στο σημείο αυτό, ότι ενώ η πεποίθηση ότι ο κύριος στόχος του κάθε ατόμου είναι να βελτιωθεί η κοινωνική του θέση, τα χρήματα, η φήμη και η μακροχρόνια αξία (Over-debt Monetary system, 2012), κάτι που αποτελεί εξυπηρέτηση της εξέλιξης της συνείδησης της ψυχής, παρά μια πρόσβαση στην κοινωνική εξουσία.

Τέλος, σήμερα όπου όλα είναι προσβάσιμα μόνο μέσω του δικαιώματος του χρήματος, χάνεται η έννοια της ατομικής ελευθερίας με την έλλειψη των εισοδηματικών χρημάτων και ειδικότερα με την απουσία του δωρεάν βασικού εισοδήματος. Η ατομική ελευθερία θα μπορούσε να ξεκινήσει από ένα αναμφισβήτητο ανθρώπινο οικονομικό δικαίωμα σε ένα ισόβιο και δωρεάν βασικό εισόδημα ή μια επιδότηση επιβίωσης, όπως είναι η κοινωνική ασφάλιση υγείας. Δεν υπάρχει ωστόσο κάτι αντίστοιχο, ενώ είναι αδύνατο να χορηγηθεί από τους πολιτικούς μέσα από τους φόρους, καθώς αποτελεί διαφορετικό μεγάλο ποσό ετήσιας δαπάνης, ενώ η αναπόφευκτη προσφυγή στο να εκδοθούν τα νομίσματα, μπλοκάρεται από το δεσποτισμό του νομισματικού τραπεζικού συστήματος. Με τον τρόπο αυτό, μέσα από την οικονομική κρίση του τελευταίου εικοστού πρώτου αιώνα, όπως αποτελεί η τρέχουσα (2009-2021), ένας άνθρωπος ο οποίος είναι μακροχρόνια άνεργος ειδικά σε χώρες οι οποίες είναι φτωχότερες στην επιδότηση ανεργίας με μόνο ένα έτος, πρέπει να επιλέξει είτε σε ένα σταδιακά παγιδευμένο και πτωχευτικό τραπεζικό χρέος είτε στην εγκληματικότητα.

Το να ζει κάποιος σε μια κοινωνία χωρίς δωρεάν βασικό εισόδημα, είναι σαν να περπατά άοπλος σε μια ζούγκλα, ενώ αν ζει κάποιος σε μια κοινωνία με δωρεάν βασικό εισόδημα είναι σαν να περπατά σε ένα πολιτισμένο πάρκο. Καθώς η κοινωνικοοικονομική δεοντολογία και η κοινωνικοοικονομική οντολογία, αποτελούν τον διαφορετικό τρόπο λειτουργίας του τραπεζικού συστήματος όπου αποτελείται η οντολογία, είναι και η δεοντολογία δηλαδή η αξιοκρατία και η νομισματική βελτιστοποίηση, όπου δεν έχουν καθόλου ομοιότητες. Υπάρχει μια προοδευτική λειτουργία και οπισθοδρομική δυαδικότητα στους θεσμούς της

οικονομίας. Στον πολιτισμό αυτό, στην άσκηση νόμων, τεχνών, επιστημών και κανόνων, υποτίθεται ότι είναι στο όνομα του κοινωνικού καλού. Βασισμένοι ωστόσο, στις αρχές που αναφέρθηκαν και ιδιαίτερα αυτή της εξυπηρέτησης της εξέλιξης της ανθρώπινης ψυχής, πολλές φορές το πραγματικό αποτέλεσμα είναι μια κοινωνική βλάβη, μια παραβίαση και ένα υπαρξιακό τραύμα των προαναφερθέντων αρχών. Κάτι τέτοιο μπορεί να ονομαστεί ως παλινδρομική άσκηση των θεσμών συγκριτικά με την προοδευτική άσκησή τους.

Όπως αναφέρθηκε πιο πριν, η αρχή του ευεργετήματος της πλειοψηφίας, μπορεί να οδηγήσει σε διάγνωση της οπισθοδρομικής πράξης ενός θεσμού, τέχνης ή επιστήμης, εάν γίνεται προς όφελος μιας μειονοτικής ολιγαρχίας, ενώ εναντιώνεται στο όφελος και την ευμάρεια της πλειοψηφίας και του γενικού κοινωνικού καλού, ακόμη και στην περίπτωση χρήσης των συνηθισμένων νόμιμων τυπικών διαδικασιών. Η οπισθοδρομική πρακτική των τεχνών, των επιστημών και των θεσμών μπορεί να συμβεί τυπικά σε ένα νομικό πλαίσιο, είτε εξαιτίας του ίδιου του νόμου ο οποίος θεωρείται άδικος και ακατάλληλος, είτε καθώς δεν υπάρχουν έννοιες και νόμοι οι οποίοι θα προστατεύουν αυτές τις πλευρές του κοινωνικού καλού. Η έννοια του κοινωνικού εγκλήματος για παράδειγμα, θεωρείται σχετικά νέα, και ως εκ τούτου δεν υπάρχουν ακόμη επαρκείς νόμοι οι οποίοι να καθορίζουν με σαφήνεια τις μορφές του. Έτσι λοιπόν, μπορεί να διεξαχθεί ένα μεγάλο οικονομικό έγκλημα με πλήρη σεβασμό στην ισχύουσα νομοθεσία. Κάτι τέτοιο θα μπορούσε σύμφωνα με τη μελέτη αυτή να μπλοκάρει παραδείγματος χάρη, το χρηματοπιστωτικό σύστημα από τη δυνατότητα χορήγησης του δωρεάν βασικού εισοδήματος.

1.4 Η από πάνω προς τα κάτω επίλυση της συστημικής φτώχειας

1.4.1 Οι τρεις παθολογικά αντιδημοκρατικές και τοξικές λειτουργίες της εθνικής ή διεθνούς κεντρικής τράπεζας που οδηγούν στη συστημική φτώχεια

Σε αυτή την ενότητα αναλύονται οι τρεις παθολογικές αντιδημοκρατικές και τοξικές λειτουργίες της κεντρικής τράπεζας. Στη χρηματοοικονομική ανάλυση, ο όρος τοξικό χρηματοοικονομικό προϊόν ή υπηρεσία θεωρείται ευρέως διαδεδομένος. Τα κόκκινα δάνεια χαρακτηρίζονται από τις ίδιες τις τράπεζες ως τοξικά προϊόντα. Για

αρκετά χρόνια χρησιμοποιείται επίσης και ο όρος παθολογικά τοξικός. Σε μία από τις ομιλίες του το 2011 ο Λουκάς Παπαδήμος, ο πρώην πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, στη βουλή των Ελλήνων, χρησιμοποίησε τον όρο αυτό περιγράφοντας την τρέχουσα κρίση στην κατάσταση της οικονομίας. Στην ευρωζώνη, οι περισσότερες από τις εθνικές κεντρικές τράπεζες είναι δημόσιες εκτός από αυτές της Ελλάδος, της Ιταλίας και πιθανώς πολύ λίγων άλλων χωρών. Ακόμη όμως και όταν οι δημόσιες τράπεζες έχουν νομοθετικά ιδιαίτερη ανεξαρτησία από τη βουλή και την κυβέρνηση, μπορούν να αποφασίσουν ουσιαστικά κατά της βούλησης της πλειοψηφίας του λαού.

Η διασφάλιση της ανεξαρτησίας της ΕΚΤ γίνεται από το άρθρο 130 της ΣΛΕΕ (Συνθήκη για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πρώην άρθρο 101 του ΤΕΣ, (ECB Europa, n.d.)), όπου ορίζεται ότι όταν ασκείται η εξουσία και εκπληρώνονται τα καθήκοντα και οι υποχρεώσεις, οι οποίες ανατίθενται βάσει των συνθηκών και της συνθήκης του ΕΣΚΤ και της ΕΚΤ, ούτε οι εθνικές κεντρικές τράπεζες, ούτε η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, ούτε οποιοδήποτε άλλο μέλος των ενοτήτων λήψης αποφάσεων αυτών των ιδρυμάτων, δεν θα μπορεί να δέχεται ή να δίνεται καθοδήγηση από άλλους οργανισμούς ή ιδρύματα ή από την κυβέρνηση ενός κράτους μέλους ή από οποιοδήποτε άλλο οργανισμό. Σε αυτό το σημείο λοιπόν, βρίσκεται η ρίζα της έλλειψης σοφίας στις νομισματικές αποφάσεις, και του αντιδημοκρατικού δεσποτισμού, καθώς η συλλογική νοημοσύνη των κυβερνήσεων, των κοινοβουλίων των πανεπιστημίων κ.λπ. της ευρωζώνης θεωρείται μια μακράν ανώτερη σοφία και τεχνογνωσία συγκριτικά με μια μικρή μειοψηφία των γραφειοκρατών της κεντρικής τράπεζας. Επιστρατεύονται οι τρεις τοξικές αντιδημοκρατικές λειτουργίες της κεντρικής τράπεζας

Ο ειδικός προληπτικός έλεγχος ή νομισματικός δεσποτισμός της έκδοσης χρήματος από τις κυβερνήσεις, οι οποίες έχασαν την ικανότητα λήψης αποφάσεων όσον αφορά την έκδοση νομισμάτων. Έτσι, όχι μόνο δεν μπορούν να λάβουν αποφάσεις για οποιαδήποτε κοινωνική ζήτηση όπως είναι το βασικό εισόδημα και να εκδώσουν νόμισμα σύμφωνα με την επενδυτική ζήτηση, αλλά θεωρούνται υποχρεωμένοι να δανειστούν από την κεντρική τράπεζα, είτε είναι δημόσια είτε ιδιωτική. Η κεντρική τράπεζα στην ουσία παρέχει τα χρήματα με βάση μόνο τη ζήτηση για το χρέος, ούτε για άλλα κοινωνικά ζητήματα ούτε και για επενδύσεις. Η τράπεζα είναι ο κεντρικός

οργανισμός ο οποίος εκδίδει χρήματα και όχι ο μη κερδοσκοπικός οργανισμός, ο οποίος απαιτεί να επιστραφούν στα χέρια του αυτά που έχουν εκδοθεί και αναγκαστικά δανειστεί στην κοινωνία.

Αυτή είναι μια μοναδική κεντρική μονοπωλιακή απαίτηση απόδοσης, παθολογικά τοξική όλου του ενεργού χρήματος, η οποία δημιουργεί στην ουσία μια εξαιρετικά μεγάλη κεντρική εξάρτηση ολόκληρης της οικονομίας από μία και μοναδική μονοπωλιακή τράπεζα. Στη συγκεκριμένη μελέτη εστιάζουμε ωστόσο, στο γεγονός ότι ένας πολύ μικρός αριθμός γραφειοκρατών και εργαζομένων παίρνει τις αποφάσεις για την έκδοση των χρημάτων, της κυκλοφορίας τους και του επιτοκίου δανεισμού, θεωρώντας ότι γνωρίζουν το κοινωνικό καλό καλύτερα από τη συλλογική νοημοσύνη της κοινωνίας των κυβερνήσεων τους, των κοινοβουλίων τους και των πανεπιστημίων τους. Παρακάτω παρουσιάζεται μια λίστα με χρηματοοικονομικές και νομισματικές αποφάσεις που έχασε το δικαίωμα να λάβει μια κυβέρνηση, είτε εξαιτίας της συνθήκης του Μάαστριχτ μετά την ένταξή της στην Ευρωπαϊκή Ένωση είτε λόγω τοπικής εθνικής ιδιωτικής κεντρικής τράπεζας.

1. Δεν έχει την ικανότητα απόφασης του ποσού και του πότε θα εκδώσει χρήματα
2. Είτε η κεντρική τράπεζα ανήκει στο κράτος δηλαδή είτε είναι η δημόσια κεντρική τράπεζα, είτε ιδιωτική κεντρική τράπεζα, η κυβέρνηση οφείλει να δανειστεί τα εκδοθέντα χρήματα και να τα επιστρέψει στην κεντρική τράπεζα, η οποία στην ουσία φαίνεται σαν να μην ανήκει στο κράτος ή στους ανθρώπους
3. Δεν έχει το δικαίωμα και δεν μπορεί να καθορίσει το επιτόκιο δανεισμού του εκδοθέντος δανεισμένου χρήματος
4. Δεν μπορεί να εκδώσει χρήματα και να τα διοχετεύσει στην κοινωνία χωρίς επενδύσεις ή επιδοτήσεις.
5. Όταν το νομισματικό σύστημα χρησιμοποιεί την κεντρική τράπεζα και όχι ένα κεντρικό μη κερδοσκοπικό οργανισμό, θεωρείται εξαρχής αφερέγγυο και καταδικασμένο να οδηγήσει σε περιοδικές κρίσεις χρέους.

Αυτό αποτελεί και μια στρεβλή τοξικότητα του δημόσιου δανεισμού του δημοσίου χρήματος. Εάν για παράδειγμα, η κεντρική τράπεζα εκδώσει 10 δισεκατομμύρια σε νόμισμα, και το κράτος έχει ανάγκη τα 5 δισεκατομμύρια τα οποία χρειάζονται για νέες επενδύσεις, είναι υποχρεωμένο να τα δανειστεί από την κεντρική τράπεζα. Βρίσκεται έτσι χρεωμένο με 5 δισεκατομμύρια τα οποία υποχρεούται να επιτρέψει

στην κεντρική τράπεζα μέσα από φόρους κ.λπ.. Μια εναλλακτική θα ήταν να εκδοθούν χρήματα από μη κερδοσκοπικό δημόσιο οργανισμό, ο οποίος θα υπαγόταν στο υπουργείο οικονομικών και θα εκδίδουν τα 5 αυτά δισεκατομμύρια τα οποία θα ανήκαν στο κράτος χωρίς να δανειστούν τίποτα, και με μηδέν υποχρέωση απόδοσης και επιτοκίου. Το πρώτο σενάριο προφανώς δεν είναι προς όφελος του κράτους.

Ακόμη χειρότερα γίνονται τα πράγματα όταν η κεντρική τράπεζα είναι ιδιωτική και εκδίδει νόμισμα για το οποίο δεν ισχύει ο κανόνας του χρυσού, ενώ θα μπορούσε να είχε γίνει εύκολα από το υπουργείο οικονομικών. Τυπικά, το εκδοθέν νόμισμα δεν ανήκει ούτε καν στο κράτος, αλλά σε δημόσια γνωστά άτομα, τα οποία έχουν εξουσία στην εθνική οικονομία συνολικά αλλά και στο κράτος. Κάτι τέτοιο προφανώς είναι ενάντια στο εθνικό όφελος και έτσι από το 1974, με την εγκατάλειψη του κανόνα του χρυσού, μια τέτοια ιδιωτική τράπεζα όπως είναι η τράπεζα της Ελλάδος στην Ελλάδα, παραβίασε το άρθρο 102.6 του ελληνικού συντάγματος. Στο άρθρο αυτό αναφέρεται ότι δεν επιτρέπεται στην ιδιωτική οικονομική πρωτοβουλία να αναπτύσσεται εις βάρος της εθνικής οικονομίας, της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και της ελευθερίας. Υπάρχουν παρόμοια άρθρα και στο ιταλικό σύνταγμα αλλά και σε άλλες χώρες εκτός από το γερμανικό σύνταγμα.

Θεωρείται ακόμη πιο σκανδαλώδες όταν μια μικρή ιδιωτική κεντρική τράπεζα όπως είναι ιταλική ή ελληνική ακόμη και ως προνομιακή επιχείρηση έχει επίσης το δικαίωμα έκδοσης νόμων του κράτους για τον τραπεζικό τομέα και τα δημόσια οικονομικά. Κάτι τέτοιο ισχύει και στην περίπτωση που η ECT, η κεντρική τράπεζα του ευρώ, η οποία συνδέεται κατά κάποιο τρόπο με την τράπεζα της Ελλάδος, έως ένα ποσοστό, όταν εξέδιδε κατά την Ποσοτική Ευκολία, 80 δις το μήνα από το μηδέν. Η κεντρική τράπεζα εκδίδει νόμισμα μόνο κατά τη διάρκεια της Ποσοτικής Ευκολίας. Το νόμισμα εκδίδεται σχεδόν αυτόματα όταν η ζήτηση για χρέος από τις εμπορικές τράπεζες είναι υψηλότερη συγκριτικά με το προηγούμενο έτος. Κάτι τέτοιο φαίνεται από τα διαγράμματα του όγκου του ευρώ στα δημοσιεύματα της EKT, ο οποίος αυξανόταν συνεχώς πριν από την Ποσοτική Ευκολία.

Στην ουσία αυτό αποτελεί και ο πληθωριστικός χαρακτήρας των νομισματικών συστημάτων. Κάτι τέτοιο ισχύει και για το αμερικανικό δολάριο. Μπορεί να υπάρξει ερώτηση αν αυτό υπήρχε πάντα από τα αρχαία χρόνια όπως στη ρωμαϊκή αυτοκρατορία και στην αρχαία ελληνική Αθήνα. Τα πράγματα ήταν εντελώς

διαφορετικά. Το δημόσιο νόμισμα εκδιδόταν μόνο από το δημόσιο και το υπουργείο οικονομικών και ποτέ από δημόσιες ή ιδιωτικές τράπεζες. Ξεκίνησαν όλα στην ουσία από μια ουσιαστικά ατυχή ιστορική περίπτωση της χρεοκοπίας του αγγλικού κράτους το 1964. Αυτή ήταν και η πρώτη φορά που εμφανίστηκε η παθολογική τοξική λειτουργία των κεντρικών τραπεζών στην ιστορία του σύγχρονου δυτικού πολιτισμού όταν λόγω του 50ετούς πολέμου με τη Γαλλία, εξαντλήθηκε ο χρόνος του κράτους και η χώρα ήταν πρακτικά υπό πτώχευση. Παρά τις αντιρρήσεις του βασιλιά Κάρολου και των κορών του, Μαρία Στιούαρτ, ο Κρόμγουελ κατάφερε να περάσει, μετά το θάνατό τους, έναν νόμο στο κοινοβούλιο, επιτρέποντας στους μεμονωμένους τραπεζίτες να εκδίδουν αγγλικό κρατικό νόμισμα μέσα από το δικό τους χρυσό (Wikipedia, Bank of England, 2022).

Για να αποφευχθεί μια περαιτέρω κοινωνική αναταραχή, αυτή η ιδιωτική κεντρική τράπεζα ονομάστηκε «Τράπεζα της Αγγλίας». Κάτι παρόμοιο συνέβη μέσα σε έναν αιώνα στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες και κάτω από αρκετές υπόγειες πιέσεις. Το κράτος της Αγγλίας μετά το δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο πήρε ευτυχώς υπό τον έλεγχο του την έκδοση του νομίσματος και μετέτρεψε την τράπεζα της Αγγλίας σε μια ανεξάρτητη αρχή δημόσιας τράπεζας. Το νόμισμα δυστυχώς, δεν εκδιδόταν από το υπουργείο οικονομικών αλλά από μια τράπεζα η οποία ήταν πρακτικά ανεξάρτητη, συνεπώς δεν είχε διορθωθεί πλήρως το πρόβλημα. Το ίδιο ισχύει και για τις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες. Η Ιταλία και η Ελλάδα ωστόσο, εξακολουθούν να έχουν ιδιωτικές κεντρικές τράπεζες. Παρακάτω αναφέρονται κάποιες απόψεις των μεγάλων προέδρων των Ηνωμένων Πολιτειών σχετικά με αυτό το θέμα. Ο Αβραάμ Λίνκολν στις Ηνωμένες Πολιτείες, μετά τη νίκη του στον εμφύλιο πόλεμο και την απελευθέρωση των μαύρων, εξέφρασε τη θέληση να ιδρύσει μια δημόσια κεντρική τράπεζα η οποία θα εξέδιδε κρατικά δολάρια.

Όμως δολοφονήθηκε. Η κυβέρνηση θα πρέπει να διαχειρίζεται, να εκδίδει και να δημιουργεί όλες τις πιστώσεις και το νόμισμα τα οποία αποτελούνται για να εκπληρωθεί η αγοραστική δύναμη τόσο των καταναλωτών όσο και της κυβέρνησης. Υιοθετώντας αυτές τις αρχές, οι φορολογούμενοι θα έχουν τη δυνατότητα εξοικονόμησης μεγάλων χρηματικών ποσών, ενώ τα ίδια τα χρήματα θα πάνε να είναι κυβερνήτης και κυρίαρχος της ανθρωπότητας, αλλά θα γίνουν υπηρέτης της. Κάποιοι επόμενοι πρόεδροι όπως ο Τζόνσον και ο Ρούσβελτ, ήταν κατά του να

ιδρυθεί μια ιδιωτική κεντρική τράπεζα η οποία θα εξέδιδε τα δολάρια παράλληλα. Πιέστηκαν για να το κάνουν προφανώς, λόγω του ότι δεν θα ήταν κερδοφόρο για το κράτος. Συγκεκριμένα, έγινε μια αποτυχημένη απόπειρα δολοφονίας του Τζόνσον, ο οποίος όπως δήλωσε, ήταν περήφανος που κατάφερε να βάλει ένα εμπόδιο στο να ιδρυθεί μια τέτοια ιδιωτική τράπεζα.

Η κοπή των νομισμάτων οφείλει να ανατεθεί την κεντρική κυβέρνηση, ενώ θα πρέπει να προστατεύεται από την κυριαρχία της Wall Street. Είμαστε αντίθετοι... σε κάθε νόμο που αφήνει το νόμισμά μας και το χρηματοπιστωτικό μας σύστημα σε ιδιώτες, σύμφωνα με μία από τις δηλώσεις του Θεόδωρου Ρούζβελτ. Ο επόμενος πρόεδρος ωστόσο, ο Wilson, το αποδέχτηκε και έτσι ιδρύθηκε το 1913 η μεγάλη ιδιωτική κεντρική τράπεζα του δολαρίου η Federal Reserve (Wikipedia, Woodrow Wilson, 2022)(Over-debt Monetary sustem Conclusions, 2015). Η ομοσπονδιακή αποθεματική τράπεζα είναι σχετιζόμενη με τις τράπεζες των πολιτειών με παρόμοιο τρόπο που σχετίζεται με τις εθνικές κεντρικές τράπεζες στην ευρωζώνη η ΕΚΤ. Η συμφωνία για την ίδρυση της Federal Reserve Bank είναι παρόμοια με τη συμφωνία του Μάαστριχτ. Σύμφωνα με τις δηλώσεις του Wilson, λίγο πριν από το θάνατό του, θεωρήθηκε ότι αυτό θα αποτελούσε και το μεγαλύτερο αμάρτημα της ζωής του. Όπως δήλωσε «Είμαι ένας άνθρωπος με μεγάλη κατάθλιψη, έχω καταστρέψει, άθελά μου, την πατρίδα μου. Ένα μεγάλο βιομηχανικό έθνος (οι ΗΠΑ) βρίσκεται τώρα υπό τον έλεγχο του χρηματοπιστωτικού συστήματος που έχει συγκεντρωθεί.

Η ανάπτυξη του έθνους και όλες οι δραστηριότητές μας είναι στα χέρια κάποιων ανδρών, αυτών του τραπεζικού συστήματος. Έχουμε γίνει ένα από τα χειρότερα διοικούμενα έθνη, μια από τις πιο ελεγχόμενες κυβερνήσεις στον πολιτισμένο κόσμο. Αυτή δεν είναι πλέον μια κυβέρνηση με ελεύθερη βούληση, αλλά μια κυβέρνηση υπό τη βούληση και την εξουσία μιας μικρής ομάδας κυρίαρχων ανδρών του χρηματοπιστωτικού συστήματος». Σημειώθηκε επίσης ότι συμφώνησε ακόμη και η δημοφιλής μορφή του ιταλικού φασισμού, ο Μπενίτο Μουσολίνι, ο οποίος φυσικά και ήξερε πολύ καλά τι σημαίνει φασισμός : «Ο φασισμός θα έπρεπε, πιο σωστά, να ονομαστεί ιδιωτική εταιρική σχέση, αφού είναι οι εταίροι η γειτονιά μεταξύ της κρατικής εξουσίας και της εξουσίας των ιδιωτικών επιχειρήσεων». Μπενίτο Μουσολίνι. Κάποτε ο σοφός συγγραφέας Λέων Τολστόι δήλωσε ότι : «Το χρήμα είναι μια νέα μορφή δουλείας, η οποία διαφέρει από την προηγούμενη μόνο

στο γεγονός ότι είναι απρόσωπο, δηλαδή ότι δεν υπάρχει ανθρώπινη σχέση μεταξύ του άρχοντα και του δούλου».

1.4.2 Οι τρεις παθολογικά τοξικές και αντιδημοκρατικές λειτουργίες των εμπορικών τραπεζών που οδηγούν στη συστημική φτώχεια

Όσον αφορά τις εμπορικές τράπεζες, τα αναγκαστικά χρέη όχι σε μεμονωμένο επίπεδο αλλά σε μακροοικονομικό, θεωρούνται μια συνηθισμένη παθολογικά τοξική λειτουργία, και δική τους και των κεντρικών τραπεζών, κάτι που μπορεί να οδηγήσει με στατιστική σιγουριά σε περιοδική κατάρρευση του χρηματοπιστωτικού συστήματος, δίνοντας πάλι έμφαση σε σίγουρα στατιστικά, γραφειοκρατικούς δανειολήπτες, και κρίσεις χρέους. Στις εμπορικές τράπεζες ωστόσο παρουσιάζονται δύο νέες παθολογικά τοξικές λειτουργίες.

Άδαιο-δανεισμός

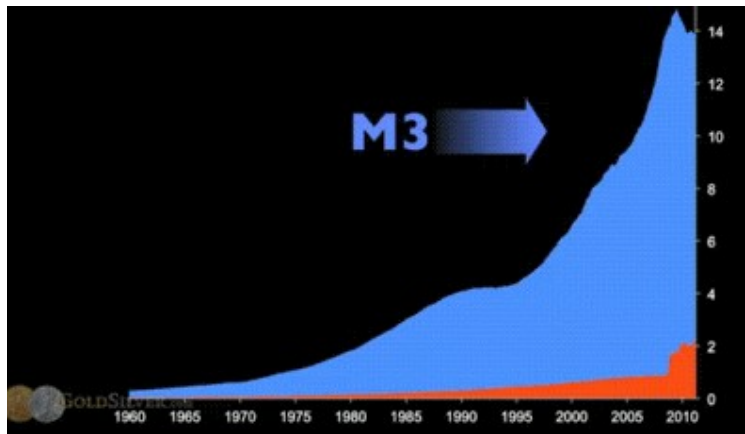
Ο άδαιο-δανεισμός είναι η πρώτη παθολογική τοξική λειτουργία και σημαίνει ότι το ίδιο τραπεζογραμμάτιο δανείζεται ταυτόχρονα σε έως και 100 δανειολήπτες παραμένοντας στην πραγματικότητα μέσα στην τράπεζα. Στην εποχή του χρυσού, με τις απάτες των τοκογλύφων και των χρυσοχόων, οι οποίοι δάνειζαν ταυτόχρονα την ίδια ουγκιά χρυσού που τους είχαν εμπιστευτεί οι καταθέτες, έπεισαν τις κυβερνήσεις, λόγω της έλλειψης επαρκούς χρυσού, για τη νομιμοποίηση της έκδοσης πολλαπλών δανεισμών, καταθέσεις χρυσού για την ίδια ουγκιά χρυσού, που χρησιμοποιήθηκε σε ρόλο τραπεζογραμματίων τη συγκεκριμένη εποχή. Έτσι, γεννήθηκε ο σημερινός κανόνας των κλασικών αποθεμάτων που χρησιμοποιούν οι εμπορικές τράπεζες και ονομάζεται κανόνας ρευστότητας (Gikas and Hyz, 2017). Σύμφωνα με τον κανόνα αυτό, το τραπεζογραμμάτιο το οποίο παραμένει στατιστικά στα ταμεία μιας εμπορικής τράπεζας, έχει τη δυνατότητα να βάλει στις έως και 100 δανειολήπτες κάτι που αποτελεί τον κανόνα ρευστότητας 1% των συνολικών καταθέσεων στην ευρωζώνη.

Με λίγα λόγια οι εμπορικές τράπεζες έχοντας επιτόκιο 99%, δάνειζαν άκυρα και όχι πραγματικά τραπεζογραμμάτια, δημιουργώντας με αυτό τον τρόπο «λογιστικό χρήμα» M1, M2, M3 (Gikas and Hyz, 2017)(Syriopoulos and Papadamou,

2014)(Kiochos and Papanikolaou, 2013)(Artikes, n.d.), κάτι που στην ουσία είναι απλά αξιώσεις χρημάτων σε λογιστικά αρχεία, τα οποία απεικονίζουν τη ροή του χρήματος όχι στα ίδια τα τραπεζογραμμάτια, αλλά στην κοινωνία. Οι δικαστές σε υποθέσεις δανειοληπτών γραφειοκρατών και τραπεζών οι οποίοι δεν μπορούν να εξυπηρετήσουν το χρέος τους σε κάποια περίοδο κρίσης, θα πρέπει να το λάβουν σοβαρά υπόψη. Δηλαδή εάν ο λογαριασμός ρευστότητας και το ταμείο μιας τράπεζας περιέχουν μόνο 100 €, η τράπεζα δικαιούται να δανείσει έως και 10.000 €, τα οποία στην πραγματικότητα δεν διαθέτει σε χαρτονομίσματα. Με αυτό τον τρόπο, μπορεί να ζητήσει ένα δάνειο από την κεντρική τράπεζα με την προϋπόθεση ότι διατηρεί τον κανόνα του 1%.

Η κεντρική τράπεζα συνήθως θεωρεί αυτό το δανεισμό υποχρέωσή της. Σε περίπτωση που δεν υπάρχουν διαθέσιμα αποθέματα τραπεζογραμματίων, πρόκειται για υπόθεση πλεονάζουσας ζήτησης χρήματος, και η τράπεζα έχει τη δυνατότητα έκδοσης με αυτόματη διαδικασία νομίσματος και τραπεζογραμματίων χωρίς αυτό να θεωρείται ποσοτική ευκολία. Η ποσοτική ευκολία γίνεται όταν εκδίδονται τραπεζογραμμάτια και συνάλλαγμα μετά από απόφαση της κεντρικής τράπεζας, χωρίς να υπάρχει πλεονάζουσα ζήτηση χρέους από τις εμπορικές τράπεζες. Κατά την περίοδο 2016-2018, η ΕΚΤ εξέδιδε 80 δισεκατομμύρια ευρώ το μήνα, από το τίποτα, απλά πληκτρολογώντας αυτά τα ποσά στους υπολογιστές της. Η έκδοση χρήματος, δεν θεωρείται παθολογικά τοξική στο σημερινό τραπεζικό-νομισματικό σύστημα. Για παρόμοιο λόγο, ωστόσο, το να εκδοθούν ψηφιακά νομίσματα όπως κρυπτονομίσματα και Bitcoin μέσα από εξόρυξη από αλγόριθμους υπολογιστών, δεν θα πρέπει να θεωρείται παθολογικά τοξική.

Στη μέση της δεύτερης μεγάλης κρίσης χρέους, οι μέσοι άνθρωποι δεν μπορούν να καταλάβουν τον πραγματικό τρόπο λειτουργίας του τραπεζονομισματικού συστήματος. Σε ένα δημοψήφισμα στην Ελβετία σχετικά με το αν το κράτος θα συνέχιζε να επιτρέπει στις τράπεζες τον άκυρο δανεισμό και τη δημιουργία νομίσματος logistics M1, M2, M3 ή όχι, μόνο το 8% του πληθυσμού κατάλαβε σε ποιο θέμα αναφέρεται το δημοψήφισμα.

Στο παραπάνω διάγραμμα απεικονίζεται ο τρόπος με τον οποίον το λογιστικό νόμισμα M3 μειώνεται στις ΗΠΑ (η παραπάνω γραμμή) καθώς ο αριθμός των εκδοθέντων τραπεζογραμματίων αυξάνεται, μετά την έκδοσή τους από την κεντρική τράπεζα του δολαρίου. Κάτι τέτοιο μπορεί να οδηγήσει φυσικά τις τράπεζες να έχουν ένα μεγάλο δείκτη μόχλευσης, όπου αποτελεί τα περιουσιακά στοιχεία της τράπεζας διαιρούμενα με τα ίδια κεφάλαια της τράπεζας που είναι πάνω από 10. Από τη στιγμή που εγκαταλείφθηκε ο κανόνας του χρυσού, δεν υπάρχει κανένας πραγματικός λόγος να συμβεί κάτι τέτοιο πέρα από τα κέρδη των τραπεζών. Ο δείκτης μόχλευσης στον υπόλοιπο ιδιωτικό τομέα είναι περίπου 3, δηλαδή ενεργητικό/ιδία κεφάλαια=3. Όταν ο δείκτης μόχλευσης είναι υψηλός, σημαίνει ότι τα μεγαλύτερα κέρδη αποτελούν ποσοστά των ιδίων κεφαλαίων, αλλά και μεγαλύτερο κίνδυνο αστάθειας σε πιθανές κρίσεις χρεοκοπίας.

Ο δείκτης μόχλευσης 3 θεωρείται ήδη αρκετά υψηλός για τις επιχειρήσεις κάτι που είναι αποτέλεσμα του αναγκαστικού χρέους και ο λόγος για τον οποίο χρεοκοπούν σε μια κρίση. Οι τράπεζες από την άλλη μεριά έχουν δείκτη μόχλευσης >10, κάτι που οδήγησε κάποιες εμπορικές τράπεζες στην Ελλάδα, την Κύπρο και την Ισλανδία σε άμεση κατάρρευση. Σε περίπτωση μείωσης του δείκτη μόχλευσης για τις τράπεζες με τη μορφή ενός υψηλότερου ποσοστού κεφαλαιακής επάρκειας, προτείνεται στις κατευθυντήριες γραμμές των «Basel I, II, III» (Wikipedia, Basel III, 2022) που αποτελούν κανόνες για την καλύτερη λειτουργία των τραπεζών. Η προτεινόμενη μείωση όμως, μάλλον είναι πάρα πολύ χαμηλή, χαμηλότερη από 2-3 ποσοστιαίες μονάδες.

Ο ρόλος του μεσάζοντα στην έκδοση νομισμάτων των εμπορικών τραπεζών

Αν ρωτηθεί ένας παραδοσιακός οικονομολόγος ή ένας μέσος πολίτης για το λόγο ύπαρξης των εμπορικών τραπεζών, και οι δύο θα απαντήσουν ότι υπάρχουν για να προσφέρουν στην οικονομία την υπηρεσία η οποία συλλέγει το πλεονάζον χρήμα από χρηματοοικονομικές μονάδες, κανάλια και νοικοκυριά, μέσα από το χρέος προς τις επιχειρήσεις του ιδιωτικού τομέα, έχοντας στόχο τη διευκόλυνση της αναγκαίας παραγωγής εντός της κοινωνίας. Από αυτό όμως προκύπτει και το ερώτημα εάν όντως κάνουν κάτι τέτοιο στην πραγματικότητα οι εμπορικές τράπεζες ή εάν θέλουν να αποκτήσουν κέρδος μέσω του χρέους με κάθε κόστος, αντιστρέφοντας αυτό το ρόλο. Ρίχνοντας μια σύντομη ματιά σε οικονομικές εκθέσεις και ισολογισμούς των κύριων συστημικών τραπεζών στην Ελλάδα, προκύπτει ότι για ορισμένες τράπεζες ακόμη και συστημικές, ο ρόλος τους φαίνεται διαφορετικός και θα μπορούσε να ονομαστεί «Ο ρόλος του μεσάζοντα στην έκδοση νομισμάτων».

Κάτι τέτοιο μπορεί να φανεί π.χ. στον ισολογισμό της Eurobank (Eurobank, 2022). Το 2011, τα δάνεια και οι απαιτήσεις προς τους πελάτες διαιρούνταν με τα άλλα πιστωτικά ιδρύματα, δηλαδή με το φθηνότερο νόμισμα, διαιρούμενο με τα δάνεια με ή και εξασφαλισμένες οφειλές προς την κεντρική τράπεζα, δίνοντας το δείκτη στο 74,69%. Πρέπει να ληφθεί υπόψη, ωστόσο, ότι η πραγματική εισροή των πλεονασματικών κεφαλαίων από τα νοικοκυριά μέσα τις καταθέσεις γενικά στους ισολογισμούς, είναι πολύ μικρότερη σχετικά με τις καταθέσεις, καθώς ως καταθέσεις καταγράφονται και τα δάνεια τα οποία παρέχει η τράπεζα. Κατά το 2012, για την τράπεζα αυτή ο δείκτης ήταν 73,7%. Το 2014 ήταν 54,42%, ενώ το 2016 ήταν 78,3%. Κάτι τέτοιο μπορεί να δείξει ότι η συγκεκριμένη τράπεζα δεν έχει πλέον το ρόλο που πιστεύει ο κόσμος, αλλά αποτελεί απλά ένα μεσάζων στο νόμισμα το οποίο εκδίδεται επί του παρόντος από την κεντρική τράπεζα του ευρώ (ΕΚΤ).

Στο παράδειγμα της Alpha Bank, στη σελίδα της (Alpha Bank, 2022) αλλά και στους δημοσιευμένους ισολογισμούς της, προκύπτει ότι : το 2012 ο δείκτης αυτός ήταν 78%. Σχετικά με την τράπεζα Πειραιώς, φαίνεται στη σελίδα της (Piraeus Bank, 2022) αλλά και στους δημοσιευμένους ισολογισμούς της ότι: το 2007 ο δείκτης αυτός ήταν 61%, κατά το 2015 ήταν 68% και το 2016 ήταν 56%. Όλα αυτά συνιστούν την παθολογική τοξικότητα του ρόλου που έχει ο μεσάζων των

εκδοθέντων νομισμάτων των εμπορικών τραπεζών, κάτι που στην ουσία δηλώνει ότι στις περισσότερες τράπεζες τα πιο πολλά χρόνια, το μεγαλύτερο μέρος των χρημάτων τα οποία δανείζονταν προερχόταν όχι από καταθέσεις, αλλά από δανεισμό από τις κεντρικές τράπεζες καθώς το Katter είναι φθηνότερα χρήματα. Παρατηρείται λοιπόν ότι οι 5 αυτές τοξικότητες του τραπεζικού συστήματος δεν είναι αναγκαίο κακό, αλλά αποτελούν περισσότερο μια κακή οικονομική συνήθεια της οικονομίας.

Στην Ελλάδα ειδικότερα, σχετικά με τις εμπορικές τράπεζες, επικρατεί μια ακραία σκανδαλώδης κατάσταση στην οποία έχει αναφερθεί το 2015 ο τότε πρωθυπουργός Αλέξης Τσίπρας, σε ομιλία του στο ευρωκοινοβούλιο. Ειδικότερα, ανέφερε ότι πάνω από το 60% του χρέους της Ελλάδας μέσα από τα μνημόνια και συγκεκριμένα τα 203 δισεκατομμύρια, δόθηκαν στις 4 συστημικές ιδιωτικές τράπεζες προκειμένου να σταθεροποιηθούν, αντί να χρησιμοποιηθούν για τη δημόσια οικονομία. Σύμφωνα με τα μνημόνια, οι 4 αυτές τράπεζες είχαν πλέον ιδιοκτήτες οι οποίοι βρίσκονταν εκτός Ελλάδος. Η συγκεκριμένη επιχορήγηση των 203 δισεκατομμυρίων, θεωρείται ότι ήταν υπερδιπλάσια από το γραφειοκρατικό μη εξυπηρετούμενο χρέος προς τις τράπεζες, κάτι που αποτελούσε μια πράξη δυσαναλογίας. Επιπρόσθετα, δεν έγινε διαγραφή των κόκκινων δανείων προς τους ανθρώπους, οι οποίοι εξακολουθούν να ρευστοποιούν ακόμη και το μοναδικό σπίτι στο οποίο ζουν.

2. Το δωρεάν βασικό εισόδημα

2.1 Ορισμοί – έννοιες

Το δωρεάν βασικό εισόδημα αποτελεί μια ριζοσπαστική πολιτική πρόταση μιας μηνιαίας επιχορήγησης σε χρήματα, η οποία θα δίνεται σε όλα τα μέλη μιας κοινότητας χωρίς να υπάρχουν μέσα δοκιμής, ανεξάρτητα από την προσωπική τους κατάσταση, χωρίς δεσμούς, και σε ένα αρκετά υψηλό επίπεδο ώστε να είναι δυνατή μια ζωή χωρίς να υπάρχει οικονομική ανασφάλεια. Το δωρεάν βασικό εισόδημα τα τελευταία χρόνια, πέρασε από μια ουτοπική πρόταση σε μια πολιτική με αυξανόμενο νόμισμα. Διεξήχθησαν πειράματα του δωρεάν βασικού εισοδήματος σε πολύ διαφορετικές χώρες, όπως είναι ο Καναδάς, η Ινδία, η Ναμίμπια, η Φινλανδία και η Κένυα. Κάποιες παραλλαγές της πρότασης του δωρεάν βασικού εισοδήματος στις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής, ήταν πολύ ζωντανές στις αρχές του δεύτερου μισού του εικοστού αιώνα, συμπεριλαμβανομένων προσωπικοτήτων όπως ήταν ο Μίλτον Φρίντμαν και ο Μάρτιν Λούθερ Κινγκ.

Η συζήτηση όμως δεν συνεχίστηκε πολύ στις επόμενες δεκαετίες. Κάτι τέτοιο άλλαξε γύρω στο 2016, όταν κάποιες αμερικανικές προσωπικότητες έγραψαν για την πολιτική, συμπεριλαμβανομένου και του Άντριου Στερν, πρώην προέδρου της διεθνούς ένωσης υπαλλήλων υπηρεσιών, του φουτουριστή Martin Ford καθώς και του πρώην Γραμματέα των εργατικών Robert B. Reich. Το δωρεάν βασικό εισόδημα ξεκίνησε να δοκιμάζεται στο όκλαντ της Καλιφόρνια το 2016, μέσα στη θερμοκοιτίδα τεχνολογίας Y Combinator. Τότε ήταν που ξεκίνησε και το έργο οικονομικής ασφάλειας, το οποίο αφιέρωσε εκατομμύρια στην υπεράσπιση και την έρευνα του δωρεάν βασικού εισοδήματος.

Ο δήμαρχος του Στόκτον στην Καλιφόρνια, ανακοίνωσε το 2019 την έναρξη ενός πιλοτικού προγράμματος. Οι ανισότητες του πλούτου, η επισφαλής εργασία, η αύξηση του εισοδήματος και η εμμονή της έσχατης φτώχειας αποτελούσαν σημαντικούς παράγοντες στο ανανεωμένο ενδιαφέρον για το δωρεάν βασικό εισόδημα στις Ηνωμένες Πολιτείες. Χωρίς αμφιβολία, ο φόβος ότι μπορεί η αυτοματοποίηση να εκτοπίσει από την αγορά εργασίας τους εργαζόμενους με πρωτοφανείς ρυθμούς, οι οποίοι εξηγούνται πρωτίστως στην αναβίωση της πολιτικής μεταξύ άλλων μέσα ή γύρω από τη Silicon Valley (Ford 2015).

Οι ορισμοί του δωρεάν βασικού εισοδήματος ποικίλλουν ανάλογα με τους κλάδους και τις πολιτικές ιδεολογίες. Υπάρχουν ωστόσο 5 χαρακτηριστικά ορισμού τα οποία παραμένουν γενικά σταθερά από τη μια πρόταση στην άλλη. Το επίδομα αυτό διανέμεται σε μετρητά, καθολικά, άνευ όρων, τακτικά και μεμονωμένα.

2.2. Η θεραπεία της συστημικής φτώχειας από κάτω προς τα πάνω με νέα ψηφιακά νομίσματα τα οποία μπορούν να δώσουν το δωρεάν βασικό εισόδημα

Ψηφιακό νόμισμα

Ο διευθυντής του ΔΝΤ τον Οκτώβριο του 2017, δήλωσε ότι το μέλλον της παγκοσμιοποίησης του νομίσματος είναι τα κρυπτονομίσματα με τη χρήση blockchain, όπως είναι το Bitcoin κλπ. Τα νομισματικά αυτά συστήματα τα οποία έχουν ψηφιακά κρυπτονομίσματα, δεν πάσχουν από παθολογικά τοξικές λειτουργίες των τραπεζικών νομισμάτων. Δηλαδή :

- δεν εκδίδονται μονοπωλιακά από μία κεντρική τράπεζα και συνεπώς δεν υποφέρουν από αναγκαστικό δημοκρατικό δεσποτισμό
- από τη στιγμή που θα εκδοθούν, αν για παράδειγμα εξορυχθούν για Bitcoin, δεν είναι απαραίτητο η προσφορά τους να περάσει από την πύλη του δανεισμού για να καλυφθεί η ζήτηση, δηλαδή να μην πάσχουν από αναγκαστικό χρέος.
- έχοντας ως δεδομένο ότι θεωρητικά μέσα από την εξόρυξη οποιοσδήποτε μπορεί να εκδώσει κρυπτονομίσματα, δεν υποφέρει από το καταχρηστικό αποκλειστικό μονοπώλιο της έκδοσης τους.
- από τη στιγμή που δεν προσφέρονται στην κοινωνία αυστηρά μέσα από τις τράπεζες, δεν πάσχουν και από αδειοδανεισμό.
- μέχρι να καλυφθεί η απαίτησή τους από την κοινωνία, δεν παρεμβαίνει μονοπωλιακά καμία τράπεζα και έτσι δεν αναγκάζονται να υποφέρουν από τον ρόλο της μεσαίας έκδοσης χρήματος.
- κάποια άλλα πλεονεκτήματά τους είναι ότι θεωρούνται ταχύτερα στα ιντερνετικά εμβάσματα και στις μεταφορές συναλλάγματος καθώς και στις συναλλαγές, αφού δεν είναι απαραίτητη η μεσολάβηση της τράπεζας με valeur 1-2 ημερών.

Το κρυμμένο πλεονέκτημα είναι λιγότερα σημαντικό στην περίπτωση που τα κεντρικά banks εκδώσουν ψηφιακό δολάριο και ευρώ, όπου δεν θα υπάρχει ως πλεονέκτημα. Τη συγκεκριμένη στιγμή, μόνο ένας αφελής οικονομολόγος μπορεί να πιστεύει ότι το χρήμα είναι ουδέτερο μέσα από συναλλαγές. Σχετικά με τα χρήματα υπάρχει ένα πολύ αποκαλυπτικό πείραμα : υποθέτοντας ότι δίνουμε σε 100 άτομα 100 \$ στον καθένα σε ομοιόμορφη αρχική κατανομή χρημάτων, καθώς και 100 δίκαια ζάρια, σε καθένα ένα από αυτά. Ζητάμε από τους παίκτες να παίξουν με τα ζάρια, με 2 από αυτά, σε ένα τρόπο δίκαιης νίκης 50-50, με ρίσκο 10 \$ σε κάθε γύρο.

Η διανομή των χρημάτων έπειτα από 2 ημέρες συνεχούς παιχνιδιού, δεν θα είναι απλά ομοιόμορφη έχοντας υψηλότερη τυπική απόκλιση, αλλά σύμφωνα με την κλασική κατανομή Pareto, περισσότερο από το 80% των χρημάτων συγκεντρώνονται σε λιγότερο από το 20% των 100 ατόμων. Με αυτό τον τρόπο το χρήμα χρησιμοποιείται ως μακρά και όχι ουδέτερη σε σχέση με τις οικονομικές ανισότητες και την ιδιωτική επιχείρηση. Το πείραμα αυτό δεν είναι και τόσο απλοϊκό αλλά σίγουρα μπορεί να φέρει μια κατανομή Pareto σχετικά με τις οικονομικές ανισότητες, το οποίο δημιουργεί συστημική φτώχεια. Παρακάτω παρουσιάζεται μια πιο ρεαλιστική λίστα με τις βασικές λειτουργίες που έχει το χρήμα και με τις περισσότερες από αυτές να είναι οπισθοδρομικές και όχι προοδευτικές :

- Ως ένα μερίδιο στα αγαθά του πλανήτη
- Ως μέσα συναλλαγών
- Ως ολοκληρωτισμός στα ανθρώπινα συναισθήματα, με οτιδήποτε έχει χρηματική τιμή και συγκρίνεται με κάτι το οποίο έχει νομισματική τιμή και μετριέται με τη γραμμική συνολική αριθμητική τάξη των χρηματικών αξιών
- Ως μέτρο της ανθρώπινης εργασιακής δραστηριότητας
- Ως πρώτη ύλη για να οργανωθεί η ομαδική και επιχειρηματική δραστηριότητα, ή η επιχειρησιακή ανθρώπινη δύναμη ως ανθρώπινο κεφάλαιο
- Ως περιορισμός λόγω χρέους ως τριβή στις παραγωγικές δραστηριότητες
- Όταν είναι σε αφθονία, αντίστροφα, ως μέτρο ελευθερίας στις προσωπικές δραστηριότητες

- Ως τεχνολογία και τεχνική άσκησης εξουσίας από μια μειοψηφία ανθρώπων απέναντι στην πλειοψηφία των ανθρώπων
- Ως τεχνική για να δημιουργηθούν ανισότητες στο βιοτικό επίπεδο και να δημιουργηθεί κρυφή κοινωνική εξουσία εκτός από την πολιτική
- Ως μέσο πειθούς
- Ως μια μακροσκοπική «θερμοκρασία» κοινωνικών δραστηριοτήτων
- Ως μέσα για να ρυθμιστούν δίκαιες συμφωνίες και τα λοιπά
- Ως ενσωματωμένη αξία πολύτιμων μετάλλων στα νομίσματα.
- Ως διαφορά τιμών των ίδιων αγαθών ανάμεσα σε διαφορετικά έθνη με διαφορετικά νομίσματα
- Ως μόνο το ρευστό μέρος της οικονομικής αξίας των παγίων περιουσιακών στοιχείων, όπως ακίνητα κ.λπ. Κοινώς σε μια κοινωνία με τα χρήματα να αποτελούν το μικρότερο μέρος της συνολικής οικονομικής του πλούτου ή των περιουσιακών στοιχείων, τόσο για τον κοινό τομέα όσο και για τον κάθε ένα ξεχωριστά.
- Ως μέτρο του κατά πόσο σε μια κοινωνική οντότητα όπως είναι μια ομάδα ατόμων ή ένα άτομο μπορεί να συνεισφέρει στον πολιτισμό, έναντι το πώς ο πολιτισμός μπορεί να συνεισφέρει σε αυτή την οντότητα
- Η έλλειψη χρημάτων αποτελεί στέρηση ελευθερίας εξαιτίας της ανάγκης και ενός υψηλού χρηματικού πλούτου στην κοινωνία από μια ομάδα ατόμων, ή ένα άτομο το οποίο μπορεί να είναι και ένας έμμεσος τρόπος στέρησης της ελευθερίας εξαιτίας της ανάγκης άλλων ανθρώπων, οι οποίοι δεν έχουν αυτό τον πλούτο και δεν μπορούν να έχουν πρόσβαση σε υπηρεσίες και αγαθά του πολιτισμού
- Ως προνόμιο να εκδίδονται και να κατέχονται χρήματα από μια μειοψηφία η οποία στη συνέχεια ελέγχει την πλειοψηφία δανείζοντας τα, κάτι το οποίο αποτελεί και το τρέχον τραπεζικό μοντέλο χρήματος
- Το χρήμα δημιουργεί μια παγκόσμια μοναρχία των υποκειμενικών συναισθηματικών αξιών των εμπειριών επιβάλλοντας τη σύγκριση οποιωνδήποτε δύο πολύτιμων εμπειριών. Σε αντίθεση οι καθαρά υποκειμενικές συναισθηματικές αξιολογήσεις, δεν περιέχουν δύο συγκρίσιμες εμπειρίες
- Οι χρηματικές μονάδες για τις μονάδες φυσικής ενέργειας, μπορούν να θεωρηθούν ως δικαιώματα. Με αυτό τον τρόπο τα χρήματα μπορούν να

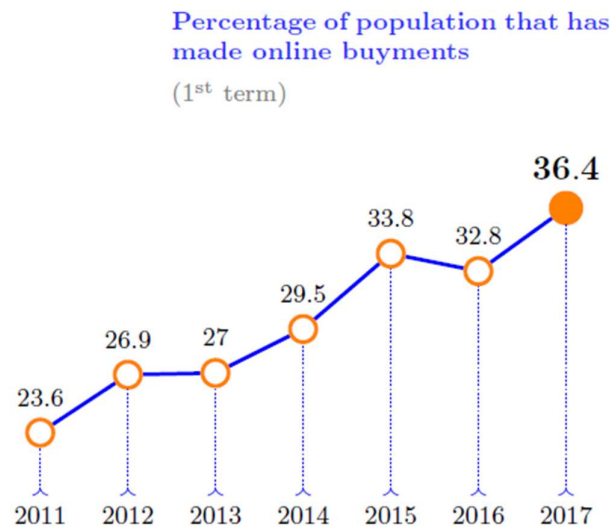
συσχετιστούν με την ηλιακή και άλλες ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, οι οποίες παράγονται σε ένα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα. Τα δικαιώματα για δράση ενέργεια*χρόνος για φυσικές ποσότητες ισχύος ενέργεια/χρόνος, συσχετίζονται επίσης με το χρήμα

- Ως ένα είδος ποσοτικής μέτρησης παραγωγικών και κοινωνικών δραστηριοτήτων, οι οποίες έχουν στόχο να βελτιστοποιηθεί η δράση σε σχέση με την ενέργεια, την ανθρώπινη προσπάθεια και τις πρώτες ύλες. Κάτι τέτοιο απαιτεί μόνο το μέτρο αξίας του χρήματος και όχι να ενσωματωθεί η αξία και η πτυχή της ιδιωτικής ιδιοκτησίας του χρήματος.

Για έναν οικονομολόγο είναι σοκαριστική η συνειδητοποίηση μετά από δεκαετίες ερευνών όταν διαβάζει μια τέτοια λίστα με 21 λειτουργίες του χρήματος, ότι το χρήμα αποτελεί ένα κυρίως εργαλείο αυτό υποδούλωσης του πολιτισμού. Κοινώς μια έμμεση στατική αιτιότητα υποδούλωσης της πλειοψηφίας από μια μειοψηφία. Πιθανότατα, θα χρειαστούν πάλι αρκετοί αιώνες ώστε να εγκαταλείψει ο επίγειος πολιτισμός μετά από μια μεγάλη εξέλιξη της χρήσης του χρήματος. Κάποιοι αρχαιολόγοι ισχυρίζονται ότι η συγκεκριμένη χρήση του χρήματος ως ένα μέσο υποδούλωσης, εισήχθη κυρίως στους αρχαίους Σουμερίους και τη Βαβυλωνία, περίπου το 5000 προ χριστού, από τους αδελφούς Enki και Enlil. Με αυτό τον τρόπο, μέχρι και την ημέρα που η ανθρωπότητα δεν μπορούσε να χρησιμοποιήσει χρήματα, η καλύτερη στάση είναι η διερεύνηση του σχεδιασμού και της λειτουργίας νέων εννοιών του χρήματος που είναι πιο ανθρώπινες και μπορούν να βοηθήσουν στο να εξελιχθεί η ανθρώπινη συνείδηση της ψυχής.

Τα ψηφιακά κρυπτονομίσματα δεν αποτελούν τις μόνες μορφές ψηφιακού νομίσματος που δεν πάσχουν από τις 5 παθολογικά τοξικές λειτουργίες που περιγράφηκαν. Το μεγαλύτερο όφελος της ανθρωπότητας από τη διάδοση των ψηφιακών κρυπτονομισμάτων, είναι πιθανότατα η ευαισθητοποίηση του μέσου πολίτη για τις προαναφερθείσες 5 τοξικές λειτουργίες των τραπεζικών νομισμάτων από τις οποίες δεν πάσχει. Το διάγραμμα παρακάτω είναι ορατή αύξηση των συναλλαγών στα ψηφιακά νομίσματα, ακόμα και αν επί του παρόντος οι συναλλαγές αυτές γίνονται με τραπεζικά νομίσματα και όχι με κρυπτονομίσματα (Use of e-commerce, 2017).

Percentage of population that makes buyments online (2011-2017) — Source: HSA

Εικόνα 3.2.1 : Χρήση ηλεκτρονικού εμπορίου. (Wikipedia, Crypto currencies, 2022)

Παρακάτω παρουσιάζονται οι κανόνες και αρχές για τα γενικά τοπία ή τα παγκόσμια ψηφιακά νομίσματα, τα οποία είτε χρησιμοποιούν είτε όχι η τεχνολογία blockchain, η οποία μπορεί να λύσει τα μεγάλα ποσοστά φτώχειας που αποτελούν το μεγάλο έμμεσο κακό στον πολιτισμό μας. Η φτώχεια αυτή δεν οφείλεται σε έλλειψη πόρων και αγαθών, αλλά σε ένα συστημικό έγκλημα το οποίο είναι βασισμένο σε διακίνηση και διανομή του χρήματος, χωρίς να υπάρχει δωρεάν βασικό εισόδημα. Σε έναν πλανήτη όπως η γη μπορούν να υποστηριχθούν άνετα έως και 10 δισεκατομμύρια άνθρωποι εάν κατανεμηθεί κατάλληλα, δηλαδή με το δωρεάν βασικό εισόδημα, το δικαίωμα πρόσβασης στα αγαθά δηλαδή στα χρήματα.

Τη στιγμή αυτή, ο πληθυσμός της γης είναι λίγο περισσότερο από 7,5 δισεκατομμύρια άνθρωποι. Η φτώχεια μπορεί να εξαλειφθεί μέσα από το δωρεάν βασικό εισόδημα, κάτι το οποίο προς το παρόν δυστυχώς δεν μπορεί να προέλθει εξ ολοκλήρου από τους φόρους, καθώς αποτελεί ένα πολύ μεγάλο κόστος, αλλά μόνο απευθείας μέσα από την έκδοση των χρημάτων. Γενικά περιγράφονται κάποιες νέες αρχές και σχεδιάζονται νέοι τύποι υγιούς χρήματος, ενώ παρουσιάζονται κανόνες

για το πώς μπορούν αυτά τα τοπικά νομίσματα τα οποία παρέχουν δωρεάν βασικό εισόδημα, να λειτουργήσουν στις παλιές μορφές του τραπεζικού συστήματος. Οι επόμενες αρχές και κανόνες για τα τοπικά ψηφιακά νομίσματα, είναι παραλλαγές και συνθέσεις από παρόμοιους κανόνες του τοπικού νομίσματος του Woergle στην Αυστρία τη δεκαετία του 1930 και του σύγχρονου τοπικού νομίσματος Sardex στην Ιταλία (Over-debt Monetary system Conclusions, 2015).

Μπορούν να οδηγήσουν επίσης σε ένα παράλληλο τοπικό νόμισμα με αυτό που λειτουργεί ως κυρίαρχο είτε ευρώ, είτε δολάριο, είτε οποιοδήποτε άλλο, το οποίο δεν βασίζεται στον πληθωρισμό, περιλαμβάνει το βασικό εισόδημα, ενώ όλοι οι φόροι καταβάλλονται εξ ολοκλήρου στο κυρίαρχο νόμισμα. Εξετάζονται παρακάτω δύο ιδιότητες του χρήματος, η αποθήκη αξιών, η πτυχή του χρήματος δηλαδή, η οποία συνήθως συνδέεται με την ύπαρξη ιδιωτικής ιδιοκτησίας στο κοινωνικό σύστημα, η μονάδα μέτρησης της αξίας των άλλων αγαθών, η οποία πτυχή του χρήματος δεν απαιτεί να υπάρχει ιδιωτική ιδιοκτησία στο κοινωνικό σύστημα. Αν ισχύουν και τα δύο για ένα νόμισμα, αυτό μπορεί να ονομαστεί σαν χρήμα 1ης γενιάς, ενώ αν ισχύει μόνο η 1η ιδιοκτησία και όχι η δεύτερη, ονομάζεται χρήμα 2ης γενιάς.

Τα χρήματα 1ης γενιάς έχουν την ιδιότητα ότι μπορούν να πουληθούν, να αγοραστούν και να δανειστούν με τόκο, ενώ τα χρήματα 2ης γενιάς δεν μπορούν και δεν έχουν επίσης επιτόκιο. Για τα χρήματα 1ης γενιάς, αν χρειάζεται για την έκδοσή τους να απαιτήσει κάποιος εξασφαλίσεις όπως για παράδειγμα με χρυσό ή με κάποιο καλάθι υπηρεσιών και αγαθών, ονομάζονται χρήματα βασισμένα σε εξασφαλίσεις, ενώ αν γίνεται να εκδοθούν χωρίς να υπάρχει ένα ήδη υπάρχον καλό χρήμα νόμισμα μηδενικής παραγωγής. Το τρέχον τραπεζικό χρήμα για παράδειγμα, αποτελεί χρήμα μηδενικής παραγωγής. Προφανώς και το Bitcoin δεν αποτελεί χρήμα μηδενικής παραγωγής και 2ης γενιάς, ενώ τα συμπληρωματικά πιστωτικά νομίσματα όπως το Sardex είναι χρήμα εγγυήσεων αλλά και χρήμα 2ης γενιάς. Επίσης το νόμισμα του Διαδικτύου gradido το οποίο περιγράφεται παρακάτω σε επόμενο κεφάλαιο, αποτελεί επίσης χρήμα μηδενικής παραγωγής αλλά και 1ης γενιάς.

Ποια θα μπορούσε όμως να είναι η επιθυμητή εμπειρία για τα χρήματα ώστε να βελτιωθεί η κοινωνική ζωή και η υπαρξιακή εμπειρία της. Στην ψυχολογία οι επιθυμητές ιδιότητες θα ήταν οι παρακάτω :

1. χρήματα τα οποία μπορούν να απαλλάσσουν από την οικονομική δουλειά, όπως είναι το ελάχιστο δωρεάν βασικό εισόδημα
2. χρήματα τα οποία μπορούν να εκδοθούν από τον καθένα και δεν θα αποτελούν προνόμιο για λίγους
3. χρήματα τα οποία μπορούν να παρέχουν κεφάλαια και όχι χρέος σε όποιον θέλει να κάνει μια αναπτυσσόμενη επιχείρηση
4. χρήματα τα οποία δεν συνδέονται άμεσα με την ιδιωτική περιουσία, καθώς πολύ λίγοι έχουν επαρκή μεγάλη ιδιωτική περιουσία
5. χρήματα στα οποία οι κανόνες τους επιτρέπουν να μειωθούν οι ανισότητες της ιδιωτικής ιδιοκτησίας
6. χρήματα τα οποία θα είναι πιο κοντά στις λειτουργίες της ελεύθερης ροής των πληροφοριών του ιστού, παρά χρήματα τα οποία συνδέονται με μια στατική ιδιωτική ιδιοκτησία.

Συνεπώς, κάτω από αυτές τις επιθυμητές ιδιότητες θα πρέπει να ευνοηθούν :

1. χρήματα τα οποία θα είναι 2ης γενιάς έναντι του χρήματος 1ης γενιάς και
2. χρήματα 1ης γενιάς, όπου δημιουργούνται με δανεικά έναντι των χρημάτων τα οποία είναι βασισμένα σε εξασφαλίσεις.

Ο κόσμος στον οποίο ζούμε είναι κόσμος μηδενικής παραγωγής χρήματος και 1ης γενιάς, το οποίο θεωρείται πιο άυλο σχετικά με τα παράπλευρα χρήματα τα οποία είναι καθαρά υλιστικά. Δεν πρέπει να γίνει επιστροφή στα χρήματα της εγγύησης. Οι χρηματιστές όταν δεν χάνουν μαζικά χρήματα, μπορούν να βιώσουν την ιδέα το να βγάζουν χρήματα από το τίποτα. Κάτι τέτοιο όμως μπορεί να φανεί και παρασιτικό, αλλά μπορεί και να μετατραπεί ως συναίσθημα σε κάτι νόμιμο για την παραγωγική οικονομία. Το μηδενικά παραγόμενο χρήμα θα πρέπει να μετατραπεί ή να απελευθερωθεί η οικονομική πλειοψηφία και να μειωθούν οι οικονομικές ανισότητες. Θα ήταν πιο γοητευτικό και πιο πνευματικό καθώς και με περισσότερους βαθμούς ελευθερίας να ορίζουμε μόνοι μας τι θέλουμε με τα χρήματα.

3. Το νέο νομισματικό σύστημα

3.1 Πώς δημιουργήθηκε το τρέχον νομισματικό σύστημα

Δεν μπορεί να γίνει πραγματικά κατανοητό από τους περισσότερους ανθρώπους για ποιο λόγο ο κόσμος οδεύει προς την αύξηση του υπερχρέους. Οι περισσότεροι πιστεύουν ότι φταίνε απλά οι δανειολήπτες όσον αφορά τα διεφθαρμένα κράτη, τις αποτυχημένες επιχειρήσεις και τα άσοφα νοικοκυριά. Στην πραγματικότητα όμως, όλοι αυτοί οι παραπάνω παράγοντες μπορεί απλά να δημιουργούν μια πιο γρήγορη πορεία προς το υπερχρέος, χωρίς όμως να είναι οι κύριες αιτίες του. Ακόμη και με πιο σοφά νοικοκυριά, ελικρινείς κυβερνήσεις ακεραιότητας και βελτιστοποιημένες οικονομικά επιχειρήσεις, δεν μπορεί να αποφευχθεί το υπερβολικό χρέος, ενώ υπάρχει και ένα εξαρτημένο αναπόφευκτο συγκεκριμένο μοτίβο υδραυλικής ροής του χρήματος στα τρέχοντα νομισματικά συστήματα.

Αυτή η υδραυλική ροή που δημιουργεί το υπερχρέος είναι

α) η ευκολία στο μοτίβο τους και

β) η ευκολία στο να γίνει κατανοητό γιατί υπάρχει επανάληψη αυτού του μοτίβου

Η μαύρη τρύπα του υπερχρέους και οι παθογένειες, δημιουργούνται από την υδραυλική ή το μοτίβο ροής του χρήματος, και είναι ο δανεισμός της πλειοψηφίας των νεοεκδοθέντων χρημάτων από την κεντρική τράπεζα στις ιδιωτικές τράπεζες, ή ακόμη και στο δημόσιο τομέα, οι οποίες με τη σειρά τους θα ξαναδανείζουν αποτελώντας ένα φαινόμενο δανεισμού ντόμινο, ή αλλιώς ένα πολλαπλασιαστική δανεισμού. Κάτι τέτοιο μπορεί να οδηγήσει στις ευρωπαϊκές επιχειρήσεις για παράδειγμα, να έχουν κατά μέσο όρο το 66% του ενεργητικού ως παθητικό. Αυτό, μπορεί να σημαίνει ότι αν και από νομική άποψη τα περιουσιακά στοιχεία κατέχονται από τους ιδιοκτήτες, από οικονομική άποψη δεν κατέχουν τα περιουσιακά τους στοιχεία και δραστηριοποιούνται κυρίως για τους δανειστές.

Κάτι τέτοιο μπορεί να οδηγήσει σε αδυναμία ανάληψης πραγματικής οικονομικής ευθύνης της δικής τους επιχείρησης και τελικά σε αποξένωση. Στην ύπαρξη ενός νομισματικού συστήματος το οποίο εξομαλύνεται με τον εκδημοκρατισμό και θεραπεύεται από το υπερβολικό χρέος, το σύνολο του ενεργητικού του, το κανονικό

ποσοστό αυτών των υποχρεώσεων θα ήταν μικρότερο από 33%, κάτι που σημαίνει ότι στο μεγαλύτερο μέρος τους τα περιουσιακά τους στοιχεία δεν τους ανήκουν μόνο νομικά αλλά και οικονομικά. Η υδραυλική ροή η οποία θα απέφευγε το υπερχρέος, θα ήταν ότι η κεντρική τράπεζα θα αποτελούσε ένα μη κερδοσκοπικό οργανισμό του δημοσίου, ο οποίος δεν θα επέτρεπε τον έντοκο δανεισμό των νεοεκδοθέντων χρημάτων, αλλά θα ήταν υποχρεωμένη στη διανομή τους κυρίως μέσω επενδύσεων και επιδοτήσεων στον δημόσιο τομέα, έτσι ώστε να τυπώνεται ή εκδίδεται νέο χρήμα, ο οποίος με τη σειρά του θα μπορούσε να το διανείμει σε νοικοκυριά, ιδιωτικές επιχειρήσεις δημόσιες υπηρεσίες και επιδοτήσεις και επενδύσεις.

Μια ακόμη καλύτερη περίπτωση θα ήταν αν υπήρχε ένας μη ειδικός δημόσιος κερδοσκοπικός οργανισμός, ο οποίος θα μπορεί να διανέμει απευθείας τα νεοεκτυπωμένα χρήματα από την Κεντρική Τράπεζα, στα νοικοκυριά, τις ιδιωτικές επιχειρήσεις και το δημόσιο τομέα, ως ένα είδος επιδότησης το οποίο θα είχε κανόνες, νόμους και διαφάνεια και όχι με τη μορφή χρέους. Αυτό το νομισματικό σύστημα θα ήταν τόσο υγιές που για παράδειγμα, οι ευρωπαϊκές επιχειρήσεις θα είχαν κατά μέσο όρο λιγότερο από το 33% του ενεργητικού ως παθητικό, κάτι που θα τις καθιστούσε σταθερές, σε όποια ανισορροπία στην εξέλιξη του οικονομικού συστήματος.

Η πλειονότητα των χαρτονομισμάτων τα οποία υπάρχουν στους τραπεζικούς λογαριασμούς ή στα πορτοφόλια, είτε έχουν να κάνουν με το νοικοκυριό ή με υποχρεώσεις, καταγράφονται από κάποια μεγάλη τράπεζα σε μορφή δανείου το οποίο πρέπει να επιστραφεί στην κεντρική τράπεζα. Κάτι τέτοιο φυσικά δεν πρόκειται να γίνει ποτέ καθώς θα έπρεπε να κυκλοφορούν τα χρήματα. Ο ρόλος του χρήματος σε μια οποιαδήποτε ζωντανή οικονομία είναι να κυκλοφορεί. Κάτι τέτοιο προφανώς σημαίνει ότι σε κάποια βιομηχανική ή τεχνολογική κρίση και εξέλιξη, κάποιο νοικοκυριό, επιχείρηση ή ο δημόσιος τομέας θα χρεοκοπήσει.

Η αιτία που συμβαίνουν κάποια παθογόνα είναι ότι συμβαίνουν επανειλημμένα χωρίς να είναι υγιή, και είναι πολύ απλό να κατανοηθούν : το κράτος δεν είναι ιδιοκτήτης της κεντρικής τράπεζας αλλά είναι κυρίως οι ιδιωτικές τράπεζες. Συνεπώς, υπάρχει ένα έντονο κυρίως εξουσιαστικό και όχι μόνο οικονομικό ενδιαφέρον από τους ιδιοκτήτες της κεντρικής τράπεζας, όσον αφορά τα

νεοτυπωμένα χρήματα, τα οποία θα πρέπει να δανειστούν ξανά στους ιδιοκτήτες της κεντρικής τράπεζας, τις μεγάλες τράπεζες δηλαδή, οι οποίες με τη σειρά τους θα το δανείσουν στο δημόσιο τομέα, τα νοικοκυριά και τις επιχειρήσεις έτσι ώστε να κερδίσουν τόκους δημιουργώντας υπερχρέος.

Ο τύπος ή η υδραυλική ροή η οποία μπορεί να περιγράψει τη διαφθορά που δημιουργεί το υπερχρέος είναι :

$$\text{Υπερχρέος} = (\text{Εκδίδω χρήμα} + \text{Δανείζω χρήμα})^{(n-\text{φορές επανάληψης})}$$

Η διαφορά στο συγκεκριμένο σημείο δεν εντοπίζεται μεμονωμένα στο τμήμα "I_print_money", αλλά μάλλον στο τμήμα I_lend_the_printed_money. Με τη χρήση της παραπάνω τακτικής, η ροή του νεοεκδοθέντος χρήματος είναι υποχρεωμένη να γίνεται κυρίως μέσα από το χρέος δημιουργώντας έτσι υπερχρέος. Έτσι λοιπόν, κάθε κεντρική νομισματική τράπεζα για κάθε ομάδα κρατών ή κράτος τα οποία έχουν το ίδιο νόμισμα, μπορεί μεταφορικά μιλώντας να γίνουν ένα τέρας το οποίο κατατρώνει τα παιδιά της χώρας τους. Η ΕΚΤ εκδίδει νέα τραπεζογραμμάτια, τα οποία καταγράφονται κάθε χρόνο στην ετήσια έκθεση, μετατρέποντας τραπεζικό χρήμα χρησιμοποιώντας τον κανόνα του κλασματικού αποθεματικού 10, δηλαδή πολλαπλασιάζοντάς τα επί 10, δίνοντας έτσι τουλάχιστον 15% νέο νόμισμα κάθε χρόνο. Εάν η ΕΚΤ ήταν ένας μη κερδοσκοπικός οργανισμός, ο οποίος θα ανήκε σε όλα τα κράτη της Ευρώπης τα οποία χρησιμοποιούν το ευρώ, τα χρήματα αυτά θα πήγαιναν απευθείας στο δημόσιο τομέα χωρίς να υπάρχουν επιτόκια και δανεισμοί κοινώς δεν θα υπήρχε υπερχρέος στις κοινωνίες.

Ένα παράδοξο που επικρατεί για τους περισσότερους ανθρώπους οι οποίοι ενημερώνονται από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης τα οποία ανήκουν κυρίως στους ιδιοκτήτες των κεντρικών τραπεζών και διαβάζουν εφημερίδες, το φαινόμενο του υπερχρέους είναι περισσότερο αλληλεπίδραση από 80% συστημικό των τραπεζών δηλαδή της κεντρικής τράπεζας λιγότερο από 20% από τη συμπεριφορά των δανειοληπτών. Όσοι επαναλαμβάνουν ότι το υπερχρέος αποτελεί ένα παθογόνο της συμπεριφοράς των δανειοληπτών θεωρούνται εχθροί των χωρών και των λαών. Υποστηρίζουν την τακτική του διαίρει και βασιλεύε, η οποία προέρχεται από τις πραγματικά ένοχες ομάδες προς τα θύματα του υπερχρέους. Με αυτό τον τρόπο οι χώρες και οι λαοί αναγκάζονταν να καταφύγουν στο δανεισμό καθώς θεωρούν

απαραίτητο να χρησιμοποιήσουν τα χρήματα ώστε να προχωρήσουν στο να παράγουν υπηρεσίες και αγαθά, να ανακαλύψουν νέες τεχνολογίες και εφευρέσεις, προωθώντας έτσι την ποιότητα ζωής στον πολιτισμό.

3.2 Τα τοπικά νομίσματα Sardex και Gradido

Οι λεπτομέρειες και τα απαιτούμενα

Με βάση όσα παρουσιάστηκαν στο πανεπιστήμιο Θεσσαλίας στο Βόλο το 2014, μπορούν να σκιαγραφηθούν οι κανόνες λειτουργίας του ως εξής

- 1) Το Sardex μπορεί να λειτουργήσει ως μια ιδιωτική επιχειρηματική δραστηριότητα οικονομικών υπηρεσιών συστημάτων πληροφορικής και συλλογικής αλληλο-πίστωσης, ενώ αμείβεται με μηνιαίες συνδρομές των μελών
- 2) Κάθε αγρότης, ελεύθερος επαγγελματίας, παραγωγική επιχείρηση, κ.λπ. που γράφεται στο δίκτυο, δεσμεύεται να διαθέσει τουλάχιστον 10% των πωλήσεων μέσα από την αλληλο-πίστωση ή το ηλεκτρονικό νόμισμα Sardex.
- 3) Για κάθε συναλλαγή σε Sardex ανάμεσα σε δυο μέλη, στην ουσία αποτελεί μια άτοκη πίστωση για 12 μήνες, γίνεται κανονική έκδοση των παραστατικών σαν η συναλλαγή να γινόταν σε ευρώ ενώ πληρώνονται κανονικά και οι φόροι. Όλα γίνονται νόμιμα καθώς επιβάλλονται κυρώσεις σε όσους δεν εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις τους.
- 4) Οι συνολικές εκροές-πιστώσεις και εισροές-χρεώσεις σε Sardex για κάθε μέλος, αλλά και για όλο το δίκτυο, σε αρκούντως διάστημα (≥ 12 μηνών) μέσα στο χρόνο είναι μηδέν.
- 5) Μπορεί να υπάρξει διαφοροποίηση σε κάποιους από τους κανόνες του Sardex (ακολουθώντας ένα ανάλογο κανόνα του gradido), και να υπάρξει η θέσπιση πως μόλις εγγραφεί κάθε νέο μέλος αποκτά και ένα σταθερό ποσό σε Sardex που εκδίδεται εκείνη την στιγμή, έχοντας έτσι στο τέλος ένα θετικό υπόλοιπο αντί του μηδενικού. Έτσι ενθαρρύνονται οι συναλλαγές και η παραγωγικότητα, αλλά στην ουσία κανείς δεν είναι αρχικά προνομιούχος.
- 6) Η επιχείρηση το Sardex ως διαιτητής, παρακολουθεί διαδικτυακά και μέσα από ένα ειδικό λογισμικό χρησιμοποιώντας βάσεις δεδομένων, τις πιστώσεις και

συναλλαγές όλων των μελών του δικτύου χωρίς να επιτρέπεται η πώληση ή ο δανεισμός του.

Στόχοι πίσω από το Sardex

Ένα τοπικό νόμισμα μέσα από μια ιδιωτική επιχείρηση που θα πρέπει να έχει τους εξής μείζονες σκοπούς :

- α) Την κινητικότητα της τοπικής οικονομίας, αύξηση της παραγωγής και την υποβοήθηση της ανάπτυξης, μέσα από την εθνική και διεθνή οικονομική κρίση.
- β) Την δημιουργία μέθοδο αντιμετώπισης έλλειψης χρημάτων στην παρούσα οικονομική κρίση, καθώς και τη δημιουργία ενός πρότυπου τοπικού νομίσματος, ώστε να μπορεί να εμπνευστεί η μίμηση και σε άλλες περιοχές.
- γ) Την έμπρακτη κοινωνική διαπαιδαγώγηση του τοπικού πληθυσμού σε νέους οικονομικούς, πιο δίκαιους και ηθικότερους καινοτομικούς θεσμούς, όπως είναι οι νέες αντιλήψεις περί του χρήματος, οι οποίοι μπορούν να προάγουν το να αυξηθεί η οικονομική αυτό υπευθυνότητα, η τοπική υπερηφάνεια και η αμοιβαία κοινωνική εμπιστοσύνη, ενώ θεωρούνται κοντύτερα στην άμεση δημοκρατία.

Ελάχιστονες Σκοποί

- α) Η αύξηση της καλής φήμης της επιχείρησης μέσα από έναν τρόπο που θα έχει μια σχετικά ασφαλή επιτυχία
- β) Η δημιουργία σημαντικών εσόδων στην επιχείρηση

Υπάρχουν ήδη η ζήτηση κατανάλωσης υπηρεσιών και προϊόντων, οι άνθρωποι με τις κατάλληλες δεξιότητες και η παραγωγική δυνατότητα όπως και οι πρώτες ύλες, αλλά δεν υπάρχουν τα επίσημα ευρώ και έτσι παγώνει η οικονομία και υποφέρουν οι άνθρωποι. Απαιτείται λοιπόν, να εισαχθεί μια νέα λειτουργία και έννοια του χρήματος, έστω και παράλληλα μόνο προς το υπαρκτό ευρώ.

1999-2007

The wander years

Citylife

Service

Disziplin

Practice

After 20 years still asking myself

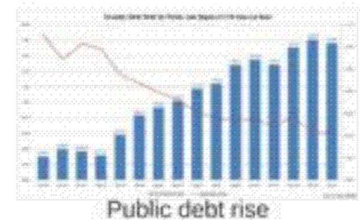
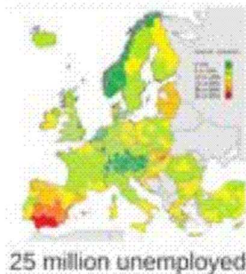
What is wrong with money? society? me?

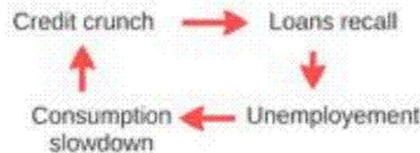
something is fundamentally flawed
some have tried to change it

some have succeeded more than others
let us learn from their mistakes

2008-2012 Financial crisis

A vicious circle

Main objectives

Reconnect local economic actors

Create and value social relations and impact

Provide complementary payment and credit instruments

Re-activate local production and consumption

Provide promotion through value added services

Numbers

Sardex.net
The Network

50k
transactions

622%
avg growth rate

36M
in extra GDP

2000 + 500
local SMEs 2014 local employees
A network of 100 people behind every transaction

7
New Startups Nodes
operating in 3 regions

1352/y
unique b2b connections
Start-ups have been built, incubated and launched by people who met because of the platform

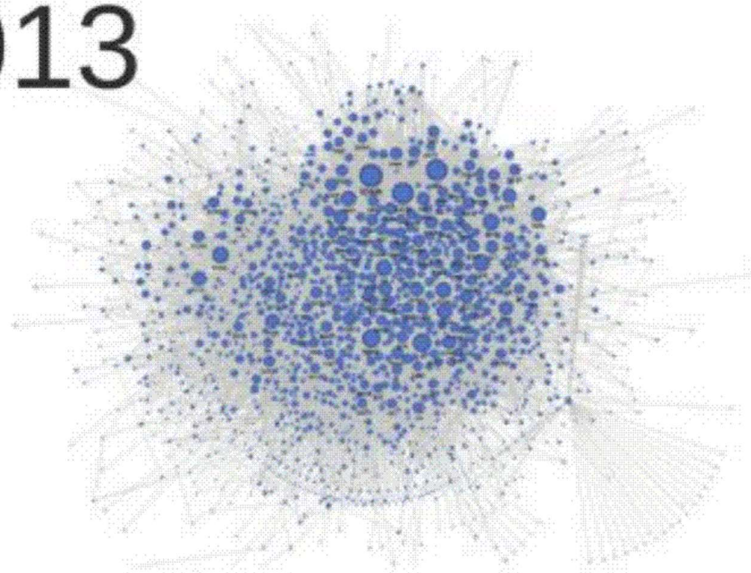
Sardex s.r.l.
The Company

+1M
Turnover
Less than

22 +23
employees

0 to 50
Servers under management
3 people team

2013

Circuiti di Credito Commerciale

Networks pipeline

Veneto e
Friuli Venezia Giulia

Lombardia

Puglia

Campania

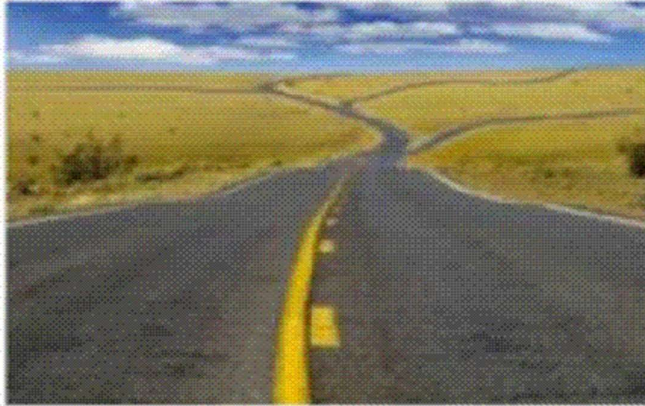
96%

of companies in Italy are SMEs

3/4

family owned
debiting to Unbankingland
employee over 60% of workforce

The road ahead
Keep enabling
socio economic interactions
based on
proximity, trust and collaboration

Μερικές λεπτομέρειες για το Sardex

- Ετήσιος προϋπολογισμός 600K-800K ευρώ
- Break even το 2ο έτος
- Εισχώρηση στην αγορά 2% των επιχειρήσεων
- Κόστος λογισμικού χαμηλό διότι συνδύασαν υπαρκτά δωρεάν λογισμικά
- Μέχρι το Break even χρέωναν 5% στις συναλλαγές

Το Gradido και πως λειτουργεί

1) Το συλλογικό όργανο μόνο εκδίδει το χρήμα

2) Για κάθε άτομο εκδίδονται μηνιαίως 3 ποσά A+A+A, το πρώτο για τις ανάγκες επιβίωσης του ατόμου, το δεύτερο για τα κοινά (για το 1 άτομο), το τρίτο για την οικολογία της φύσης

3) Κάθε έτος το χρήμα χάνει υποχρεωτικά $\chi\%$ της αξίας του (Προτεινόμενο $X\%=50\%$). Αυτό εξασφαλίζει α) Πως η ποσότητα του χρήματος θα είναι σταθερή

ως προς τον αριθμό των ατόμων β) Πως ανα-ισοκατανεμεται το χρήμα γ) Πως η συσσώρευση ρευστού κεφαλαίου αποθαρρύνεται.

Μαθηματικά μπορεί να αποδειχθεί πως αν όλα τα gradido που εκδίδονται κάθε μήνα με $A=1000$ αποταμιεύονται και δεν ξοδεύονται καθόλου, λόγω της 50% απομείωσης της ετήσιας αξίας, κατά μέγιστο και ασύμπτωτα, μπορούν να συσσωρεύσουν σε κάθε άτομο μέχρι και 20 χιλ., από το δίκτυο για λογαριασμό του ατόμου και για την φύση 40 χιλ. Φυσικά με επιχειρηματικές δραστηριότητες ένα άτομο μπορεί να συσσωρεύσει κάποια μέρα περισσότερα, αλλά όχι από απλή αποταμίευση. Οι οικονομικές ανισότητες δεν εμποδίζονται στο gradido.

Το δίκτυο Gradido στο Ίντερνετ

Επίσημη ιστοσελίδα : <http://gradido.net/wp/>

Το τοπικό νόμισμα gradido λειτουργεί ως μη κερδοσκοπικό δίκτυο στο ιντερνέτ, με τουλάχιστον 3000 μέλη διεθνώς.

Σύγκριση ανάμεσα σε Sardex και Gradido

- Το Sardex λειτουργεί μέσα από μια ιδιωτική επιχείρηση, ενώ το gradido λειτουργεί καλύτερα μέσα και από το ιδιωτικό δίκτυο αλλά και την τοπική αυτοδιοίκηση
- Το Sardex είναι βασισμένο στον τελικό επί ιδανικό υπόλοιπο για κάθε μέλος αλλά και για το συνολικό δίκτυο, ενώ το gradido επιτρέπει θετικό υπόλοιπο για κάθε μέλος και το συνολικό δίκτυο.
- Στο Sardex το νόμισμα δεν χάνει υποχρεωτικά την αξία του το όπως στο gradido.
- Στο Sardex η πίστωση είναι πάντα άτοκη και δεν επιτρέπεται ο δανεισμός και η αγορά του νομίσματος, ενώ στο gradido επιτρέπεται δανεισμός, ακόμα και με θετικό επιτόκιο, καθώς και η αγορά του νομίσματος.
- Το gradido συλλέγει σημαντικά πόσα, για το κοινό καλό, και την φύση, ενώ το Sardex, απλώς συντηρείται με συνδρομές.
- Το gradido μπορεί να είναι το μοναδικό νόμισμα σε μια κοινωνία, ενώ το Sardex, μάλλον όχι και πρέπει να είναι παράλληλο νόμισμα στο κανονικό.
- Τα 2 αυτά τοπικά νομίσματα δεν κυκλοφορούν κυρίως μέσα από τραπεζικό χρέος, οπότε δεν οδηγούν σε υπερχρέωση.
- Το Sardex παρέχει 12-μήνη άτοκη πίστωση σε ύψος 10% του ενεργητικού

- Το gradido παρέχει έμμεσα ελάχιστο εγγυημένο επίδομα επιβίωσης (ελευθερία από την ανάγκη)

Το ελεύθερο χρήμα του Silvio Gesell

Και το Sardex και το Gradido (όπως και το πείραμα του Woergle) έχουν εμπνευστεί από το ελεύθερο χρήμα του Silvio Gesell (freigeld) 1862-1930 (Wikipedia, Silvio Gesell, 2022; Wikipedia, Freigeld, 2022)

Το χρήμα ως προνομιακό αγαθό καθώς δε φθείρεται μπορεί να οδηγήσει στο θετικό επιτόκιο δανεισμού (Over debt monetary system, 2012).

Υπάρχει η αυταπάτη πως όταν ένας άνθρωπος γεννηθεί δεν έχει δικαίωμα στην απολαβή της κληρονομιάς των αιώνων πολιτισμού και στην επιβίωση του, παρά μόνο στο να αποκτήσει χρήματα. Η εξίσωση πως όσα παρέχονται στην κοινωνία πρέπει να ισούνται σε αξία με όσα παρέχει η κοινωνία είναι μια αυταπάτη, καθώς εξαιτίας της συσσώρευσης πολιτισμικής κληρονομιάς αιώνων, η κοινωνία πάντα θα μπορεί να παρέχει περισσότερα από ότι ένα άτομο σε αυτήν. Συνεπώς, μια μορφή του χρήματος η οποία βασίζεται σε ένα κάποιο ισοζύγιο αδικεί το άτομο αναγκάζοντάς τον να απολαμβάνει πάντα λιγότερα. Το ελάχιστο εγγυημένο επίδομα επιβίωσης για όλες τις ηλικίες από μωρά μέχρι υπέργηρους, μπορεί να αντικαταστήσει επιδόματα ανεργίας και σύνταξη ενώ θεωρείται αναφαίρετο δικαίωμα όπως αυτό της ασφάλισης και της υποχρεωτικής παιδείας. διαφορετικά το σύστημα το οποίο ζούμε είναι ένα οικονομικά απάνθρωπο υποδουλωτικό σύστημα.

Ο ρόλος του χρήματος στην κοινωνία

Το χρήμα μπορεί να βιώνεται ως

- 1) Μερίδιο στα αγαθά του πλανήτη
- 2) Ως μέσο των συναλλαγών
- 3) Μέτρο της ανθρώπινης δραστηριότητας/εργασίας
- 4) Ως πρώτη ύλη για να οργανωθούν οι επιχειρήσεις και ομαδικές δραστηριότητες ή το λειτουργικό κεφάλαιο

- 5) Ως περιορισμός με την μορφή του χρέους στις επιχειρηματικές δραστηριότητες, ή τριβή μέτρησης στις παραγωγικές δραστηριότητες.
- 6) Αντίθετα, όταν υπάρχει σε αφθονία, μπορεί να λειτουργήσει ως μέτρο ελευθερίας σε προσωπικές δραστηριότητες
- 7) Ως τεχνολογία της άσκησης της εξουσίας του ανθρώπου πάνω σε άνθρωπο
- 8) Ως τεχνική για να δημιουργήσει ανισότητες στο επίπεδο διαβίωσης και ανισότητες κοινωνικής εξουσίας.
- 9) Ως μέσο πειθούς
- 10) Ως μακρο-κοινωνική "θερμοκρασία" των κοινωνικών δραστηριοτήτων
- 11) Ως μέσο για να ρυθμίσει δίκαιες συμφωνίες, προσφορές, κ.α.
- 12) Ως ενσωματωμένη αξία των πολύτιμων μετάλλων στα νομίσματα.
- 13) Ως διαφορά των τιμών των ίδιων αγαθών μεταξύ διαφορετικών εθνών με διαφορετικά νομίσματα.
- 14) Ως το μόνο ρευστό μέρος της οικονομικής αξίας του γενικού πλούτου, το υπόλοιπο θεωρούνται τα πάγια περιουσιακά στοιχεία όπως είναι τα ακίνητα. Με άλλα λόγια, σε μια κοινωνία, τα χρήματα είναι μόνο το μικρότερο μέρος της συνολικής οικονομικής αξίας ή του πλούτου, τόσο για το άτομο ή το δημόσιο τομέα.
- 15) Ως ένα μέτρο του πόσο μια κοινωνική οντότητα (ένα άτομο ή μια ομάδα ατόμων) συμβάλλει στον πολιτισμό σχετικά με το πόσο ο πολιτισμός μπορεί να συμβάλει στην οντότητα.
- 16) Η έλλειψη χρημάτων θεωρείται στέρηση της ελευθερίας εξαιτίας της ανάγκης και του υψηλού χρηματικού πλούτου στην κοινωνία από μια ομάδα ατόμων ή ένα άτομο, το οποίο μπορεί να αποτελεί και ένα έμμεσο τρόπο να στερηθεί η ελευθερία από ανθρώπους, οι οποίοι δεν έχουν πρόσβαση σε υπηρεσίες και αγαθά του πολιτισμού.

Παρόλο που υπάρχει η ατομική ιδιοκτησία και η ελεύθερη αγορά που μεταβάλλεται, χρειάζεται και μια μορφή χρήματος. Αυτή δεν μπορεί να είναι κατ' ανάγκη το

γνωστό τραπεζικό χρήμα, αλλά μπορεί να είναι και κάποια άλλη μορφή ακόμα και ηλεκτρονική. Μόνο σε κάποιες μορφές οικονομίας όπως οι οικο-κοινότητες, το χρήμα έχει καταργηθεί εσωτερικά στα μέλη τους καθώς υπάρχει συλλογική μορφή ιδιοκτησίας.

3.3 Το νέο νομισματικό και οικονομικό μοντέλο

Από την αρχή του χρόνου, η ζωντανή φύση δημιούργησε κάτι που οι οικονομολόγοι μπορούν μόνο να ονειρευτούν, τη συνεχή και ζωντανή ανάπτυξη σε αφθονία. Μόνο οι άνθρωποι φαίνεται να μην έχουν καταλάβει κάτι ακόμη. Αν και θα μπορούσαν να ταΐσουν όλους τους ανθρώπους στον κόσμο, στην πραγματικότητα ακόμα και με βιολογικά παραγόμενα τρόφιμα, τα 2/3 της ανθρωπότητας ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας, ενώ πολύ λίγοι κολυμπούν στα χρήματα.

Δημιουργία νέων δομών σκέψης

Για να μπορέσει να λυθεί αυτό, θα πρέπει να αλλάξει ο τρόπος σκέψης. Να γίνει πιο ριζοσπαστικός και πιο ελεύθερος. Μπορεί λοιπόν, ο καθένας να ευχηθεί για οτιδήποτε όπως εφημερία για όλους, καλό εργασιακό κλίμα, χαρούμενοι άνθρωποι γεμάτοι κίνητρα, έθνος χωρίς φόρους, ειρήνη, πλήρη απασχόληση και πολλά περισσότερα. Δεν υπάρχει κάτι όπως δεν θα λειτουργήσει από τη στιγμή που όλα είναι πιθανά και επιτρέπονται στη φαντασία του καθενός. Ακόμη και ο Άλμπερτ Αϊνστάιν εκτιμούσε τη φαντασία υψηλότερα από τη γνώση: «Η γνώση είναι περιορισμένη, η φαντασία απεριόριστη». Για να σπάσει το μοτίβο, μια άλλη μέθοδος θα μπορούσε να είναι η απαίτηση να σκέφτεται κανείς πάντα το αντίθετο από το συνηθισμένο τρόπο. Όταν λοιπόν δει κάποιος έναν κόσμο όπου ο εθνικός προϋπολογισμός χρηματοδοτείται από τους φόρους, υπάρχει μια κυβέρνηση η οποία δωρίζει χρήματα στους πολίτες της.

Όταν δεν χρηματοδοτείται πλέον η δημογραφική αλλαγή, οι ηλικιωμένοι πολίτες θα μπορούν να χρηματοδοτούν την οικονομία μέσα από την απλή τους ύπαρξη. Όταν οι μονογονείς έχουν προβλήματα υποστήριξης στα παιδιά τους, στη Joytopia τα παιδιά συμβάλλουν στην ευημερία της οικογένειάς τους μέσα από ένα ενεργό βασικό εισόδημα. Θα μπορούσε επίσης να αποτελέσει και ένα αποτελεσματικό εργαλείο για την απόκτηση των δημιουργικών πλευρικών σχολιαστών σε εντελώς

νέες παρορμήσεις και προοπτικές στο εσωτερικό παιχνίδι ρόλων. Δηλαδή, μπαίνει κάποιος στο ρόλο ενός άλλου ατόμου και ξεκινά να συζητά για κάποιο θέμα. Τέτοιες και παρόμοιες δημιουργικές τεχνικές θεωρούνται εξαιρετικά κατάλληλες ώστε να βοηθήσουν να βρεθούν νέες υλοποιήσιμες λύσεις και ιδέες.

Το τρίπτυχο καλό

Τα φυσικά όντα έχουν μεταξύ τους πολλαπλές αλληλεπιδράσεις εξυπηρετώντας το καλό του ατόμου, της κοινότητας αλλά και του μεγάλου σχήματος των πραγμάτων, όπως είναι η συντήρηση του οικοσυστήματος. Κάτι τέτοιο ονομάζεται το τριπλό καλό ή αλλιώς το τρίπτυχο καλό. Το τριπλό καλό του συνόλου αποτελεί και το καθοριστικό κριτήριο στη φυσική οικονομία της ζωής. Όταν παραμελείται μία από τις 3 πτυχές του η όλη εικόνα ξεφεύγει από την ισορροπία. Όταν δεν υπάρχει το καλό του ατόμου, δηλαδή δεν υπάρχει προσωπικό συμφέρον, δεν υπάρχει λόγος προσωπικής δέσμευσης. Όταν λείπει το καλό της κοινότητας, αυτή θα καταρρεύσει. Όταν πρόκειται για το καλό μεγάλο σχέδιο των πραγμάτων κινδυνεύει και η ίδια βάση της ύπαρξής μας. Το τρίπτυχο καλό μπορεί να εξελιχθεί σε μόνιμο κομμάτι της ζωής.

Καμία δημιουργία χρημάτων μέσω του χρέους

Υπήρχε πάντα η απορία το από πού προέρχονται πραγματικά τα χρήματα, πώς δημιουργήθηκαν και πώς δημιουργήθηκαν τα χρέη. Σχετικά με τα χρήματα υπάρχει μια νότα μυστικισμού. Με αυτό τον τρόπο δεν αποτελεί περίεργο φαινόμενο ότι πολύ λίγοι άνθρωποι γνωρίζουν το πώς δημιουργούνται τα χρήματα. Η δημιουργία τους είναι ένας όρος από τον κόσμο των οικονομικών. Περιγράφεται με τη διαδικασία η οποία δημιουργούνται τα χρήματα. Είναι πράγματι κάτι μυστικιστικό, καθώς τα σημερινά χρήματα ονομάζονται συχνά πλαστικά χρήματα. Ένα μικρό μέρος των χρημάτων μπορεί να δημιουργείται από τις κεντρικές τράπεζες ανά το μεγαλύτερο μέρος από τις εμπορικές τράπεζες. Στον ισολογισμό των τραπεζών το σύνολο όλων των λογαριασμών πρέπει να είναι μηδέν, διαφορετικά, τα συνολικά πιστωτικά υπόλοιπα οφείλουν να είναι ίσα με το σύνολο των οφειλών.

Έτσι δημιουργείται όμως η απορία πώς λειτουργεί η δημιουργία των χρημάτων από το τίποτα. Ας υποθέσουμε ότι υπάρχει 0 € στους τραπεζικούς λογαριασμούς του καθενός, δεν υπάρχουν δηλαδή καθόλου χρήματα. Αν και κανένας δεν έχει χρήματα,

κάποιος αγοράζει ένα βιβλίο που θα ήθελε να το δώσει στους φίλους του ώστε να μεταδώσει τις πολύτιμες γνώσεις για τη φυσική οικονομία της ζωής. Καθώς αυτός ο κάποιος είναι ένας έντιμος άνθρωπος θα μεταφέρει στο λογαριασμό του δημιουργού 100 €, κάνοντας στον λήπτη μια πίστωση υπολοίπου 100 €, αλλά δημιουργώντας ταυτόχρονα ένα χρέος 100 € προς την τράπεζα. Τη στιγμή αυτή λοιπόν, το χρήμα δημιουργήθηκε από το τίποτα μέσα από το χρέος. Μέσα σε μια τράπεζα η διαδικασία αυτή στην πραγματικότητα είναι λίγο πιο πολύπλοκη.

Ενώ δεν παίρνει τίποτα βγαίνουν περιουσιακά στοιχεία και χρέη. Και πάλι όμως παραμένει η απορία πώς δημιουργήθηκαν τα χρήματα. Αν ήταν από την κεντρική τράπεζα, τον διευθυντή της ή από κάποια φιλική τράπεζα η οποία φροντίζει τους λογαριασμούς. Η απάντηση μπορεί μεν να είναι δύσκολη αλλά είναι ξεκάθαρη. Τα χρήματα δημιουργούνται επιβαρύνοντας τον εαυτό του καθενός με χρέη. Για κάθε πίστωση σε ευρώ πρέπει να υπάρχει μια χρέωση κάπου αλλού. Αν δεν έχει χρέος κάποιος άνθρωπος έχει κάποιος άλλος. Για το σύστημα αυτό δεν υπάρχει άλλη δυνατότητα. Για παράδειγμα στη Γερμανία αυτή τη στιγμή βγαίνουν 20.000 € στην κυβέρνηση χρέος ανά άτομο. Σε όλο τον κόσμο, σχεδόν σε όλα τα έθνη έχουν τεράστια χρέη πολλά από τα οποία είναι στα πρόθυρα χρεοκοπίας. Ένα τέτοιο σύστημα λοιπόν δεν μπορεί να λειτουργήσει καθόλου τουλάχιστον στη σκέψη του τριπλού καλού όπου εκεί αποτυγχάνει και στα 3 επίπεδα. Μειώνεται το καλό του ατόμου αφού είτε θα έχει βοηθήσει στο να δημιουργηθούν άλλα χρέη είτε θα έχει χρέη το ίδιο το άτομο.

Κινδυνεύει το καλό της κοινωνίας εξαιτίας των υψηλών κρατικών χρεών με κίνδυνο χρεοκοπίας του κράτους, επηρεάζοντας συνεπώς και τη διεθνή κοινότητα. Το καλό του μεγάλου σχήματος των πραγμάτων επηρεάζεται αρνητικά δεδομένου ότι οι άκρως ανταγωνιστικές αγορές δεν μπορούν να ανακυκλωθούν από τη διεξαγωγή πολέμων και από την καταστροφή του περιβάλλοντος. Ένα σύστημα το οποίο δημιουργεί χρήματα από χρέη δεν ωφελεί κανέναν και τους βλάπτει όλους. Οι ανατοκισμοί και η τόκοι επιδεινώνουν περαιτέρω το πρόβλημα. Ακόμη και αν τα άτοκα νομισματικά συστήματα έχουν τις επιβλαβείς επιπτώσεις που περιγράφονται. Κάποια καλοπροαίρετα εναλλακτικά νομισματικά συστήματα όπως είναι η λέσχες ανταλλαγής, τα συστήματα LETS και παρόμοια, περιλαμβάνονται επίσης σε αυτή

την κατηγορία. Τα περιφερειακά νομίσματα, τα οποία είναι συνδεδεμένα με το εθνικό νόμισμα, δεν μπορούν να θεωρηθούν ως λύσεις γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο.

Παρουσιάζονται παρακάτω τα βασικά στοιχεία που μπορεί να έχει ένα νομισματικό και οικονομικό μοντέλο, το οποίο δεν δημιουργεί χρήματα από το χρέος αλλά από την ίδια τη ζωή. Κατασκευάζεται με τέτοιο τρόπο ώστε να ωφελούνται όλοι και να μην ζημιώνεται κανένας :

- Συμμετοχή άνευ όρων
- Αιχμαλωσία
- Ιεραρχία
- Πάρα πολλή δουλειά
- Εξωτερικός καταναγκασμός
- Τριπλή δημιουργία χρημάτων από τη ζωή
- Το ενεργό βασικό εισόδημα
- Εθνικό εισόδημα ανάλογο με τον αριθμό των κατοίκων
- Ταμείο Εξισορρόπησης και Περιβάλλοντος
- Ο κύκλος της ζωής
- Πόλεμοι
- Φυσικές καταστροφές
- Πείνα
- Φύση – ένα αυτορρυθμιζόμενο σύστημα
- Δάνεια και επενδύσεις
- Ποιότητα ζωής, εργασιακό κλίμα και παραγωγικότητα
- Απαλλαγή από φόρους και υποχρεωτικές ασφάλειες
- Ανοιχτός κώδικας: δωρεάν έρευνα και ανάπτυξη
- Δωρεά – η οικονομία δώρων
- Το δωρεάν γεύμα
- Τα άδεια και τα γεμάτα μπολ

3.4 Τα πλεονεκτήματα του νέου νομισματικού συστήματος

Παρακάτω, συνοψίζονται σε μία λίστα με μικρές αναφορές σε καθένα από τα πλεονεκτήματα του νέου νομισματικού συστήματος

- Δημιουργία χρημάτων μέσω της ζωής : Η δημιουργία χρημάτων μέσω της ζωής αποτελεί ίσως την πιο σημαντική ιδιοκτησία ενώ ταυτόχρονα το μεγαλύτερο όφελος που μπορεί να προσφέρει η φυσική οικονομία της ζωής. Όσον αφορά τα άλλα νομισματικά και οικονομικά μοντέλα αποτελεί μια θεμελιώδης διαφορά για όλους.
- Καμία δημιουργία χρημάτων μέσω του χρέους : σήμερα σχεδόν όλα τα οικονομικά προβλήματα οφείλονται στη δημιουργία χρημάτων μέσα από το χρέος είτε το δανεισμό. Στην περίπτωση του νομισματικού μοντέλου το οποίο διαχειρίζεται χωρίς να δημιουργεί δανεισμό, αποτελεί μια απαίτηση επιτακτικής ανάγκης για να μπορέσει να επιβιώσει η ανθρωπότητα.
- Χωρίς χρυσό πρότυπο : καθώς επανεισάγεται ο κανόνας του χρυσού, ενισχύεται περαιτέρω η υπάρχουσα συνθήκη της ιδιοκτησίας. Όποιος είχε πολύ χρυσό είχε και πολλά χρήματα. Σίγουρα δεν αποτελεί εργαλείο επιλογής ο χρυσός κανόνας ώστε να επιτευχθεί η παγκόσμια ευημερία σε αρμονία και ειρήνη με τη φύση.
- Καμία κάλυψη εμπορευμάτων : τα χρήματα προσφέρονται ανάλογα με το μέγεθος τον πληθυσμού. Η απάντηση στις ανάγκες των ανθρώπων είναι η ποσότητα των αγαθών και όχι το αντίστροφο. Η φύση και ο άνθρωπος βρίσκονται στην πρώτη θέση. Παρόλο που και ίσως εξαιτίας αυτού, υπάρχει μια σταθερή προσφορά χρημάτων και ένα αυτορρυθμιζόμενο σύστημα διασφαλίζοντας έτσι ότι η σωστή ποσότητα των υπηρεσιών και αγαθών θα είναι πάντα διαθέσιμη.
- Θετικά υπόλοιπα λογαριασμών : κάτι τέτοιο δεν αποτελεί απλώς ένα μαθηματικό τέχνασμα αλλά κύριο παράγοντα για την ποιότητα ζωής, την παραγωγικότητα και την υγεία ενός έθνους και κατά συνέπεια της ανθρωπότητας ολόκληρης.
- Σταθερή προσφορά χρήματος : όταν υπάρχει μια μέση προσφορά χρημάτων σημαίνει ότι ένας άνθρωπος μπορεί να έχει περισσότερα αλλά και λιγότερα. Κάτι τέτοιο είναι απόλυτα φυσιολογικό και συνδέεται με την ποικιλία της ζωής. Κάποιοι άνθρωποι ζουν από το βασικό εισόδημα έχοντας μόνο μικρά υπόλοιπα στους λογαριασμούς τους
- Η προσφορά χρήματος δεν μπορεί να χειραγωγηθεί : η κεντρική τράπεζα έχει ως κύριο στόχο τη διατήρηση της σταθερότητας των τιμών και της αξίας του χρήματος. Για να το επιτύχει αυτό, καθορίζει το λεγόμενο βασικό επιτόκιο

επηρεάζοντας έτσι την προσφορά του χρήματος. Κάτι τέτοιο όμως φαίνεται ότι δεν είναι δυνατό εξαιτίας της οικονομικής κρίσης. Η προσφορά χρήματος στο παλιό σύστημα χειραγωγείται από πολλούς ανεξέλεγκτους παράγοντες, οι οποίοι μπορεί να έχουν ως αποτέλεσμα τους συνήθεις υπόπτους όπως είναι τα χρηματοπιστωτικά κραχ, οι οικονομικές και χρηματοπιστωτικές κρίσεις, ο αποπληθωρισμός και ο πληθωρισμός.

- Προσφορά χρήματος όπως στην Κεντρική Ευρώπη : Οι χώρες της Κεντρικής Ευρώπης κατατάσσονται ακόμη ανάμεσα στα πλούσια έθνη, προσελκύοντας έτσι μετανάστες από ολόκληρο τον κόσμο. Οι άνθρωποι με άλλα λόγια, που δεν μπορούν να ανταπεξέλθουν στη ζωή στις πατρίδες τους, μεταναστεύουν στην κεντρική Ευρώπη έτσι ώστε να δοκιμάσουν την τύχη τους.
- Σταθερές τιμές : εξαιτίας της φθειρότητας των χρημάτων μπορεί οι άνθρωποι να θέλουν να τα ξοδέψουν πιο νωρίς, κάτι το οποίο ανεβάζει τις τιμές. Οι τόκοι και οι φόροι καθώς και άλλες εισφορές από την άλλη πλευρά, τα οποία αντιπροσωπεύουν περισσότερο από το μισό των δόμων του τελικού καταναλωτή, δεν είναι πλέον υπαρκτά και κάτι τέτοιο κάνει τις τιμές να πέφτουν. Αυτές οι αντίθετες τάσεις συνολικά μπορεί να αντισταθμίσουν η μία την άλλη.
- Αυτορρυθμιζόμενο νομισματικό και οικονομικό σύστημα : το κόστος ζωής αν και θεωρείται απαραίτητο προϊόν, θα αυξηθεί και με αυτό τον τρόπο κάποιοι δεν θα μπορούν πλέον να ζουν άνετα από τα βασικά τους εισοδήματα. Το αποτέλεσμα είναι ότι πολλοί θα θέλουν να κερδίσουν επιπλέον χρήματα. Τα ημερομίσθια και οι υψηλότεροι μισθοί πρέπει να βρεθούν εκεί όπου υπάρχει σημαντική έλλειψη και πρέπει να αντιμετωπιστούν.
- Χωρίς οικονομικές φούσκες : στο παρελθόν υπήρχαν πολλές λεγόμενες φούσκες. Με δεδομένη τη σταθερή προσφορά χρήματος που δεν μπορεί να αλλάξει ούτε με κερδοσκοπία ούτε με δανεισμό, δεν είναι δυνατόν να υπάρχουν χρηματοοικονομικές φούσκες στο σύστημα gradido, καθώς λειτουργεί σταθερά χωρίς εξωτερικό έλεγχο.
- Ανακούφιση για τις επόμενες γενιές : η καταστροφική ζημιά που προκλήθηκε στη φύση από τη γενιά μας είναι πολύ προβληματική και δεν μπορεί να διορθωθεί απλά. Έτσι, όσο περισσότερο συνεχίζεται η παρούσα κατάσταση τόσο μεγαλύτερη θα είναι η ζημιά, και τόσο λιγότερες πιθανότητες θα έχει η

ανθρωπότητα για να επιβιώσει. Οι επόμενες γενιές λοιπόν, θα πληρώσουν ότι έχει κάνει η γενιά μας στη γη.

- Ήπια παροδικότητα : Η παροδικότητα αποτελεί μέρος της δημιουργίας, του κύκλου της ζωής της φθοράς και της ανάπτυξης. Όταν η παροδικότητα δεν σχεδιάζεται αλλά υπάρχει προσπάθεια να αποφευχθεί, χτυπά όλο και περισσότερο και συνήθως σε μια εξαιρετικά άβολη στιγμή. Κάποια παραδείγματα της απρογραμματίστες παροδικότητας είναι ο πληθωρισμός, οι φυσικές καταστροφές, οι πόλεμοι, η πείνα, η φτώχεια, τα νομισματικά κραχ και οι οικονομικές κρίσεις.
- Ένα φιλεύσπλαχνο σύστημα συγχωρεί τα λάθη : μια ήπια παροδικότητα μπορεί να σώσει από ζημιές όταν γίνονται λάθη. Όταν κάποιος κάνει λάθος σε μια επιχείρηση, ενδεχομένως μπορεί να χρειαστεί να το πληρώνει για όλη του τη ζωή. Οι επιπτώσεις του λάθους μπορούν να αυξηθούν από χρόνο σε χρόνο εξαιτίας ανατοκιστικών τόκων και απλών τόκων. Αντίθετα με όλη αυτή την κατάσταση, βρίσκεται το σύστημα gradido όπου είναι ένα φιλεύσπλαχνο σύστημα.
- Όχι πόλεμοι και λιγότερες καταστροφές : Οι καταστροφές και οι πόλεμοι αποτελούν μορφές ακούσιας παροδικότητας. Όταν οι άνθρωποι δεν έχουν σχεδιάσει το φυσικό νόμο της φθοράς βρίσκουν τρόπο να αναδυθούν. Όταν επικρατεί η ευημερία σε αρμονία με τη φύση σε όλο τον κόσμο, δεν υπάρχουν πλέον λόγοι να γίνονται πόλεμοι. Οι άνθρωποι έχουν μια φυσική επιθυμία για ευτυχία και ειρήνη την οποία μοιράζονται πρόθυμα με τους συνανθρώπους τους.
- Η οικονομία εξυπηρετεί τους ανθρώπους και όχι το αντίστροφο : από τα πρώτα ακόμη πλεονεκτήματα της φυσικής οικονομίας της ζωής, μπορεί να αποδειχθεί ότι μπορεί να τους ωφελήσει όλους χωρίς να βλάψει κανέναν. Τα περαιτέρω πλεονεκτήματα επιβεβαιώνουν ακόμη περισσότερο το επιχείρημα αυτό. Κάτι τέτοιο δεν είναι περίεργο καθώς συνεργαζόμαστε με τη φύση και όχι εναντίον της.
- Ενεργό βασικό εισόδημα : το βασικό εισόδημα αποτελεί ένα εγγενές μέρος της φυσικής οικονομίας της ζωής. Θεωρείται το πρώτο μέρος από την τριπλή δημιουργία του χρήματος, Εκτός από την εξίσωση, το περιβάλλον και το εθνικό εισόδημα. Για το βασικό εισόδημα λοιπόν, υπάρχουν 2 επιλογές το ενεργό και

το άνευ όρων βασικό εισόδημα. Καθένας έχει το δικαίωμα να συνεισφέρει στο καλό της κοινότητας αποκτώντας το βασικό του εισόδημα με τον τρόπο αυτό.

- Βασικό εισόδημα άνευ όρων : όταν υπάρχει ένα άνευ όρων βασικό εισόδημα ενός λογικού ποσού το οποίο δεν μπορεί όμως να χρηματοδοτηθεί στο παλιό σύστημα κι αν μπορεί, μπορεί να γίνει μόνο σε πλούσιες χώρες, τότε μπορεί να εξελιχθεί το κίνημα για το άνευ όρων βασικό εισόδημα σε μια ισχυρή πολιτική δύναμη όπου δεν θα υπάρχει άλλη επιλογή από το να αναζητηθεί ένα καλύτερο νομισματικό σύστημα.
- Πλήρης απασχόληση : η πλήρης απασχόληση και το βασικό εισόδημα συχνά θεωρούνται ως αντίθετα μεταξύ τους. Κάτι τέτοιο όμως ισχύει μόνο για το άνευ όρων βασικό εισόδημα. Όταν υπάρχει εγγύηση της άνευ όρων συμμετοχής στο ενεργό βασικό εισόδημα, δημιουργείται πλήρης απασχόληση από την αρχή, όπου κάθε άτομο δικαιούται να συνεισφέρει στο κοινό καλό σύμφωνα όμως με τη φύση του αποκτώντας ενεργό βασικό εισόδημα μέσα από αυτό.
- Κανένα πρόβλημα με την παροχή βασικών αγαθών όπως μπορεί να προκύψει με το άνευ όρων βασικό εισόδημα
- Κανένα πρόβλημα συντήρησης: οι μονογονείς παρέχονται με τα παιδιά τους
- Παρέχονται προγραμματιστές ανοιχτού κώδικα
- Δωρεάν έρευνα και ανάπτυξη
- Εθνικός προϋπολογισμός ισοδύναμος με τον αριθμό των κατοίκων
- Απαλλαγή από φόρους και εισφορές κοινωνικής ασφάλισης
- Πολύ λιγότερος κρατικός έλεγχος
- Μείωση της γραφειοκρατίας
- Μεγαλύτερο κίνητρο για καλή απόδοση
- Ακαθάριστο και καθαρό εισόδημα το ίδιο
- Χαμηλότερο μισθολογικό κόστος
- Δεν υπάρχει ορισμός για την παράνομη εργασία
- Αποκατάσταση των οικονομικών του κράτους και προστασία περιουσιακών στοιχείων
- Αποπληρωμή του δημόσιου χρέους σε λίγα μόλις χρόνια
- Προστασία ιδιωτικών περιουσιακών στοιχείων
- Η φυγή κεφαλαίων δεν αξίζει τον κόπο
- Δημογραφική αλλαγή; Κανένα πρόβλημα

- Οι ηλικιωμένοι είναι ευπρόσδεκτοι
- Σίγουρη πρόνοια για τα γηρατειά
- Κανένα πρόβλημα υπερπληθυσμού
- Μόνο τα άτοκα δάνεια έχουν πιθανότητες στην αγορά
- Η μεγάλη παροχή δανείων οδηγεί σε νέα χρηματοοικονομικά προϊόντα
- Χαμηλό πιστωτικό κίνδυνο
- Ενδιαφέρουσες επιχειρηματικές επενδύσεις
- Δεν κρύβεται ενδιαφέρον στις τιμές
- Win-win κατάσταση για δανειστές και δανειολήπτες
- Ταμείο Εξισορρόπησης και Περιβάλλοντος
- Ξεκάθαρο σύστημα κινήτρων για ζωή
- Υγιεινή βιολογική φυτική τροφή
- Μόνο τα φιλικά προς το περιβάλλον προϊόντα έχουν πιθανότητες στην αγορά
- Κίνητρα για φιλικές προς το περιβάλλον τεχνολογίες
- Περιβαλλοντικές απαιτήσεις για ιδιοκτησία
- Οικονομική εξίσωση
- Η λύση στο πρόβλημα της παγκόσμιας πείνας
- Γυναικείες και ανδρικές αρχές σε ισορροπία
- Είναι αρκετά για όλους
- Λύθηκε το μεταναστευτικό πρόβλημα
- Σεβασμός στους αυτόχθονες πληθυσμούς και προστασία των δικαιωμάτων τους
- Τα βιομηχανικά κράτη έχουν πελάτες ικανούς να πληρώσουν
- Οι αναπτυσσόμενες χώρες μπορούν να αγοράσουν τεχνολογία και τεχνογνωσία
- Οι πλούσιοι μπορούν να μείνουν πλούσιοι
- Οι μέχρι πρότινος φτωχοί αποκτούν ευημερία
- Κατάλληλο για όλους, από την κοινότητα διαμοιρασμού διαμερισμάτων έως τον διεθνή όμιλο ετερογενών δραστηριοτήτων
- Ειρήνη
- Υψηλή ποιότητα εργασίας και ζωής
- Αυτοκαθορισμένο χρονοδιάγραμμα
- Σημαντικά λιγότερο αρνητικό άγχος
- Προαγωγή της υγείας

- Καμία ανεργία
- Καλό εργασιακό κλίμα
- Έργο με νόημα
- Εξαφάνιση άχρηστης και επιβλαβούς εργασίας
- Ο καθένας μπορεί να αναπτύξει πλήρως τις δυνατότητές του
- Κανένα έγκλημα λόγω φτώχειας
- Καμία πίεση για κατανάλωση
- Σημαντικά λιγότερη παραγωγή χωρίς κοινωνικά μειονεκτήματα
- Κατά συνέπεια, μειώνεται σημαντικά η χρήση των πόρων και λιγότερα σκουπίδια
- Ευεργετικά οικολογικά αποτυπώματα
- Είναι δυνατή η ειρηνική παράλληλη εισαγωγή
- Απλό και κατανοητό για όλους
- Μπορούμε να ξεκινήσει άμεσα
- Σχέδιο βήμα προς βήμα για παράλληλη εισαγωγή
- Άμεσα εφικτό όταν το αποφασίσουν οι άνθρωποι
- Τα σχέδια προσαρμόζονται και βελτιώνονται
- Τα χαρτονομίσματα είναι δυνατά
- Οποιοσδήποτε τρόπος πληρωμής είναι δυνατός
- Πιλοτικά έργα σε μεμονωμένες χώρες
- Παγκόσμια εισαγωγή
- Ηθική
- Το τρίπτυχο καλό
- Το καλό του ατόμου
- Το καλό της κοινότητας
- Το καλό του μεγάλου σχήματος των πραγμάτων
- Ενίσχυση του θετικού
- Προωθεί τη νοημοσύνη του σμήνους στους ανθρώπους
- Μόνο μαζί, χωρίς εγωιστικό ταξίδι
- Εκτίμηση της ζωής
- Εκτίμηση της ανθρώπινης αξιοπρέπειας
- Σύμφωνα με το πρότυπο της φύσης

- Ευημερία για όλους
- Σε αρμονία με τη φύση

3.5 Το τοπικό νόμισμα εντός του τοπικού τραπεζικού νομίσματος

Γενικές αρχές η οποία είναι συνάμα επιθυμητές αλλά ίσως δεν μπορούν να πραγματοποιηθούν όλες από τους κανόνες

1. Αρχή της δημοκρατικής ισότητας : με την έκδοση κάθε νέου νομίσματος, ανήκει αυτόματα στη συλλογικότητα εξίσου σε όλους, καθώς όλα τα μέλη θεωρούνται ίσα ως προς τους κανόνες του νομίσματος.
2. Αρχή της συνεπούς κληρονομιάς του πολιτισμού σε όλους : καθένας δικαιούται από τη γέννηση μέχρι το τέλος της ζωής του να έχει βασικά αγαθά και υπηρεσίες ώστε να εξασφαλίζεται η καλή του επιβίωση. Κάτι τέτοιο μπορεί να γίνει μέσα από την ελάχιστη επιδότηση επιβίωσης, στην οποία ορίζεται ένα μη μηδενικό περιοδικό υπόλοιπο για κάθε άτομο.
3. Αρχή του μη ιδιοκτησιακού χρήματος : Το χρήμα αποτελεί μόνο αφηρημένες μονάδες μέτρησης της οικονομικής υποκειμενικής αξίας συνεπώς δεν μπορεί να θεωρηθεί ιδιοκτησία κανενός. Το νόμισμα δεν μπορεί να δανειστεί, να πωληθεί ή να αγοραστεί με επιτόκιο. Αντί να έχουμε στην κατοχή μας χρηματικά ποσά υπάρχει μια σχεδόν ισοδύναμη έννοια της προσωρινής πίστωσης από τη συλλογική, σε οποιοδήποτε μέρος της συλλογικότητας έτσι ώστε οποιαδήποτε υπηρεσίες και αγαθά να μπορούν να παραχθούν από τη συλλογικότητα, που μετριέται σε μονάδες οικονομικής αξίας.
4. Αρχή σχετικά με το ποσό του νομίσματος : κάθε φορά η ποσότητα του υπάρχοντος νομίσματος σχετίζεται με ένα μόνο τον αυξανόμενο τρόπο : είτε με τον όγκο των περιουσιακών στοιχείων ή του πλούτου, τοπικά εισαγόμενου ή παραγόμενου, είτε με τον όγκο των δραστηριοτήτων, είτε με το μέγεθος του πληθυσμού. Όταν οι συλλογικότητες είναι μικρές, όπου η αξιολόγηση και η λογιστική των περιουσιακών στοιχείων είναι δύσκολη, δεν χρησιμοποιείται η εξάρτηση του ποσού του νομίσματος από τον τρίτο παράγοντα των περιουσιακών στοιχείων. Οι κανόνες έχουν προσαρμοστεί έτσι ώστε για ένα σταθερό πληθυσμό, από πλούτο και όγκους δραστηριότητας, η ποσότητα του νομίσματος να είναι ασυμπτωτικά σταθερή. Συνεπώς, από τους κανόνες το ίδιο του νομίσματος δεν δημιουργείται πληθωρισμός.

5. Αρχή μείωσης των ανισοτήτων : έχοντας στόχο τη μείωση με συνέπεια των οικονομικών ανισοτήτων θέτονται κανόνες από το συλλογικό δίκτυο.
6. Αρχή της μη κεντρικής εξουσίας : δεν υπάρχει κανένα προνόμιο από τους διαχειριστές του συλλογικού δικτύου ως προς την έκδοση και διανομή του νομίσματος σχετικά με τα μέλη.
7. Αρχή της μη οφειλής κοινωνίας : η κυκλοφορία του εκδοθέν νομίσματος από τον οργανισμό έκδοσης στο συλλογικό κυρίως αποτελεί μαζί με άλλους τρόπους εκτός από το χρέος.
8. Αρχή οικονομικής αυτονομίας : σύμφωνα με τους κανόνες αυτούς, η συλλογικότητα μπορεί να συντηρείται οικονομικά υπό κανονικές συνθήκες και για αόριστο χρόνο. Κάτι τέτοιο σημαίνει ότι οι εισαγωγές και οι εξαγωγές τόσο για τις άυλες υπηρεσίες όσο και τα υλικά αγαθά, είναι εξισορροπημένες με συστηματικό τρόπο και με τέτοια ποσά τα οποία να υπερσχύουν της ικανότητας πληρωμών από τη συλλογική ομάδα.

Κανόνες του δικτύου

Τα μέλη του τοπικού νομίσματος μπορεί να είναι είτε η ίδια η τοπική κυβέρνηση της πόλης, είτε επιχειρήσεις είτε φυσικά πρόσωπα. Μία μονάδα τοπικού νομίσματος ισούται σε οικονομική αξία με 1 μονάδα του παλιού τραπεζικού νομίσματος (π.χ. 1 ευρώ).

1. Κανόνες έκδοσης του νομίσματος και διανομής όσον αφορά τον όγκο δραστηριοτήτων, περιουσιακά στοιχεία και τον πληθυσμό
- 1.1 το δίκτυο εκδίδει κάθε μήνα και δίνει ένα σταθερό ποσό ανά μέλος άτομο του δικτύου ως επιδότηση επιβίωσης. Το εκδοθέν νόμισμα έχει ημερομηνία γέννησης στο σύστημα υπολογιστών. Κάτι τέτοιο μπορεί να καλύψει την αρχή 2 δηλαδή ότι η ποσότητα του νομίσματος που κυκλοφορεί εξαρτάται από το μέγεθος του πληθυσμού καλύπτοντας έτσι την αρχή της μείωσης των ανισοτήτων.
- 1.2 Σε κάθε εσοχή συναλλαγής μεταξύ δύο μελών του τοπικού νομίσματος, το 10% (γενικά x%) της αξίας μπορεί να γίνει αφού εκδοθεί το απαραίτητο τοπικό νόμισμα για την πλευρά της αγοράς όπου λαμβάνεται και η πλευρά της

πώλησης. Το εκδοθέν νόμισμα έχει ημερομηνία γέννησης στο σύστημα υπολογιστών.

- 1.3 Δεν ισχύει η εξάρτηση του εκδοθέντος νομίσματος από τον υπάρχοντα πλούτο για λόγους μη διαθέσιμων πληροφοριών για μικρές συλλογικότητες σε τοπικό νόμισμα.
2. Κανόνες απόσυρσης νομίσματος ή φορολογίας από την κυκλοφορία για ασυμπτωτική σταθερή ποσότητα νομίσματος
 - 2.1 Κάθε ποσό τοπικού νομίσματος ως ένα είδος αυτόματου φόρου το οποίο δεν πηγαινε σε κανέναν ή αποσύρεται από την κυκλοφορία, μειώνει την αξία του μηνιαίως κατά 1% και γενικά κατά $y\%$ μηνιαία, αναλογικά χρονικά και με τον παραπάνω συντελεστή σύμφωνα με την ημερομηνία γέννησής του. Το 1% μπορεί να οριστεί έτσι στον ετήσιο ρυθμό μείωσης κοντά στα ποσοστά μιας χαμηλής φορολογίας κάτι που μπορεί να γίνει σχεδόν οικείο. Σε άλλη περίπτωση εάν τα επιτόκια είναι υψηλότερα το τοπικό νόμισμα θα γινόταν ανεπιθύμητο για την αποθήκευση οικονομικής αξίας συγκριτικά με το παλιό τραπεζικό νόμισμα όπως για παράδειγμα το ευρώ. Επιπρόσθετα, με αυτό τον κανόνα της απλής αναλογικότητας μπορεί να υπάρξει βελτίωση έτσι ώστε με ένα αυξανόμενο ποσοστό στο μέγεθος του ποσού του νομίσματος σύμφωνα με το συμφωνημένο πίνακα όπως φαίνεται η μείωση στη φορολογία του τρέχοντος τραπεζικού νομίσματος. Αυτός ο κανόνας της εξάντλησης της αξίας του νομίσματος, τίθεται με στόχο να υπάρχει μια ασυμπτωτικά σταθερή ποσότητα του κυκλοφορούντος νομίσματος σχετικά με τον πληθυσμό και συνεπώς θα μην υπάρχει πληθωρισμός εξαιτίας της έκδοσης νέου νομίσματος.
 - 2.2 Κάθε συναλλαγή ως ένα είδος αυτόματου φόρου το οποίο όμως δεν πηγαίνει σε κανέναν, αντιμετωπίζει μια αφαίρεση της αξίας της συναλλαγής στο τοπικό νόμισμα κατά 12%. Κάτι τέτοιο μπορεί να χρεωθεί για 6% στις πλευρές αγοράς και πώλησης. Αυτός ο κανόνας της απλής αναλογικότητας έχει τη δυνατότητα βελτίωσης ώστε όταν αυξηθεί το ποσοστό στο μέγεθος του ποσού του νομίσματος σύμφωνα με το συμφωνημένο πίνακα όπως ακριβώς είναι μειωμένος στη φορολογία του τρέχοντος τραπεζικού συστήματος. Ο κανόνας αυτός της απόσυρσης του νομίσματος από την κυκλοφορία τίθεται ώστε να υπάρχει ασυμπτωτικά σταθερή ποσότητα του κυκλοφορούντος νομίσματος σχετικά με τον όγκο των δραστηριοτήτων και συνεπώς να μην υπάρχει πληθωρισμός εξαιτίας της έκδοσης νέων νομίσματος.

2.3 Τα διάφορα λογιστικά έγγραφα μαζί με τις αποδείξεις προσκομίζονται σε κάθε συναλλαγή σαν να πραγματοποιήθηκε στην πλήρη αξία του παλιού τραπεζικού νομίσματος. Οι εθνικοί φόροι καταβάλλονται επίσης εξ ολοκλήρου και από τις 2 πλευρές στο παλιό τραπεζικό νόμισμα.

3. Κανόνες επιβράβευσης διαχείρισης δικτύου

3.1 Σε μια ιδιωτική επιχείρηση η οποία κάνει διαχείριση του τοπικού νομίσματος μέσα από το διαδίκτυο, θα πρέπει κατά προτίμηση αλλά όχι απαραίτητα να είναι ένας μη κερδοσκοπικός οργανισμός. Για να καλυφθούν τα έξοδα αυτού του οργανισμού, γίνεται μέσω μηνιαίων προμηθειών οι οποίες είναι 10% στο τοπικό νόμισμα και 90% στο παλιό τραπεζικό νόμισμα (π.χ. ευρώ). Το τοπικό νόμισμα συντονίζεται από τον οργανισμό και έχει τα ίδια προνόμια και δικαιώματα με κάθε άλλο μέλος του οργανισμού του τοπικού νομίσματος.

4. Κανόνες συσχέτισης του τοπικού νομίσματος με το παλιό τραπεζικό νόμισμα.

4.1 Κάθε οργανισμός, επιχείρηση ή άτομο το οποίο γίνεται μέλος του τοπικού νομίσματος, δεσμεύεται στην παροχή τουλάχιστον του 10% των πωλήσεών του, στην περίπτωση που υπάρξει ζήτηση για αυτό από άλλα μέλη του τοπικού νομίσματος, ώστε να γίνει σε τοπικό νόμισμα. Κάτι τέτοιο περιλάμβανε τόσο άυλες υπηρεσίες και μισθούς από τη στιγμή που ο εργαζόμενος και ο οργανισμός είναι μέλη του τοπικού νομίσματος, καθώς και υλικά αγαθά.

4.2 Οποιαδήποτε συναλλαγή πραγματοποιηθεί ανάμεσα σε 2 μέλη του τοπικού νομίσματος οφείλει να γίνεται τουλάχιστον στο 10% της συνολικής αξίας του πάντα στο τοπικό νόμισμα. Υπάρχει όμως μια επιλογή βέτο για τον αγοραστή ώστε να έχει το 100% στο τοπικό νόμισμα.

5. Κανόνες οικονομικής αυτονομίας : Οι λεπτομέρειες των κανόνων ώστε να υπάρχει οικονομική αυτονομία, παραμένουν ανοιχτές.

3.6 Το τοπικό νόμισμα ιδιωτικών επιχειρήσεων με το παλιό τραπεζικό νόμισμα

Οι γενικές αρχές είναι ίδιες με πριν, αλλάζουν όμως οι κανόνες.

Κανόνες του δικτύου

Τα μέλη του τοπικού νομίσματος μπορεί να είναι η ίδια η κυβέρνηση της πόλης, οι επιχειρήσεις και τα φυσικά πρόσωπα.

1. Κανόνες έκδοσης και διανομής του νομίσματος σύμφωνα με τον όγκο δραστηριοτήτων, τα περιουσιακά στοιχεία και τον πληθυσμό.
 - 1.1. Η τοπική κυβέρνηση δηλαδή η κάθε πόλη, εκδίδει μηνιαίως ένα σταθερό ποσό ανά μέλος άτομο του δικτύου ως επιδότηση επιβίωσης με το εκδοθέν νόμισμα να έχει ημερομηνία γένεσης στο σύστημα υπολογιστών. Κάτι τέτοιο μπορεί να καλύψει την αρχή ότι η ποσότητα του κυκλοφορούντος νομίσματος είναι εξαρτημένη από το μέγεθος του πληθυσμού καθώς επίσης και την αρχή της μείωσης των ανισοτήτων.
 - 1.2. Ταυτόχρονα, με την εφαρμογή του 1.1, εκδίδεται από την τοπική αυτοδιοίκηση 2 φορές το ίδιο ποσό για κάθε μέλος, έτσι ώστε να χρησιμεύσει το μισό από αυτό ως φόρος, ο οποίος θα αντιστοιχεί σε αυτό το άτομο ένα το άλλο μισό αντιστοιχεί στο οικολογικό περιβάλλον καθώς και στις ξένες συναλλαγές δηλαδή στο συλλογικό με άλλες συλλογικότητες. Εδώ παρατηρείται ότι υπάρχει μια φορολόγηση για πρόσωπα αλλά δεν υπάρχει για τους οργανισμούς. Οι οικονομικοί οργανισμοί αντικατοπτρίζουν κάποιες οικονομικές ανισότητες κάτι το οποίο σημαίνει ότι η τοπική κυβέρνηση δεν θα έχει κάποιο πλεονέκτημα στους φόρους εξαιτίας των υψηλότερων οικονομικών ανισοτήτων.
 - 1.3. Σε κάθε συναλλαγή ανάμεσα σε 2 μέλη του τοπικού νομίσματος το 10% της αξίας του γίνεται αφού εκδοθεί αυτόματα από την τοπική αυτοδιοίκηση το απαραίτητο τοπικό νόμισμα για την πλευρά της αγοράς, και το οποίο λαμβάνει η πλευρά πώλησης. Το εκδοθέν νόμισμα έχει ημερομηνία γέννησης στο σύστημα υπολογιστών.
 - 1.4. Όταν οι συλλογικότητες είναι μικρές σε τοπικό νόμισμα δεν ισχύει η εξάρτηση του νομίσματος που εκδίδεται από τον υπάρχοντα πλούτο, για λόγους μη διαθέσιμων πληροφοριών καθώς και την αρχή 5. Σε περίπτωση όμως που ισχύει τότε εκτελείται εφάπαξ αρχική δόση και χορήγηση ενός ποσού του τοπικού νομίσματος ανάλογα με τη συνδρομή του μέλους στο τοπικό νόμισμα και με το μέγεθος των περιουσιακών στοιχείων του συντελεστή ο οποίος είναι ίσος για όλα τα μέλη.
2. Κανόνες απόσυρσης νομίσματος από την κυκλοφορία για ασυμπτωτική σταθερή ποσότητα νομίσματος
 - 2.1. Σε κάθε πόσο τοπικού νομίσματος ως ένα είδος αυτόματου φόρου ο οποίος δεν πηγαίνει σε κανέναν ή αποσύρεται από την κυκλοφορία ή δεν πάει καν στην

τοπική αυτοδιοίκηση, μειώνεται η αξία του κατά 1% μηνιαίως και γενικά αναλογικά έγκαιρα με τον παραπάνω συντελεστή σύμφωνα πάντα με την ημερομηνία γέννησής του. Ο ορισμός του 1% γίνεται έτσι ώστε ο ετήσιος ρυθμός της μείωσης να βρίσκεται κοντά στο ποσοστό μιας χαμηλής φορολογίας κάτι που φαίνεται οικείο. Σε διαφορετική περίπτωση τα υψηλότερα επιτόκια θα έκαναν το τοπικό νόμισμα ανεπιθύμητο ώστε να αποθηκευτεί η οικονομική αξία συγκριτικά με το παλιό τραπεζικό νόμισμα για παράδειγμα το ευρώ. Επιπλέον, μπορεί να υπάρξει βελτίωση αυτού του κανόνα της απλής αναλογικότητας σχετικά με την αρχή 5 έτσι ώστε όταν αυξάνεται ένα ποσοστό στο μέγεθος του ποσού του νομίσματος σύμφωνα με τον συμφωνημένο πίνακα ακριβώς όπως υπάρχει μείωση στη φορολογία στο τρέχον τραπεζικό νόμισμα. Ο κανόνας αυτός εξαντλείται η αξία του νομίσματος και τίθεται έτσι ώστε να υπάρχει μια ασυμπτωτικά σταθερή ποσότητα του κυκλοφορούντος νομίσματος σχετικά με τον πληθυσμό και συνεπώς λόγω της έκδοσης του νέου νομίσματος να μην υπάρχει πληθωρισμός.

2.2. Σε όλες τις συναλλαγές εφαρμόζεται ένα είδος αυτόματου φόρου το οποίο δεν πηγαίνει όμως σε κανέναν αλλά υπάρχει αφαίρεση της αξίας της συναλλαγής στο τοπικό νόμισμα κατά 12%, όπου χρεώνεται ίσο με 6% στις πλευρές πώλησης και αγοράς. Επιπρόσθετα, μπορεί να υπάρξει βελτίωση αυτού του κανόνα της απλής αναλογικότητας σχετικά με την αρχή 5, έτσι ώστε όταν αυξάνεται ένα ποσοστό στο μέγεθος του ποσού του νομίσματος σύμφωνα με τον συμφωνημένο πίνακα ακριβώς όπως υπάρχει μείωση στη φορολογία στο τρέχον τραπεζικό νόμισμα. Ο κανόνας αυτός εξαντλείται η αξία του νομίσματος και τίθεται έτσι ώστε να υπάρχει μια ασυμπτωτικά σταθερή ποσότητα του κυκλοφορούντος νομίσματος σχετικά με τον πληθυσμό και συνεπώς λόγω της έκδοσης του νέου νομίσματος να μην υπάρχει πληθωρισμός.

2.3. Τα λογιστικά έγγραφα καθώς και οι αποδείξεις προσκομίζονται για κάθε συναλλαγή σαν να έγινε η πραγματοποίησή της σε πλήρη αξία παλιού τραπεζικού νομίσματος. Η καταβολή των εθνικών φόρων γίνεται επίσης εξ ολοκλήρου στο παλιό τραπεζικό νόμισμα και από τις 2 πλευρές.

3. Κανόνες αρχής αρμοδιότητες και οικονομικά

3.1. Η διαχείριση του δικτύου του τοπικού νομίσματος γίνεται από την τοπική πόλη η οποία λειτουργεί ως μη κερδοσκοπικός οργανισμός. τα κεφάλαια συσσωρεύονται σε τοπικό νόμισμα μέσα από τη φορολόγηση (κανόνας 1.2)

ενώ η χρήση τους γίνεται αποκλειστικά για το κοινό καλό του συλλογικού και μόνο μετά από κατάλληλη αμεσοδημοκρατική διαδικτυακή ψηφοφορία και οικονομικό έλεγχο, των μελών για τους διαχειριστές της τοπικής αυτοδιοίκησης δηλαδή της πόλης.

4. Κανόνες συσχέτισης του τοπικού νομίσματος με το παλιό τραπεζικό νόμισμα.
 - 4.1. Κάθε οργανισμός, επιχείρηση ή άτομο το οποίο γίνεται μέλος του τοπικού νομίσματος δεσμεύεται στην παροχή τουλάχιστον του 10% γενικά των πωλήσεών του σε περίπτωση που υπάρξει ζήτηση από άλλα μέλη του τοπικού νομίσματος, ώστε να πραγματοποιηθεί σε τοπικό νόμισμα. Κάτι τέτοιο μπορεί να περιλαμβάνει άυλες υπηρεσίες μισθός από τη στιγμή που τόσο εργαζόμενος ως ο οργανισμός αποτελούν μέλη του τοπικού νομίσματος όσο και υλικά αγαθά.
 - 4.2. Οποιαδήποτε συναλλαγή υπάρχει ανάμεσα στα 2 μέλη του τοπικού νομίσματος πρέπει να γίνεται τουλάχιστον στο 10% της συνολικής αξίας του, στο τοπικό νόμισμα, δίνοντας όμως την επιλογή βέτο για το μέλος αγοραστή ώστε να έχει το 100% στο τοπικό νόμισμα.
5. Κανόνες οικονομικής αυτονομίας : Οι λεπτομέρειες των κανόνων ώστε να υπάρχει οικονομική αυτονομία όπως στην αρχή 8, παραμένουν ανοιχτές.

3.7 Το τοπικό νόμισμα και οι μη τοπικές κερδοσκοπικές επιχειρήσεις στο παλιό τραπεζικό σύστημα

Κανόνες του δικτύου : Τα μέλη του τοπικού νομίσματος μπορεί να είναι ή ίδια η τοπική κυβέρνηση της πόλης, επιχειρήσεις και φυσικά πρόσωπα. Τα ποσοστά $x\%$, $y\%$ (ή μείωση 1% μηνιαία), $z\%$, κ.λπ. αποτελούν καθολικές παραμέτρους και σταθερές του τοπικού νομίσματος.

1. Κανόνες έκδοσης και διανομής του νομίσματος ανάλογα με τον όγκο δραστηριοτήτων, τα περιουσιακά στοιχεία για τον πληθυσμό.
 - 1.1. Το δίκτυο εκδίδει μηνιαίως και δίνει ένα σταθερό ποσό ανά άτομο μέλος ως επιδότηση επιβίωσης με το εκδοθέν νόμισμα να έχει ημερομηνία γέννησης στο σύστημα υπολογιστών. Αυτό μπορεί να καλύψει την αρχή 2 καθώς και το ότι η ποσότητα του κυκλοφορούντος νομίσματος μπορεί να εξαρτηθεί μόνο από

τον αριθμό των ανθρώπων του πληθυσμού, ο οποίος υποστηρίζεται από τα άλλα περιουσιακά στοιχεία της παραγωγικότητας των ατόμων του πληθυσμού. Διαφορετικά, μπορεί να εξαρτηθεί τόσο από τον αριθμό των ανθρώπων στον πληθυσμό συν το ποσοστό της αξίας των συνολικών περιουσιακών στοιχείων ή του πλούτου του πληθυσμού, όσο και σε ενσώματες υπολογισμένες σε $t\%$ όσο και άυλες σε $i\%$ όσο και ως ποσοστό του όγκου των παραγωγικών δραστηριοτήτων δηλαδή την τοπική ομάδα ΑΕΠ $p\%$. Καλύπτει επίσης την αρχή 5 της μείωσης των ανισοτήτων.

- 1.2. Σε κάθε εσοχή συναλλαγής μεταξύ δύο μελών του τοπικού νομίσματος, το $x\%$ της αξίας της εκτελείται μέσα από το ηλεκτρονικό τοπικό νόμισμα πιθανολογουμένως αφού εκδοθεί το απαραίτητο τοπικό νόμισμα, για την πλευρά της αγοράς όπου παραλαμβάνεται από την πλευρά της πώλησης. Το εκδοθέν νόμισμα έχει ημερομηνία γέννησης στο σύστημα υπολογιστών.
- 1.3. Εάν οι συλλογικότητες τοπικού νομίσματος είναι μικρές, τότε δεν ισχύει η εξάρτηση του εκδοθέντος νομίσματος από τον υπάρχοντα πλούτο καθώς δεν υπάρχουν διαθέσιμες πληροφορίες και η αρχή 5.
- 1.4. Κανόνες απόσυρση φορολογίας νομίσματος από την κυκλοφορία για ασυμπτωτική σταθερή ποσότητα νομίσματος
2. Οποιοδήποτε ποσό του τοπικού νομίσματος αν θεωρηθεί ως ένα είδος αυτόματου φόρου, ο οποίος αποσύρεται από την κυκλοφορία μειώνοντας την αξία κατά 1% μηνιαία ή γενικά $y\%$ μηνιαία και γενικά αναλογικά χρονικά με τον παραπάνω συντελεστή, σύμφωνα με την ημερομηνία γέννησής του. Το 1% ορίζεται έτσι ωστόσο ετήσιος ρυθμός μείωσης να είναι κοντά στο ποσοστό μιας χαμηλής φορολογίας που είναι πιο οικεία. Αν τα επιτόκια ήταν υψηλότερα το τοπικό νόμισμα θα ήταν ανεπιθύμητο για να αποθηκευτεί η οικονομική αξία συγκριτικά με το παλιό τραπεζικό νόμισμα όπως το ευρώ. Επίσης, μπορεί να υπάρξει βελτίωση αυτού του κανόνα της απλής αναλογικότητας σχετικά με την αρχή 5 έτσι ώστε όταν αυξάνεται ένα ποσοστό στο μέγεθος του ποσού του νομίσματος σύμφωνα με τον συμφωνημένο πίνακα, ακριβώς όπως υπάρχει μείωση στη φορολογία στο τρέχον τραπεζικό νόμισμα. Ο κανόνας αυτός εξαντλεί και την αξία του νομίσματος και τίθεται έτσι ώστε να υπάρχει μια ασυμπτωτικά σταθερή ποσότητα του κυκλοφορούντος νομίσματος σχετικά με τον πληθυσμό, και συνεπώς, λόγω της έκδοσης του νέου νομίσματος να μην υπάρχει πληθωρισμός. Εναλλακτικά σε αυτόν τον κανόνα το νόμισμα δεν χάνει χρήματα καθώς περνά ο χρόνος, αλλά όταν

πεθάνει ένα άτομο όλο το νόμισμα που θέτει εκμηδενίζεται. Στην περίπτωση πάλι που υπάρχει σταθερή διάρκεια ζωής και σταθερός πληθυσμός αυτό μπορεί να δημιουργήσει ένα σταθερό ποσό νομίσματος το οποίο επομένως δεν είναι πληθωριστικό.

2.1. Σε κάθε συναλλαγή υπάρχει ένα είδος αυτόματου φόρου το οποίο είτε δεν πάει σε κανέναν αλλά υπάρχει αφαίρεση της αξίας της συναλλαγής του τοπικού νομίσματος κατά 12%, το οποίο χρεώνεται ίσο με 6% στις πλευρές πώλησης και αγοράς. Εναλλακτικά στο 2.1, σε κάθε συναλλαγή, ως ένα είδος αυτόματου φόρου που δεν πάει σε κανέναν, όμως, υπάρχει αφαίρεση της αξίας της συναλλαγής στο τοπικό νόμισμα κατά 12%. το οποίο χρεώνεται ίσο με 6% στις πλευρές αγοράς και πώλησης. Επιπλέον, μπορεί να υπάρξει βελτίωση αυτού του κανόνα της απλής αναλογικότητας σχετικά με την αρχή 5 έτσι ώστε όταν αυξάνεται ένα ποσοστό στο μέγεθος του ποσό του νομίσματος σύμφωνα με τον συμφωνημένο πίνακα ακριβώς όπως υπάρχει μείωση στη φορολογία στο τρέχον τραπεζικό νόμισμα. Ο κανόνας αυτός εξαντλείται η αξία του νομίσματος και τίθεται έτσι ώστε να υπάρχει μια ασυμπτωτικά σταθερή ποσότητα του κυκλοφορούντος νομίσματος σχετικά με τον πληθυσμό και συνεπώς λόγω της έκδοσης του νέου νομίσματος να μην υπάρχει πληθωρισμός.

2.2. Τα διάφορα έγγραφα καθώς και αποδείξεις προσκομίζονται για κάθε συναλλαγή σαν να έγινε σε πλήρη αξία εξ ολοκλήρου στο παλιό τραπεζικό νόμισμα. επίσης καταβάλλονται και από τις 2 πλευρές, οι εθνικοί φόροι στο παλιό τραπεζικό νόμισμα.

3. Κανόνες επιβράβευσης διαχείρισης δικτύου

3.1. Μια ιδιωτική επιχείρηση η οποία θα μπορεί να διαχειρίζεται διαδικτυακά το δίκτυο του τοπικού νομίσματος, κατά προτίμηση αλλά όχι απαραίτητα θα πρέπει να είναι μη κερδοσκοπικός οργανισμός. οι δαπάνες σε αυτό το οργανισμό καλύπτονται μέσα από μηνιαίες προμήθειες οι οποίες είναι z% στο τοπικό νόμισμα και 100%-z% στο παλιό τραπεζικό νόμισμα. Ο οργανισμός που συντονίζει το τοπικό νόμισμα έχει τα ίδια προνόμια και δικαιώματα με κάθε οργανισμό μέλος.

3.2. Κανόνες συσχέτισης του τοπικού νομίσματος με το παλιό τραπεζικό νόμισμα.

3.2.1. Ως προς το παράλληλο παγκόσμιο τραπεζικό νόμισμα όπως είναι το ευρώ, η διασταυρούμενη ισοτιμία του τοπικού ηλεκτρονικού νομίσματος καθορίζεται είτε χρησιμοποιώντας μια μη σταθερή ισοτιμία που

προσαρμόζεται μετά από πολιτική απόφαση από ψηφοφορία όλων των μελών του δικτύου, ή αφήνεται ελεύθερη να ορίζεται καθημερινά από την αγορά των χρηματιστηρίων.

3.2.2. Κάθε οργανισμός, επιχείρηση ή άτομο το οποίο γίνεται μέλος του τοπικού νομίσματος έχει τη δέσμευση παροχής τουλάχιστον $z\%$ (π.χ. όπως στο Sardex 10%) των πωλήσεών του, σε περίπτωση ζήτησης από άλλα μέλη του σε τοπικό νόμισμα. Κάτι τέτοιο μπορεί να περιλαμβάνεται ως άυλες υπηρεσίες και μισθούς από τη στιγμή που εργαζόμενος και οργανισμός αποτελούν μέλη του τοπικού νομίσματος είτε και υλικά αγαθά.

3.2.3. Όταν εκτελείται ανάμεσα σε 2 μέλη του τοπικού νομίσματος οποιαδήποτε συναλλαγή πρέπει να γίνεται τουλάχιστον $x\%$ (π.χ. 10% αλλά και ίσως 100%) της συνολικής αξίας του, στο τοπικό νόμισμα. υπάρχει όμως μια επιλογή βέτο ώστε ο αγοραστής να έχει το 100% σε τοπικό νόμισμα. Αυτή η επιλογή αρνησικυρίας του αγοραστή δεν έχει τη δυνατότητα παράκαμψης της επιλογής αρνησικυρίας εφ και του πολίτη ώστε να μην διαθέσει περισσότερο από $z\%$ (π.χ. 10% όπως στο τοπικό νόμισμα του Sardex) των πωλήσεών του στο τοπικό μη τραπεζικό νόμισμα.

4. Κανόνες οικονομικής αυτονομίας : Οι λεπτομέρειες των κανόνων ώστε να υπάρχει οικονομική αυτονομία όπως στην αρχή 8, παραμένουν ανοιχτές.

4. Τα ψηφιακά νομίσματα

4.1 Γενικές αρχές των τοπικών ή παγκόσμιων ψηφιακών νομισμάτων

Οι αρχές είναι επιθυμητές, αλλά δεν υλοποιούνται όλες οι αρχές από τους κανόνες

Αρχή της δημοκρατικής ισότητας : όποτε εκδίδεται κάποιο νέο νόμισμα ανήκει στη συλλογικότητα δηλαδή εξίσου σε όλους, καθώς όλα τα μέλη είναι ίσα ως προς τους κανόνες του νομίσματος. Η αξία του αντιστοιχεί στην πλουτοδημιουργική και παραγωγική ικανότητα των ανθρώπων και συλλογικά αλλά και ως άτομα ξεχωριστά. Κάθε πρόθεση και η κατάσταση για παραγωγικότητα είτε από μια ομάδα προσώπων είτε από ένα άτομο ξεχωριστά, η οποία θα είναι καλή για τη συλλογικότητα και αν δεν ξεπεραστεί το πλεονάζον όριο που υπάρχει στο ποσοστό του χρήματος τον μη χρηματικό πλούτο της κοινωνίας, θεωρείται ένας καλός λόγος για να εκδοθούν χρήματα για τη δημιουργία άνω του 80% του μετοχικού κεφαλαίου, το οποίο δεν είναι δανεισμένο κεφάλαιο παθητικού, ώστε να στηριχθεί η παραγωγικότητα.

Αρχή της συνεπούς κληρονομιάς του πολιτισμού σε όλους : καθένας έχει το δικαίωμα από τη γέννησή του και μέχρι το τέλος της ζωής του σε βασικές υπηρεσίες και αγαθά, ώστε να έχει καλή επιβίωση. Κάτι τέτοιο μπορεί να γίνει μέσα από την ελάχιστη επιδότηση από το δωρεάν βασικό εισόδημα το οποίο ορίζει ένα μη μηδενικό περιοδικό υπόλοιπο για κάθε άτομο.

Αρχή του μη ιδιόκτητου χρήματος (χρήματα 2ης γενιάς) και του ιδιόκτητου χρήματος (χρήματα 1ης γενιάς) : Το χρήμα 2ης γενιάς αποτελεί αφηρημένες μονάδες μέτρησης της οικονομικής υποκειμενικής αξίας. Συνεπώς, δεν μπορεί να είναι ιδιοκτησία κανενός. Το νόμισμα αυτό δεν μπορεί να δανειστεί, να πουληθεί ή να αγοραστεί με επιτόκιο. Αντί να υπάρχουν χρηματικά ποσά υπάρχει μια σχεδόν ισοδύναμη έννοια της προσωρινής πίστωσης σε οποιαδήποτε μέρος της συλλογικότητας για οποιεσδήποτε υπηρεσίες και αγαθά τα οποία μπορούν να παραχθούν από τη συλλογικότητα, που μετριέται σε μονάδες οικονομικής αξίας.

Στην περίπτωση που η ίδια τοπική κεντρική αρχή κατέχει τέτοιες χρηματικές μονάδες, κάτι τέτοιο σημαίνει ότι αποτελεί μια αντιστρόφως προσωρινή πίστωση από τα μέλη της συλλογικότητας πρόσθεσε συλλογικότητα, για υπηρεσίες και αγαθά τα οποία μπορούν να παρέχονται από τη συλλογικότητα μετρημένα σε μονάδες οικονομικής αξίας. Η αξία του νομίσματος αντιστοιχεί στην πλουτοδημιουργική και παραγωγική ικανότητα των ανθρώπων και συλλογικά και ατομικά. Το χρήμα 1ης γενιάς έχει τις ιδιότητες ότι είναι φορητό για λόγους συναλλαγών, οι μονάδες αξίας του μετρούν την αξία των αγαθών και αποτελεί αποθήκευση αξίας. Όμως, η 2η γενιά χρημάτων έχει τις 2 πρώτες ιδιότητες αλλά όχι την τρίτη καθώς δεν αποτελεί αποθήκη αξίας. Συνεπώς εδώ παίρνουμε περίπου χρήματα 2ης γενιάς.

Τα σύγχρονα χρήματα 1ης γενιάς τα οποία θεωρούνται επίσης αποθήκη αξίας, θα πρέπει πιθανότατα να είναι ένα σταθερό καλάθι υπηρεσιών και αγαθών. Τα μη ιδιόκτητα χρήματα δηλαδή της δεύτερης γενιάς, έχουν τη δυνατότητα να μετατραπούν σε ιδιόκτητα χρήματα δηλαδή της πρώτης γενιάς ανάλογα με τους εκ των προτέρων συμφωνημένους και αποφασισμένους κανόνες.

Αρχή σχετικά με το ποσό του νομίσματος : κάθε φορά η ποσότητα του υπάρχοντος νομίσματος μπορεί να συσχετιστεί με μόνο τον αυξανόμενο τρόπο ανάλογα με το μέγεθος του πληθυσμού, τον όγκο των περιουσιακών στοιχείων ή του υλικού πλούτου τοπικά εισαγόμενου ή παραγόμενου και τον όγκο των δραστηριοτήτων. Στην περίπτωση που οι συλλογικότητες είναι μικρές, η αξιολόγηση και η λογιστική των περιουσιακών στοιχείων θεωρείται δύσκολη και έτσι δεν χρησιμοποιείται η εξάρτηση του ποσού του νομίσματος από τον τρίτο παράγοντα των περιουσιακών στοιχείων. Όταν ο πληθυσμός είναι σταθερός, οι κανόνες έχουν διαμορφωθεί έτσι ώστε για τον απτό πλούτο και τον ίδιο όγκο δραστηριότητας, η ποσότητα του νομίσματος να αποτελεί μια ασυμπτωτικά σταθερή. Συνεπώς, δεν δημιουργείται πληθωρισμός από τους κανόνες του ίδιου νομίσματος.

Αρχή μείωσης των ανισοτήτων : Το συλλογικό δίκτυο θέτει κανόνες του νομίσματος, έτσι ώστε να μειώνονται με συνεπή τρόπο οι οικονομικές ανισότητες.

Οι αρχές είναι επιθυμητές, αλλά δεν υλοποιούνται όλες οι αρχές από τους κανόνες του νομίσματος

Αρχή της κεντρικής τοπικής αρχής δηλαδή περίπτωση της δημόσιας αρχής η οποία εκδίδει το νόμισμα : Το συλλογικό δίκτυο όσον αφορά τη διανομή και την έκδοση του νομίσματος έχει το προνόμιο συγκριτικά με τα μέλη, μόνο για την εξυπηρέτηση του συνόλου των μελών και του περιβάλλοντος.

Αρχή της μη κεντρικής εξουσίας, όπως η περίπτωση ιδιωτικής επιχείρησης που εκδίδει το νόμισμα : Οι διαχειριστές του συλλογικού δικτύου δεν έχουν κανένα προνόμιο ως προς την διανομή και έκδοση του νομίσματος σχετικά με τα μέλη.

Αρχή της μη οφειλής κοινωνίας : η κυκλοφορία του εκδοθέντος νομίσματος γίνεται από τον οργανισμό έκδοσης προς το συλλογικό συνήθως με άλλους τρόπους εκτός από το χρέος.

Αρχή της οικονομικής αυτονομίας : Οι κανόνες είναι τέτοιοι ώστε η συλλογικότητα να έχει τη δυνατότητα οικονομικής συντήρησης αορίστου χρόνου υπό κανονικές συνθήκες. Κάτι τέτοιο μπορεί να σημαίνει ότι οι εισαγωγές και οι εξαγωγές τόσο για τις άυλες υπηρεσίες όσο και για τα υλικά αγαθά, είναι εξισορροπημένες με συστηματικό τρόπο και σε τέτοια ποσά ώστε να υπερσχύουν της ικανότητας πληρωμών από τη συλλογική ομάδα.

4.2 Οι τράπεζες και τα ψηφιακά νομίσματα με την αντικειμενική επιστήμη των μαθηματικών

Το κοινωνικό καλό, οι αρχές της δημοκρατίας, το ουσιαστικό δίκαιο και η εξέλιξη της ψυχικής συνείδησης.

Για να μπορέσει να αξιολογηθεί ένας μακροοικονομικός θεσμός όπως είναι το τραπεζικό σύστημα, καθώς και η ζυγαριά του δικαίου ανάμεσα σε μια διένεξη του με ένα μεγάλο ποσοστό των νοικοκυριών, θα πρέπει να καθορίσει και ανατρέξει σε βαθιές υπαρξιακές και κοινωνικές αρχές και αξίες που είναι καθολικά αποδεκτές. Καθώς όμως το να αντιληφθεί κάποιος σωστά τον κόσμο και την κοινωνία θεωρείται ένα από τα πιο σημαντικά θέματα της ψυχικής συνείδησης και της συλλογικής νοημοσύνης, κάτι τέτοιο μπορεί να αποτελεί για πολλούς το σκοπό της ζωής τους.

Ανισότητες, αρχές δημοκρατίας, ελευθερίες , κοινωνικό –συλλογικό καλό και εξέλιξη της ψυχικής συνείδησης

Παρουσιάζονται λοιπόν εδώ, οι αρχές της δημοκρατίας καθώς και η προτεραιότητα του συλλογικού κοινωνικού καλού, έναντι του μειοψηφικού και μερικού καλού της ιδιοτέλειας της ιδιωτικής επιχειρηματικότητας. Ακόμη και η αξία των κοινωνικών και ατομικών ελευθεριών καθώς και των μεμονωμένων κοινωνικών ανισοτήτων, απέναντι στις αυξημένες ανελευθερίες και ανισότητες. Υπάρχουν εκατοντάδες στατιστικές μελέτες από τις ακαδημίες των πανεπιστημίων αλλά και του ΟΗΕ (Wilkinson, 2022) με τις οποίες μπορεί να αποδειχθεί πως όταν αυξάνονται οι κοινωνικές ανισότητες αρρωσταίνει η κοινωνία και αυξάνονται οι ψυχικές ασθένειες, μειώνεται η ικανότητα συνεργασιών στον παραγωγικό τομέα, μειώνεται η ικανότητα μάθησης στους νέους, αυξάνονται οι αυτοκτονίες και η εγκληματικότητα. Μπορεί ακόμα να αυξηθούν και οι ανισότητες με στατιστικές μελέτες σε πολλές χώρες, οι οποίες σχετίζονται με τη μείωση του ακαθάριστου εθνικού προϊόντος (ΑΕΠ) (Researchgate, 2022) και γενικά με το να μειωθεί η ταχύτητα εξέλιξης, καθώς ένα σημαντικό δυναμικό του πληθυσμού δεν μπορεί να αξιοποιηθεί στα ταλέντα που διαθέτει λόγω κοινωνικής περιθωριοποίησης.

Η κυρίαρχη πεποίθηση εδώ είναι πως ο βασικός στόχος του κάθε ατόμου αποτελεί η κοινωνική αναρρίχηση και η απόκτηση των χρημάτων και ίσως κάποιας φήμης, ενώ η πραγματική μη εφήμερη αξία αποτελεί την ευκαιρία της εξέλιξης της ψυχικής συνείδησης, παρά η απόκτηση κοινωνικής εξουσίας.

Τέλος, σ αυτή την κοινωνία τα χρήματα χρειάζονται παντού χωρίς να υπάρχει πραγματική ελευθερία του ατόμου όταν δεν υπάρχουν αυτά. Η ελευθερία του ατόμου θα μπορούσε να ξεκινήσει από το να αποτελεί ένα αναφαίρετο δικαίωμα σε ένα ελάχιστο επίδομα ή εισόδημα επιβίωσης από τη γέννηση μέχρι το θάνατο, ένα αναφαίρετο δικαίωμα όπως αυτό της ασφάλισης υγείας.

Κοινωνική οντολογία και κοινωνική δεοντολογία

Κυριαρχεί συχνά η αντίληψη, πώς όπου υπάρχουν θεσμοί στην κοινωνία δηλαδή μια κοινωνική οντολογία πρέπει να είναι και κοινωνική δεοντολογία, καθώς έτσι βελτιστοποιείται μέσα από την κοινωνική πρακτική. Αυτό όμως δεν ισχύει πάντα για παράδειγμα, υπάρχει αντίληψη πως το τραπεζικό και νομισματικό σύστημα

μπορεί να λειτουργήσει με το βέλτιστο τρόπο για το κοινωνικό καλό. Δεν είναι όμως καθόλου έτσι, δηλαδή υπάρχει διαφορά ανάμεσα στην κοινωνική δεοντολογία των θεσμών και την κοινωνική οντολογία των θεσμών. Το νομισματικό-τραπεζικό σύστημα έχει εισχωρήσει σε όλα τα επίπεδα της οικονομίας όπως το δημοσιονομικό, τις επιχειρήσεις και τα νοικοκυριά μέσα από τον δανεισμό, επιβάλλοντας λανθασμένες για το συλλογικό καλό χρηματοοικονομικές εξελίξεις στην κοινωνία, οι οποίες με τη σειρά τους επιβάλλουν λανθασμένες έξεις νοητικής και ηθικής αντίληψης, καθώς και το τι είναι κανονικό και φυσικό στις οικονομικές διαστάσεις. Μπορεί μάλιστα να επιβληθεί λανθασμένα το τι θέλουμε χωρίς να το θέλουμε στην πραγματικότητα καθώς δεν κάνει καλό.

Αποδομητικοί (regressive) και εποικοδομητικοί (progressive) θεσμοί, δικαιοσύνη, παιδεία, ιατρική, επιστήμες και τέχνες. Προνομιούχα ολιγαρχία και πλειοψηφία

Σε αυτόν τον πολιτισμό όταν εξασκούνται οι τέχνες, οι επιστήμες και οι θεσμοί, γίνεται υποτίθεται στο όνομα του κοινωνικού καλού. Βασισμένοι όμως στις αρχές του αναφέρθηκαν παραπάνω, το αποτέλεσμα συχνά αποτελεί μια κοινωνική παραβίαση και ζημία των προηγούμενων αξιών. Η ιστορία βρίθει τέτοιων παραδειγμάτων. Στην αρχαία Ρώμη, οι δούλοι τιμωρούνταν ουσιαστικά αδίκως, ενώ αυτό γινόταν με δικαστήρια και νόμους. Το ίδιο και ο Χίτλερ και ο Στάλιν έστειλαν εβραίους στα κρεματόρια η 20 εκατομμύρια Ρώσους στην Σιβηρία, με δικαστήρια και εφαρμόζοντας νόμους. Κάτι τέτοιο θα μπορούσε να ονομαστεί αποδομητική δικαιοσύνη, ερχόμενη σε αντιδιαστολή με την εποικοδομητική δικαιοσύνη. Έχοντας ως δεδομένα ότι υπάρχει η αρχή του καλού της πλειοψηφίας, μπορεί να οριστεί πως η αποδομητική εξάσκηση ενός θεσμού, μιας τέχνης ή της επιστήμης (regressive), μπορεί να γίνεται προς όφελος του συμφέροντος μιας μειοψηφούσας ολιγαρχίας και εις βάρος το συμφέροντος της πλειοψηφίας και του κοινωνικού συνόλου ακόμη και αν χρησιμοποιούνται οι συνήθεις τυπικές διαδικασίες του θεσμού.

Σε αντίθεση σε μια επιστήμη μια τέχνη ή ένας θεσμός ο οποίος εξασκείται εποικοδομητικά (progressive), το πραγματικό αποτέλεσμα είναι και το όφελος του κοινωνικού καλού και της πλειοψηφίας, όπως για παράδειγμα μπορεί να υπάρχει αποδομητική εξέταση της ιατρικής, όταν για χάρη των κερδών μιας φαρμακοβιομηχανίας, μπορεί να χρησιμοποιηθεί ένα φάρμακο με σημαντικές

παρενέργειες, ενώ μπορούν να υπάρξουν το ίδιο αποτελεσματικές θεραπείες με φάρμακα τα οποία δεν έχουν παρενέργειες τα οποία δεν προωθούνται, καθώς δεν κερδίζουν οι φαρμακοβιομηχανίες. Ένα άλλο παράδειγμα αποδομητικής εξάσκησης επιχειρηματικότητας, γίνεται όταν υπάρχει ένας στόχος κέρδους της ολιγαρχίας των ιδιοκτητών παρόλο που το προϊόν ή υπηρεσία αποδεικνύεται πως το σύνολο της βλάπτει το κοινωνικό καλό και την πλειοψηφία.

Η αποδομητική εξάσκηση της παιδείας μπορεί να γίνει όταν εκτελείται με ένα τρόπο ο οποίος μπορεί να τραυματίσει ή να αποκλείσει την πλειοψηφία των νέων, επιλέγοντας μια πολύ μικρή μειοψηφία και προωθώντας τους να εργαστούν σε μια ολιγαρχία υπερμεγεθών επιχειρήσεων, όπου με τη σειρά τους εξασκούν αποδομητική επιχειρηματικότητα κλπ. Συνεπώς, όταν εξασκείται αποδομητική λειτουργία τότε μπορεί στο όνομα του καλού να γίνει στην πραγματικότητα κάτι κακό. Με την εξάσκηση εποικοδομητικής λειτουργίας τότε στο όνομα του καλού γίνεται πραγματικά καλό. Είναι εξαιρετικά σημαντική η παρατήρηση πως η αποδομητική εξάσκηση των θεσμών, των τεχνών και των επιστημών μπορεί να γίνει εντελώς νόμιμα. Είτε οι νόμοι είναι κακοί και άδικοι, είτε δεν υπάρχουν ακόμη έννοιες ώστε να προστατευτούν οι πτυχές του κοινωνικού καλού. Για παράδειγμα η σχετικά νέα έννοια του οικονομικού εγκλήματος δεν έχει ακόμη νόμους οι οποίοι να προσδιορίζουν όλες τις πτυχές της. Έτσι μπορεί να γίνει ένα μιας ευρείας κλίμακας οικονομικό έγκλημα με εντελώς νόμιμες διαδικασίες εφαρμόζοντας τους νόμους.

Κοινωνικό καλό και σύνταγμα.(άρθρο. 106.2)

Στην αντιπροσωπευόμενη δημοκρατία την οποία έχουμε και αποτελεί ένα προϊόν της γαλλικής επανάστασης μάλλον παρά της αρχαιοελληνικής παράδοσης, το σημερινό κοινό καλό, το οποίο ορίζεται από το σύνταγμα, κωδικοποιείται μέσα από τις βασικές αρχές και τα δικαιώματα του λαού καθώς και τις λειτουργίες της πολιτείας. Το παρακάτω άρθρο 106.2 , το οποίο έχει μάλλον παρθεί από άλλα ευρωπαϊκά συντάγματα και την εμπειρία των ευρωπαϊκών λαών, έχει τη δυνατότητα να προστατεύσει το σύνολο της κοινωνίας αλλά και το κάθε άτομο ξεχωριστά από την ιδιωτική επιχειρηματικότητα. Ανάλογα άρθρα με αυτό είναι το 41 στο Ιταλικό σύνταγμα η το 61.1 στο Πορτογαλικό σύνταγμα. (Over-debt Monetary system, 2012)

Άρθρο. 106.2 του Ελληνικού συντάγματος

Η ιδιωτική οικονομική πρωτοβουλία δεν πρέπει να αναπτύσσεται σε βάρος της ελευθερίας και ανθρώπινης αξιοπρέπειας, η προς βλάβη της εθνικής οικονομίας.

Πολλοί συνταγματολόγοι κάνουν καριέρα στη μελέτη των συνταγμάτων, αλλά συνήθως τα συντάγματα συντάσσονται σε απλή γλώσσα, έτσι ώστε να είναι κατανοητά από κάθε πολίτη ενώ έχουν κυρίαρχες και απλές σημασίες ώστε να κατανοούνται από την πλειοψηφία. Η ελευθερία και αξιοπρέπεια ενός ατόμου μέσα από αυτό το άρθρο, φαίνεται ότι προστατεύονται από την ιδιωτική οικονομική πρωτοβουλία και επιχειρηματικότητα. Όπως αναφέρθηκε όμως προηγουμένως, στη σημερινή κρίση ανεργίας και την κοινωνία, δεν υπάρχει πραγματικά ελευθερία όταν δεν υπάρχουν χρήματα. Έτσι το άρθρο αυτό ακόμα μπορεί να αποκλείσει την ιδιωτική οικονομική κερδοσκοπική δραστηριότητα, όταν στην πραγματικότητα θεωρείται επιζήμια για το σύνολο της κοινωνίας και της οικονομίας, ενώ χωρίς αυτήν η χρησιμοποιώντας μια εναλλακτική διαφορετική επιχειρηματικότητα το σύνολο θα είχε οφέλη.

Συνεπώς, μια επιχειρηματικότητα μπορεί να άρχισε ως αναγκαίο κακό για το σύνολο καθώς κάποτε δεν υπήρχε άλλη λύση, αλλά με την πάροδο του χρόνου, θεσμοί και συγκυρίες άλλαξαν έτσι ώστε γίνονται πλέον επιζήμια για το σύνολο της οικονομίας. Δυστυχώς υπάρχουν αρκετές και μάλιστα μεγάλης κλίμακας τέτοιες ιδιωτικές επιχειρηματικότητες που τις τελευταίες 4 δεκαετίες, είναι συνολικά επιβλαβείς για την κοινωνία. Το γεγονός δε πως δεν έχουν καταγγεληθεί ως τέτοιες μέχρι τώρα είναι επίσης εύκολα εξηγήσιμο.

5. Συμπεράσματα

Τα συμπεράσματα τα οποία εξήχθησαν από την ανάλυση της συγκεκριμένης διατριβής παρουσιάζονται παρακάτω. Αρχικά συνοψίζονται κάποια σημεία σε μια σύντομη λίστα και παρακάτω αναλύονται κάποια άλλα σχετικά με το νέο ψηφιακό νόμισμα.

1) Το να ασκηθεί η ουσιαστική εποικοδομητική δικαιοσύνη και ηθική στο να ληφθούν οικονομικές αποφάσεις, οφείλει να έχει τις βάσεις της στις αρχές της εξέλιξης του συλλογικού κοινωνικού αγαθού της πλειοψηφίας και της ψυχικής συνείδησης, και όχι στα συμφέροντα μιας προνομιακής οικονομικής ολιγαρχίας έναντι πολλών. Αλλιώς αποτελεί μια άσκηση κοντόφθαλμης, οπισθοδρομικής, και καταστροφικής οικονομίας και δικαιοσύνης.

2) Το κύριο συστημικό κακό της οικονομίας είναι η φτώχεια, η οποία μπορεί να θεραπευτεί μέσα από το δωρεάν βασικό εισόδημα. Δυστυχώς όμως δεν μπορεί το δωρεάν βασικό εισόδημα να προέρχεται από φόρους, καθώς αποτελεί ένα πολύ μεγάλο έξοδο. Η προέλευση του πρέπει να γίνεται απευθείας από τον οργανισμό έκδοσης χρημάτων.

3) Το τραπεζικό νομισματικό σύστημα το οποίο δημιουργεί η περιοδικές κρίσεις χρέους γίνεται μέσα από τις 5 τοξικές αντιδημοκρατικές λειτουργίες οι οποίες αναλύθηκαν παραπάνω. Οι λειτουργίες αυτές προέρχονται από τον κανόνα του χρυσού και καθώς ο κανόνας αυτός έχει εγκαταλειφθεί, μπορούν να διορθωθούν μέσα από τον εκδημοκρατισμό του νομισματικού τραπεζικού συστήματος από πάνω προς τα κάτω. Με τον τρόπο αυτό μπορεί επίσης να γίνει και η εξάλειψη της φτώχειας, καθώς η προέλευση του δωρεάν βασικού εισοδήματος μπορεί να γίνεται απευθείας από την έκδοση χρημάτων.

4) Η φτώχεια μπορεί διαφορετικά να εξαλειφθεί με τη χρήση του δωρεάν βασικού εισοδήματος μέσα από εναλλακτικών αποκεντρωμένων μη τραπεζικών παγκόσμιων ή τοπικών ψηφιακών νομισμάτων από τη βάση προς την κορυφή. Για να μπορέσουν να εκδοθούν τέτοια νομίσματα είτε είναι κρατικά είτε όχι, δηλώνονται οι απαραίτητες αρχές καθώς και δίνονται 2 παραδείγματα σχεδίων τα οποία φορολογούνται πλήρως στα παλιά τραπεζικά νομίσματα.

Το πιο σημαντικό κριτήριο απόφασης της φυσικής οικονομίας της ζωής αποτελεί την πράξη, την ομιλία και τη σκέψη δηλαδή το τρίπτυχο καλό.

Το τρίπτυχο καλό

1. Το καλό του κάθε συμμετέχοντα - win-win.
2. Το καλό της κοινότητας ,οικογένειας, χώρας, ανθρωπότητας κ.λπ. Επίσης το καλό του μεγάλου συστήματος των πραγμάτων όπως είναι το σύμπαν, η μητέρα γη, το περιβάλλον και η φύση.

Ο φυσικός νόμος της ανάπτυξης και της φθοράς

Το τριπλό καλό αποτελεί κατά κάποιο τρόπο το ηθικό θεμέλιο των οικονομικών και νομισματικών νομισματικών μοντέλων. Για να μπορέσει να λειτουργήσει οφείλει να αναπτυχθεί σε αρμονία με τους φυσικούς νόμους. Ο κύκλος της ζωής της φθοράς και της ανάπτυξης αποτελεί το σημαντικότερο νόμο, εφόσον ενσωματώνεται στο μοντέλο η μορφή δημιουργίας χρήματος και φθαρτότητας.

Η τριπλή δημιουργία χρήματος

Η τριπλή δημιουργία χρήματος προέρχεται από το τριπλό καλό.

Η κοινότητα, που εκπροσωπείται από την κυβέρνηση, δημιουργεί τρία ποσά gradido για κάθε πολίτη ώστε να χρησιμοποιούνται μηνιαίως για τους εξής σκοπούς:

1. Βασικό εισόδημα, είτε άνευ όρων είτε ενεργό,
2. Δημόσιο εισόδημα, συμπεριλαμβανομένων των υπηρεσιών υγείας και κοινωνικών υπηρεσιών,
3. Ταμείο Εξισορρόπησης και Περιβάλλοντος (ΤΠΕ) για την προστασία και την απορρύπανση του

περιβάλλον.

Βασικό εισόδημα

Από το μοντέλο υποστηρίζονται επίσης 2 επιλογές βασικού εισοδήματος άνευ όρων όπου καταβάλλεται μόνο όπως αυτό ή όπως ένα ενεργό βασικό εισόδημα, το οποίο προκύπτει από τη συμμετοχή άνευ όρων στην κοινότητα. Καθένας έχει το δικαίωμα να εργάζεται για την κοινότητα ανάλογα με τις κλίσεις και τις δεξιότητές του με αμειβόμενη εργασία ανά μήνα με gradido. Ευτυχώς υπάρχουν πολλές ευεργετικές επιδράσεις της άνευ όρων συμμετοχής, θυμάται το ενεργό βασικό εισόδημα ιδίως για τα χρήματα τα οποία δημιουργούνται με αυτόν τον τρόπο και καλύπτονται από υπηρεσίες επιτυγχάνοντας αυτόματα την πλήρη απασχόληση.

Δημόσιο εισόδημα

Το δεύτερο ποσό των gradido είναι αρκετό για έναν εθνικό προϋπολογισμό ο οποίος θεωρείται γενναιόδωρος και συμπεριλαμβάνει κοινωνικές υπηρεσίες και υπηρεσίες υγείας στη σημερινή κλίμακα όπως υπάρχει στην ομοσπονδιακή δημοκρατία της Γερμανίας. Δεν απαιτούνται συνεπώς κοινωνικές ασφάλειες ή παρόμοιες εισφορές καθώς και φόροι, αλλά το καθαρό και ακαθάριστο εισόδημα θεωρούνται ίδια. Με αυτό τον τρόπο μειώνεται η γραφειοκρατία και δεν υπάρχει πλέον παράνομη εργασία κυρίως εξ ορισμού.

Ταμείο Εξισορρόπησης και Περιβάλλοντος (EEF)

Το τρίτο ποσό των gradido μπορεί να αποτελέσει ένα πρόσθετο ταμείο το οποίο θα ισούται με τον εθνικό προϋπολογισμό. Το Ταμείο Εξισορρόπησης και Περιβάλλοντος θεωρείται χρήσιμο για την εξάλειψη της οικολογικής και οικονομικής μόλυνσης, πρώτα γιατί θεράπευσε όσο το δυνατόν περισσότερο των καταστροφικών περιβαλλοντικών ζημιών που έχουν προκληθεί από τους ανθρώπους τα τελευταία 100 χρόνια. Θεωρείται το μεγαλύτερο περιβαλλοντικό ταμείο στην ιστορία της ανθρωπότητας. Η απολύμανση και η προστασία του περιβάλλοντος προορίζεται να γίνει πιο προσοδοφόρος κλάδος της οικονομίας.

Το σύστημα αυτορρύθμισης σταθεροποιεί την προσφορά χρήματος

Ο κύκλος της αποσύνθεσης και ανάπτυξης θεωρείται ήδη ενσωματωμένος στο gradido. Η τριπλή δημιουργία του καθώς και τα χρήματα υπόκεινται σε αποσύνθεση 50% ετησίως. Σύμφωνα με το πρότυπο της φύσης, το gradido αποτελεί με αυτό τον

τρόπο ένα αυτορρυθμιζόμενο σύστημα διατηρώντας σταθερή την προσφορά χρήματος ανά άτομο η οποία δεν μπορεί να χειραγωγηθεί.

Δημιουργία χρημάτων χωρίς χρέος

Δεν είναι απαραίτητο να δημιουργηθούν χρέη ώστε η δημιουργία των χρημάτων να ακολουθήσει το πρότυπο της φύσης καθώς το gradido προβλέπει μόνο πιστωτικά υπόλοιπα. Τα δάνεια είναι ακόμα δυνατά και αποτελούν συμφωνίες ανάμεσα στο δανειστή και του δανειολήπτη. Καθώς τα μόνα χρήματα που μπορούν να δανειστούν είναι τα υπάρχοντα, δεν αλλοιώνεται η προσφορά του χρήματος από δάνεια εάν και το ενδιαφέρον δεν θεωρείται απαγορευμένο δεν έχει καμία πιθανότητα στην αγορά.

Κοινό καλό νόμισμα

Κάθε μέρος των χρημάτων λοιπόν το οποίο δημιουργείται δαπανάται για τη συνεισφορά στην κοινότητα. Συνεπώς, το gradido αποτελεί ένα νόμισμα για το κοινό καλό, καθώς το κάλεσμα για την οικονομία του κοινού καλού γίνεται όλο και πιο ισχυρό. υπάρχουν ήδη αρκετά έργα σε αυτή την κατεύθυνση εκτός από το gradido, αλλά μέχρι στιγμής δεν έχουν εξετάσει το νομισματικό σύστημα.

Βιβλιογραφία

A Statistical Analysis of the Expenditures on Research and Development and the Increase of Gross Domestic Product: an sensible way for Easing the Effects of Greek Economic Crisis

https://www.researchgate.net/publication/319220589_A_Statistical_Analysis_of_the_Expenditures_on_Research_and_Development_and_the_Increase_of_Gross_Domestic_Product_an_sensible_way_for_Easing_the_Effects_of_Greek_Economic_Crisis

Alpha Bank, (2022). Αντλήθηκε από : <http://www.alpha.gr/>

Artikes G. P., (n.d.). *Financial-economic administration I, II*.

Bank of England. (2022). Αντλήθηκε από : Wikipedia
https://en.wikipedia.org/wiki/Bank_of_England

Banking in Europe. (2016) Αντλήθηκε από :
https://wiki.mises.org/wiki/History_of_money_and_banking

Eurobank, (2022). Αντλήθηκε από : <https://www.eurobank.gr>

Gikas G., Hyz A. (2017). “*Money and financial system*”, rule of liquid inventories, Briken Hill publications.

Independency of ECB, (n.d.). Αντλήθηκε από :
https://www.ecb.europa.eu/ecb/legal/pdf/c_32620121026el.pdf

Kiochos P., Papaniklolaou G., (2013). *Money, Credit, Banks*, published by Kiochou Eleni publications.

Kyritsis Konstantinos. (2016). *A Statistical Analysis of the Expenditures on Research and Development and the Increase of Gross Domestic Product: an sensible way for Easing the Effects of Greek Economic Crisis*
https://www.researchgate.net/publication/319220589_A_Statistical_Analysis_of_the_Expenditures_on_Research_and_Development_and_the_Increase_of_Gross_Domestic_Product_an_sensible_way_for_Easing_the_Effects_of_Greek_Economic_Crisis

Over-debt Monetary system. (2012). Αντλήθηκε από :

<http://overdebtmonetarysystem.blogspot.gr/2012/04/6-how-central-banks-violate-us.html>

http://www.quirinale.it/qnrw/statico/costituzione/pdf/costituzione_inglese.pdf

<http://www.tribunalconstitucional.pt/tc/conteudo/files/constituicaoingles.pdf>

Over-debt Monetary system Conclusions, (2015). Αντλήθηκε από :

<http://overdebtmonetarysystem.blogspot.gr/2015/02/9-conclusion.html>

<https://crisismonetarysystem.blogspot.com/2015/02/74.html>

Piraeus Bank, (2022). Αντλήθηκε από : <http://www.piraeusbank.gr>

Richard Wilkinson. N.d. *How financial inequalities harm societies*. Αντλήθηκε από : https://www.ted.com/talks/richard_wilkinson?language=en

Syriopoulos Constantine, Papadamou Stefanos, (2014). *Introduction to Bank economics and capital markets*, Utopia publications.

Use of e-commerce, (2017). Αντλήθηκε από : <http://www.statistics.gr/el/infographic-ecommerce-2017>

Wikipedia, (2022). *Basel III*. Αντλήθηκε από : https://en.wikipedia.org/wiki/Basel_III

Wikipedia, (2022). *Crypto currencies* Αντλήθηκε από <https://en.wikipedia.org/wiki/Cryptocurrency>

Wikipedia, (2022). *Freigeld*. Αντλήθηκε από : <http://en.wikipedia.org/wiki/Freigeld>

Wikipedia, (2022). *Silvio Gesell*. Αντλήθηκε από : http://en.wikipedia.org/wiki/Silvio_Gesell

Wikipedia, (2022). *Woodrow Wilson* Αντλήθηκε από : https://en.wikipedia.org/wiki/Woodrow_Wilson

Wilkinson Richard, (2022). *How economic inequalities harm societies* Αντλήθηκε από : https://www.ted.com/talks/richard_wilkinson?language=en

World population review, (2022). *Poverty rate by country*. Αντλήθηκε από :
<https://worldpopulationreview.com/country-rankings/poverty-rate-by-country>

